

વર્ષ: ૧૯ અંક: ૧

જાન્યુઆરી: ૨૦૧૭ સંપંદિત: ૫૪૩

વિ-વિદ્યાનગર

Charutar Vidya Mandal
Vallabh Vidyanagar

શિક્ષણ ક્ષેત્રમાં પ્રશંસનીય કામગીરી બદલ સીવીએમનાં અધ્યક્ષ, ચરોતર રત્ન, શિક્ષણ મહર્ષિ ડૉ. સી. એલ. પટેલને વિશ્વ ગુજરાતી સમાજ પ્રેરિત પ્રતિષ્ઠિત શ્રી કન્જિભાઈ દેસાઈ ગુજરાત પ્રતિલિપા એવોર્ડથી સન્માનિત કરવામાં આવ્યા. તસવીરમાં આ પ્રસંગે ડૉ. સી. એલ. પટેલનું શાલ ઓઢાડી સન્માન કરતા તથા એવોર્ડ અને પ્રશાસ્તિપત્ર એનાયત કરતા ગુજરાત રાજ્યના માનનીય મુખ્યમંત્રી શ્રી વિજયભાઈ રૂપાણી દશ્યમાન થાય છે.

तंत्री

उर्वीश छाया

परामर्शन

રમેશ એમ. ત્રિવેદી • રાજેન્દ્રસિંહ જાડેજા

જ્યયન્ત ઓજા • ભગીરથ પ્રઘાભંડ

આર.પી. પટેલ

સંપાદન-સહાય

ગિરીશ ચૌધરી • અનિતા એ. સાળુંકે

પ્રકાશક

ડૉ. એસ. જી. પટેલ

માનદ મંત્રી, ચારુતર વિદ્યામંડળ

વલ્લભ વિદ્યાનગર-૩૮૮૧૨૦

•
મુદ્રક

આણંદ પ્રેસ, ગામડી- આણંદ

વૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિએ વિદ્યાનગરની વિભાવનાને મૂર્ત કરતું વિશાળ શાનસંકુલ

પ્રાથમિક અને માધ્યમિક કક્ષાએ ગુજરાતી તથા અંગ્રેજ માધ્યમમાં શિક્ષણ સુવિધાઓ • ઉચ્ચતર માધ્યમિક શિક્ષણ સંકુલના વિશાન, સામાન્ય, ગૃહવિજ્ઞાન પ્રવાહ • ઉચ્ચ શિક્ષણ ક્ષેત્રે વિનયન, વાણિજ્ય, વિજ્ઞાન, ગૃહવિજ્ઞાન, યંત્રવિજ્ઞાન, ઈજનેરી વિજ્ઞાન, ઔષ્ણ વિજ્ઞાન, લાલિત કલાઓ-ચિત્ર, સંગીત, નૃત્ય, શારીરિક શિક્ષણ, આયુર્વિજ્ઞાન, બાયોટેકનોલોજી, હોલેલ મેનેજમેન્ટ ટુરિઝમ ટ્ર્યાવેલના અભ્યાસક્રમોને આવરી લેતી કોલેજ ઓફ બિજનેસ એન્ડ એડમિનિસ્ટ્રેશન, અંગ્રેજ ભાષાશિક્ષણ તથા પ્રશિક્ષણ વ્યવસ્થાની કોલેજ • અનુસ્નાતક કક્ષાએ વાણિજ્ય અને વ્યવસ્થાપન, વિજ્ઞાન, ઔષ્ણવિજ્ઞાન, ગૃહવિજ્ઞાન, ઈજનેરી, દર્શનશાસ્ત્ર, અંગ્રેજ પ્રશિક્ષણના અભ્યાસક્રમો • વિવિધ વિદ્યાશાખાઓમાં વ્યાપક સંશોધનની સુવિધાઓ • કલા, વિજ્ઞાન અને માનવવિદ્યાઓના વિમર્શની ભૂમિકા રચી આપતાં પુસ્તકો-સામયિક પ્રકાશનો • વિદ્યાકીર્ત વાતાવરણને ધબક્તં રાખતી વિવિધ વ્યાખ્યાનમાળાઓ • સર્જકો, સારસ્વતો, કર્મચારીઓના સન્માનની ઉજ્જવળ પરંપરા, રમતગમત ક્ષેત્રે રાષ્ટ્રીય સ્પર્ધાઓનું યુવકોનુંખ આયોજન • પ્રાથમિકથી લઈ અનુસ્નાતક કક્ષાનાં વિદ્યાર્થી ભાઈબહેનો માટે છાત્રાલાયો, અધ્યાપક નિવાસો તેમજ આચાર્ય નિવાસોની સુવિધાઓ • સતત વિકાસની પરંપરામાં વલ્લભ વિદ્યાનગર ઉપરાંત ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર ટાઉનશીપમાં વિવિધ અભ્યાસક્રમોવાળી શિક્ષણસંસ્થાઓની સ્થાપના થતી રહી છે • રાજ્યની પ્રથમ મહિલા ઈજનેરી કોલેજ, સરદાર પટેલના જીવન અને કાર્ય માટે દેશની સર્વપ્રथમ સંશોધન સંસ્થા તેમજ સમગ્ર ગુજરાતમાં અંગ્રેજ માધ્યમની સ્નાતક કક્ષાની પત્રકારત્વ અને સમૂહ માધ્યમોની કોલેજ • ગુજરાતની યુવાપેઢીને સનદી સેવાઓમાં પ્રવેશ આપવા માટેની સીવીએમ આઈએએસ એકોડેમી • કાયદાશાસ્ત્ર અને ન્યાયશાસ્ત્રની અનોખી કોલેજ • ઇન્ટિરિયર ડિઝાઇન અને આર્કિટેક્ચરની સ્કૂલ ઉપરાંત ફાઈન આટ્સની ડિગ્રી કોલેજ.

• અંકની છૂટક કિંમત: ₹ ૧૫/- • રવાનગી ખર્ચ ₹ ૧૦/- • વાર્ષિક લવાજમ: ₹ ૧૫૦/-

• વિદ્યાર્થી લવાજમ: ₹ ૧૦૦/- • આજીવન લવાજમ: ₹ ૧૫૦૦/-

વિ-વિદ્યાનગર

ચારુતર વિદ્યામંડળ પ્રકાશન

જાન્યુઆરી ૨૦૧૭

વર્ષ: ૧૮ અંક: ૧

સંપાદન અંક: ૫૪૩

ISSN 0976-9609-V Vidyanagar

ચારુતર વિદ્યામંડળ

વલ્લભ વિદ્યાનગર ૩૮૮૧૨૦

સ્થાપના વર્ષ

૧૯૪૫

અધ્યક્ષ

ડૉ. સી. એલ. પટેલ

માનદ મંત્રી

ડૉ. એસ. જી. પટેલ

માનદ સહમંત્રીઓ

શ્રી વી. એમ. પટેલ • શ્રી બી. પી. પટેલ

વલ્લભ વિદ્યાનગરના આધસ્થાપકો
પૈકી એક ભાઈકાંને ઈ.સ. ૧૯૬૪માં આ
વિદ્યાકેન્દ્ર ઉપરથી એક સામયિક પ્રકાશિત થાય
જેમાં સાહિત્ય અને શિક્ષણ વિષયક સંસ્કારલક્ષી
સામગ્રી રજૂ થાય અને ઉચ્ચ અભ્યાસ અર્થે
આવતી ડિશો-રચનાઓ એથી લાભાન્વિત
થાય, વિદ્યાર્થીઓ અને અધ્યાપકો પણ એમાં
સક્રિય રસ લેતા થાય એવી મનીખા પ્રગટ કરી
હતી. ફલસ્વરૂપ ૧૮ નવેમ્બર ૧૯૬૪ના રોજ
'વલ્લભ વિદ્યાનગર' પાકિસ્તાનો આરંભ થયો.
પછીથી એ માસિક સ્વરૂપે 'વિદ્યાનગર' નામે
પ્રગટ થતું રહ્યું. | વિ। નામે એનો ત્રીજો અવતાર
થયો ત્યારથી વર્તમાન અધ્યક્ષ ડૉ. સી. એલ.
પટેલની નિસબ્ધત અને ઉદારતાના ફળસ્વરૂપે તે
નવપલ્લવિત થયું, અને ઈ.સ. ૧૯૮૮ થી
નિયમિતપણે 'વિ-વિદ્યાનગર' એ નામથી
પ્રકાશિત થતું રહ્યું છે.

વિ-વિદ્યાનગર
'વિ-વિદ્યાનગર' ચારુતર વિદ્યામંડળની
વેબસાઈટ
www.ecvm.net
 પર મુકવામાં આવે છે. દેશ-વિદેશના
 વાચકોને પ્રતિભાવ જણાવવા વિનંતી.

આ માસની વિચારકણિકા
 અમે ન રહીએ, પિતા મરણ આપનું
 પાવન, કંંકમય દૈન્યનું નિજ રહી
 રહ્યા જીવન.

ઉમાશંકર જોશી.

વિ-વિદ્યાનગર

ચારુતર વિદ્યામંડળ પ્રકાશન

જાન્યુઆરી - ૨૦૧૭

વર્ષ: ૧૮ અંક: ૧

સંખ્યા અંક: ૫૪૩

ISSN 0976-9609-V Vidyanaagar

• • •

બૃહત્-સોમ તથા સામાજીક ગાયત્રી છન્દસામૃત અહમ् ।

માસાના માર્ગશીર્ણિંદ્રહમ્ ઋતુના કૃસુમાકરઃ ॥

(શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા- વિભૂતિ યોગ- ૧૦-૩૫)

"સામવેદે બૃહત્-સામ, ગાયત્રી મંત્ર છંદમાં;

માર્ગશીર્ણિ હું માસોમાં, ઋતુઓમાં વસંત ધું."

(ગુજ. અનુવાદ: ડૉ. અધ્યનભાઈ પટેલ)

• • •

॥ અધ્યક્ષસ્થાનેથી ॥ ચારુતર વિદ્યામંડળ અને સામાજિક સરોકાર

• ડૉ. સી. એલ. પટેલ / 3

॥ પ્રાથમ્ય ॥ સુખમય જીવન આપતી અષ્ટ શક્તિઓ

• એસ. જી. પટેલ / 5

॥ આપણો વૈભવ અને વારસો (પદ્ય વિભાગ) ॥

• સુંદરમ્, મકરંદ દવે, રાજેન્દ્ર શાહ, હરીન્દ્ર દવે / 7

॥ આપણો વૈભવ અને વારસો (ગથ વિભાગ) ॥

પારસમણી • અંબાલાલ પુરાણી / 8

॥ નવાં કાવ્યો ॥ • નીરજ મહેતા, ભૂપેન્દ્ર રંજ,

ભરત વિઝૂડા, પરાજિત ડાભી / 9

॥ પ્રાસંગિક ॥ વલ્લભવિદ્યાનગરથી ન્યૂ વલ્લભવિદ્યાનગરની

વિદ્યાવિકાસયાત્રાના મશાલચી- ડૉ. સી. એલ. પટેલ

• રમણભાઈ પી. પટેલ / 10

॥ વ્યાખ્યાન ॥ યુવાનો: સપનાના સોદાગર બનો • નરેશ વેદ / 13

॥ નવલિકા ॥ છાપરાં • ભૂષણ ઓજા / 17

॥ લલિત નિબંધ ॥ ક્રીડી: ઊચાઈ અને... • ભગીરથ બ્રહ્મભહ / 19

॥ અભ્યાસ ॥ વૃદ્ધત્વ: વૈજ્ઞાનિક અભિગમ • ઈલા એમ. મેકવાન / 20

॥ અભ્યાસ ॥ યોગદર્શનમાં અષ્ટાંગ રાજ્યોગ • કે.વી. તાવિયાડ / 24

॥ આયુર્વેદ ॥ સ્થૂળતાનાં સામાન્ય કારણો અને પ્રતિબંધાત્મક ઉપાયો

• સુલક્ષણા જ્યાભાયે, અભિપેક પાટલિયા/ 26

॥ જ્ઞાન-વિજ્ઞાન ॥ Remote Sensing Perspective and Indian Status

• H.N. Kapse / 27

॥ વિદ્યાવૃત્ત ॥ / 8, 23,30

॥ અધ્યક્ષસ્થાનેથી ॥

ચારુતર વિદ્યામંડળ અને સામાજિક સરોકાર

ડૉ. સી. એલ. પટેલ

ચારુતર વિદ્યામંડળ તેની શૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિ દ્વારા માત્ર ગુજરાતની જ નહિ, પરંતુ સમગ્ર દેશની ચિંતા રાખે છે. સને ૨૦૦૨માં જે ગોધરાકંડનો અધ્યાત્મ પ્રસંગ બન્યો ત્યારે શ્રી રાજમોહન ગાંધીના વડપણ નીચે International Mission for Peaceના સભ્યોએ ચારુતર વિદ્યામંડળની મુલાકાત લીધી હતી. તેઓ એમની રીતે વથા ઢાલવતા રહ્યા, અને હું સાંભળતો રહ્યો. તેઓની સાથે શ્રીનગર હાઈકોર્ટના એડવોકેટ શ્રી અલતાઙ્ક પણ હાજર હતા. તેમણે કહ્યું કે ગુજરાતમાં ભૂતકાળમાં પણ આવા ઘણા બનાવો બન્યા છે. જેમાં હજારો હિન્દુઓને નુકસાન થયું છે, અને એમને મોતને ઘાટ ઉત્તાર્યા છે. એના પ્રત્યુત્તરમાં મેં જણાયું કે હવે જે ઘટના બની ચૂકી છે એમાં આપણે કોઈ ફેરફાર કરી શકીએ એમ નથી, પરંતુ હવે પછી આવી ઘટના ના બને તે માટે આપણે એવું વાતાવરણ ઊભું કરીએ. વિશેષમાં, હિન્દુ-મુસલમાન યુવકો એકબીજાના મિત્રો બને એવું વાતાવરણ બનાવીએ, તેથી યુવાનોના ઘડતર માટે એવા ત્રીસ વિદ્યાર્થીઓને (જેઓ આતંકવાદી પ્રવૃત્તિથી અનાથ થયા હોય) મફત શિક્ષણ અને મફત રહેવા-જમવાની વ્યવસ્થા સાથે તૈયાર કરવા એવો મેં નિર્ણય લીધો. શરૂઆતમાં ૨૫ વિદ્યાર્થી ભાઈઓ અને ૫ વિદ્યાર્થીની બહેનોને શિક્ષણની સગવડ આપી, જેને લીધે તેઓ એમની સાથે ભણતા બીજા વિદ્યાર્થીઓ સાથે એવા ઓત-પ્રોત થઈ ગયા કે હિન્દુ-મુસલમાન જુદા છે એવું કોઈ દિવસ ના લાગ્યું. અહીં તેઓએ અભ્યાસ પૂરો કરી પોતાની રીતે નોકરી-ધંધો કરતા થઈ ગયા.

એવી જ રીતે, કાશ્મીરના ડોડા જિલ્લાના એક ગામમાં ૧૮ હિન્દુ યુવકોને આતંકવાદીઓએ મશીનગનથી એક રૂમમાં રહેસી નાખ્યા હતા. તેથી હું ડોડા ગયો, પણ મને બોર્ડ ઉપર રોકવામાં આવ્યો. બપોરે ૧૨-૦૦ વાગ્યા સુધી કલેક્ટરને વિનંતી કરી પણ મને મંજૂરી ના આપી. સિનિયર સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ મને જણાયું કે તમે પાછા જાઓ, અને જે માહિતી તમને જોઈએ છે તે હું તમને મોકલી આપીશ. તેઓએ જણાયું કે કોઈ સિક્યોરિટી સ્ટાફ નથી તેથી મંજૂરી ના આપી શકાય. ત્યારબાદ, મેં ત્યાંના ચાર્જમાં રહેલ મિલિટરી ઓફિસરનો સંપર્ક કરી ફોન કર્યો અને જણાયું કે હું કોઈ પોલિટિશિયન નથી, પણ આતંકવાદી અસર પામેલા બાળકોનાં શિક્ષણ માટે કંઈ કરવા માગ્યું છું. ઓફિસરે જણાયું કે ચોરી-દૂધીથી જઈ શકતા હો, તો જઈ શકો છો. મેં સામે જણાયું કે તમે મને પકડશો નહિ તો હું જઈશ. એ રીતે ડોડા જિલ્લાના આ ગામમાં, જે ૭,૦૦૦ ફૂટની ઊંચાઈ પર આવેલું છે. ત્યાં ડાયાબિટીશનો દર્દી હોવા છતાં, હું ગયો. પહેલા ઘરમાં ૧૪ જણાને મારી નાખેલા ત્યાં એક ડોશીમા બે વર્ષની અને ૪ વર્ષની બાળકીઓ સાથે બેઠાં હતાં. ૧૮ વ્યક્તિઓમાંથી એક ભાઈ પરાણોલા નહોતા અને ૧૪ જણાને માર્યાં તે વખતે એકને બચાવવા એની પત્ની વચ્ચે પડી અને બસે ઈજાગ્રસ્ત થયેલા જેઓ દવાખાનામાં હતાં. બાકીની ૧૭ વિધાન બહેનોને મળ્યો અને એમના બાળકોની નોંધ કરી, જેમાં પ્રેરણ બાળકો અનાથ થયા હતા. મારે જેમને ક્રોલેજનું શિક્ષણ આપવું હતું એ ઉમરના બાળકો નહોતા. એટલે મિલિટરી ઓફિસરને વિનંતી કરી કે સરકારના ૧૭ના એકડા સામે ખરેખર પ્રેરણ બાળકો અનાથ થયા હતા એવા બાળકોને મિલિટરી સ્ક્લુલમાં સગવડ થાય એવી વિનંતી કરી હું પરત આવ્યો.

અમોએ સને ૨૦૧૧માં અમારી એક સંસ્થા બી. એન્ડ બી. ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ ટેકનોલોજી દ્વારા 'જેલ સુધારણા અભિયાન' અંતર્ગત ગાંધી જયંતી નિમિત્તેતા. ૨-૧૦-૨૦૧૧ના રોજ બિલોદારા જેલ, નિદ્યાદ મુકામે વ્યવસાયલક્ષી તાલીમ કેન્દ્રની સ્થાપના કરી, જેમાં એક અધ્યતન કોમ્પ્યુટર સેન્ટર પણ પ્રસ્તાપિત કર્યું. જેલમાં રહેલા બંદીવાનોને જેલની અંદર કોશલ્યવર્ધક તાલીમ મળી રહે તથા જેલમાંથી મુક્ત થયા બાદ વ્યવસાય માટે જરૂરી સહાય વિવિધ પોજનાઓ થકી મળી રહે યા વ્યવસાય ઉપર જોડાઈ શકે એવા હેતુથી આવા અભિયાનની શરૂઆત કરી. વિવિધ વ્યવસાયો જેવા કે વાયરમેન, કોમ્પ્યુટર ડેટા એન્ટ્રી

ઓપરેટર, એકાઉન્ટિંગ ટેલી, બુટિશિયન એન્ડ હેર કટિંગ, ફેશન ડિઝાઇનિંગ, સીરામીક પેઇન્ટિંગ વર્ક, ડિ.ટી.પી. વિગેરેને તાલીમમાં આવરી લેવાયા.

બિલોદરા જેલમાં શરૂ કરાયેલ વ્યવસાયલક્ષી તાલીમ કેન્દ્રના પ્રયોગનો એક પ્રેરણારૂપ કિસ્સાનો અત્રે ઉલ્લેખ કરવો જરૂરી છે. મૂળ સૂરત જિલ્લાના જૂનાગામનાં ત૭ વર્ષથી પાર્વતીબહેનને દારુની હેરાફેરીના ગુના હેઠળ ઓગસ્ટ, ૨૦૧૧માં બિલોદરા જેલમાં લાવવામાં આવેલાં. પાર્વતીબહેન પોતાની કથનીમાં જણાવ્યું હતું કે... ‘મારા નાની ઉંમરે લગ્ન થયા બાદ સાસરીમાં ગરીબાઈએ સંઘર્ષની શરૂઆત કરી હતી. મારો જુવાનજોથી હીકરો ૧૫ વર્ષની ઉંમરે બીમારીમાં મોતને ભેટ્યો. આ આધાતમાંથી બહાર આવીએ તે પહેલાં નાના દીકરાને લિવરની બીમારી થતાં પરિવાર ઉપર જાણે આભ તૂટી પડ્યું. દીકરાની બીમારી અને પરિવારનું ભરણપોષણ કેવી રીતે કરવું તે ખૂબ મોટો પ્રશ્ન હતો, આવા સંઝોગોમાં મજબૂરીમાં દારુની હેરાફેરીનો ધ્યોન કરવો પડ્યો અને અંતે પોલીસે પાસા હેઠળ ધરપકડ કરી બિલોદરા જેલમાં મોકલી આપેલી. પંતુ બિલોદરા જેલમાં આચાયા બાદ જીવનમાં એક નવો જ વળાંક આવ્યો. બિલોદરા જેલમાં ચારુતર વિદ્યામંડળ દ્વારા વ્યવસાયલક્ષી તાલીમ આપવામાં આવે છે, જેમાં મેં બુટિશિયન એન્ડ હેર કટિંગની તાલીમ મેળવી. જેલવાસ પૂરો કર્યા બાદ આ તાલીમના પરિપાકરૂપે બુટીપાર્કરો વ્યવસાય શરૂ કર્યો અને હાલમાં જીવનનિવાહ માટે જરૂરી આવક મેળવી શક્યું હું. હવે ભૂતકાળ તરફ જોંબું નથી અને મેં શીખેલા હુન્નરથી મહેનત કરીને સન્માનભેર જીવનું છે.’’

બિલોદરા જેલમાં મળેલ સફળતા અને આવા અનેકવિધ જીવન પરિવર્તનના પ્રેરણાદાયક કિસ્સાઓથી પ્રેરિત થઈ ચારુતર વિદ્યામંડળ દ્વારા તારીખ ૧૦ એપ્રિલ ૨૦૧૨ના રોજ વડોદરા મધ્યસ્થ જેલમાં કોમ્પ્યુટરના શિક્ષણને લગતી વ્યવસાયલક્ષી તાલીમ આપવાના હેતુથી એક આધુનિક કોમ્પ્યુટર સેન્ટરની સ્થાપના કરવામાં આવી. વડોદરા મધ્યસ્થ જેલમાં જેલનું પોતાનું પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ હોય તે અંગે જરૂરી કોમ્પ્યુટર ટેટા એન્ટ્રી ઓપરેટર અને ડાટાપી વર્કની વ્યવસાયલક્ષી તાલીમ શરૂ કરવામાં આવી. તાલીમના ફળસ્વરૂપ કેદીઓ જેલવાસ દરમિયાન કામ કરીને જેલમાં હોવા છતાં પોતાના પરિવારને આર્થિક મદદ કરી રહ્યા છે. વડોદરા મધ્યસ્થ જેલમાં આજદિન સુધીમાં ત૨૩ બંદીવાનો વ્યવસાયલક્ષી તાલીમ લઈ ચૂક્યા છે.

ચારુતર વિદ્યામંડળના આ જ અભિગમને આગળ વધારતાં તારીખ ૨૭ જાન્યુઆરી, ૨૦૧૩ના રોજ લાજ્પોર મધ્યસ્થ જેલ, સુરત ખાતે વ્યવસાયલક્ષી તાલીમ અંતર્ગત આધુનિક કોમ્પ્યુટર સેન્ટરની સ્થાપના કરવામાં આવી હતી. અત્યાર સુધીમાં કુલ ૮૩૦ ભાઈઓ અને ૩૭૪ બહેનો વિવિધ પ્રકારની વ્યવસાયલક્ષી તાલીમ પૂર્ણ કરી ચૂક્યાં છે.

સને ૨૦૧૧માં ‘વાયબ્રન્ટ ગુજરાત’માં અમોએ શિક્ષણની સંસ્થાઓ માટે રૂ. ૫૦૦ કરોડના પ્રોજેક્ટ તૈયાર કરીને સરકારમાં રજૂ કરેલા જેની મંજૂરી અને પ્રમાણપત્ર તત્કાલીન શિક્ષણમંત્રી શ્રીમતી આનંદીબહેન પટેલ આપેલી. અમો અમારી તે વખતની સંસ્થાઓની બાજુની જમીનમાં નવી સંસ્થાઓ ઊભી કરવા માંગતા હતા, પરંતુ ત્યાં ધંધાદારી લોકોને એન.એ.ની મંજૂરી આપી મકાનો બાંધવાની મોકણાશ કરી આપી, જેની અમોએ રજૂઆત કરી તો અમને જવાબ મળ્યો કે જમીન જોઈતી હોય તો બજારભાવે ખરીદવી. સરકારશ્રીનું ક્રીટિમેન્ટ હોવા છતાં આવી પરિસ્થિતિ ઊભી થઈ અને સરકારશ્રીના સહકારને અભાવે અમારે પ્રોજેક્ટ બંધ રાખવા પડ્યા.

ચારુતર વિદ્યામંડળે હરહંમેશ અગ્રેસરની ભૂમિકા ભજવી છે. અમારે ત્યાં એવા વિવિધ પ્રકારના અભ્યાસક્રમો છે, જેવા કે માસ્ટર ઓફ ઇન્ડસ્ટ્રીયલ હાયજીન એન્ડ સેફ્ટી, માસ્ટર ઓફ ઇ-બિઝનેસ, બી.ઇ. ઇન ઇન્ફોર્મેશન ટેકનોલોજી, બીબોએ ઇન ઇન્ફોર્મેશન ટેકનોલોજી મેનેજમેન્ટ, હોસ્પિટાલિટી, ટૂરિઝમ એન્ડ ટ્રાવેલ જેવા અભ્યાસક્રમો ગુજરાત રાજ્યમાં પ્રથમવાર શરૂ કરવામાં આવ્યા છે. તા. ૦૧-૧૨-૨૦૧૬

સુખમય જીવન આપતી અષ્ટ શક્તિઓ એસ.જી. પટેલ

અવચ્ચીન શિક્ષણ દિનપ્રતિ દિન ખર્ચથી બની રહ્યું છે. તે સમાજ માટે એક ચિંતાનો વિષય બની ગયો છે. બાળમંદિરથી સ્નાતક થતા સુધીમાં વિદ્યાર્થીની અફળક ખર્ચ કરવામાં આવે છે સ્નાતક થયા પછી પણ શું? એ દરેક યુવાન માટે અધરી સમસ્યા બની છે. આવા વિપરીત કાળમાં શિક્ષણકાર્ય કરાવતી શૈક્ષણિક સંસ્થાઓના સંચાલનમાં કપરાં ચઢાણ છે. વિદ્યાર્થીની શિક્ષણ વ્યવસ્થા ગોઠવાય એ જમાનાની માંગ છે. આજકાલ વિદ્યાર્થીની શિક્ષણને બદલે વેપારકેન્દ્રી શિક્ષણ વ્યવસ્થા બની ગઈ છે. જૂના જમાનામાં શહેરો ઉપરાંત ગામડામાં પણ વિદ્યાર્થીના ભાવી વિકાસને ધ્યાનમાં રાખી સેવાભાવી લોકસમૂહોએ એકઠા થઈ કેળવણી મંડળો સ્થાપ્યા. આવા જ શુભ આશયથી ૭૦ વર્ષ પહેલાં સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલની પ્રેરણાથી પૂ. ભાઈકાકા અને પૂ. ભીખાભાઈ સાહેબે જંગલમાં મંગલ કરવા માટે ધૂણી ધખાવી હતી. આજે ચારુતર વિદ્યામંડળની તોલે આવી શકે એવા ગુજરાતમાં કેળવણી મંડળો આંગળીના વેઢે ગણી શકાય એટલાં જ બચ્યાં છે. આ તબક્કે વર્તમાન મંડળો કેવા પ્રયત્નો કરે તો શિક્ષણ વિદ્યાર્થીના વ્યક્તિત્વને નિખાર આપે તેના વિશે કેટલાંક વિચારબિન્દુઓ મૂકું છું.

નૂતન વિશ્વના પ્રભાતે ઊભેલા આપણે સૌ જાણીએ છીએ કે જીવન જીવનું અત્યંત કઠિન છે. જીવનમાં કોઈ પ્રશ્નો કે સમસ્યાઓના સહેલાસટ ઉત્તરો સંભવ જ નથી. આ જાણ્યા પછી પણ આપણે જીવન સહેલાઈથી જીવી નાખવાની ઝંખના રાખીએ છીએ. જ્યારથી આપણા જીવનની શરૂઆત થઈ ત્યારથી પરમાત્માએ દરેકને સાત મહત્વના મૂળભૂત ગુણોની બેટ આપેલી છે. તેમાં સુખ, શાંતિ, પ્રેમ, પવિત્રતા, જ્ઞાન, આનંદ અને શક્તિનો સમાવેશ થાય છે. આ બધા ગુણોમાં ક્યાંય કમી ન આવે તેની પુરતી કાળજી રાખવા છતાં સમયાંતરે તેમાં તરંગ સ્વભાવ પ્રમાણે વધાય થયા કરે છે. શું એવી કોઈ યોજના ખરી કે તેમાં વૃદ્ધિ થયા જ કરે અને માનવી સદા સંતુષ્ટતા પામી શકે? ઉપરોક્ત સાત ગુણો દ્વારા સતોપ્રધાનતા લાવવા

માટે શક્તિનો વ્યવહારું ઉપયોગ ખૂબ જરૂરી છે. વિજ્ઞાનમાં શક્તિ સંચયનો નિયમ જણાવે છે કે, “વિશ્વમાં શક્તિનું સર્જન કે નાશ કરી શકાતો નથી, માત્ર તેનું એક સ્વરૂપમાંથી બીજા સ્વરૂપમાં રૂપાંતર કરી શકાય છે.” ભૌતિક જગતમાં આપણે ઉભા શક્તિ, વિદ્યુત શક્તિ, યાંત્રિક શક્તિ, ચૂંબકીય શક્તિ, ધ્વનિ શક્તિ, પ્રકાશ શક્તિ, આણુ શક્તિ, નાભીકીય શક્તિ.... વિગેરેનો સમાવેશ થાય છે, જેના વિશે વિજ્ઞાનકેત્રે અનેક સંશોધનો થયાં, થઈ રહ્યાં છે અને થવાનાં છે. આ બધાં શક્તિના સ્વરૂપો નિર્જવ પદાર્થો- દ્રવ્યો સાથે સંકળાયેલાં છે. તો સછ્યો સાથે અને ખાસ તો માનવ સાથે જોડાયેલા શક્તિનાં સ્વરૂપો વિષે જાણકારી મેળવવી એટલી જ આવશ્યક છે. ચાલો, આપણે વિચારીએ કે માનવ સાથેના શક્તિના કેવાં સ્વરૂપો હોઈ શકે? આ બાબતમાં ચિંતન કરતાં સ્મૃતિ સતેજ થાય છે કે મનુષ્ય પાસે અષ્ટશક્તિઓનો ભંડાર છે, જે અમાપ છે. તેમાં,

- નિર્ણય શક્તિ (ગાજવું):-** જીવનમાં ડગલે અને પગલે નાનાં-મોટા નિર્ણયો કરવાની જરૂર પડે છે. વાહન ચલાવતાં લેવાતા નિર્ણયોમાં જો કોઈ ગાફેલ રહે તો કેવાં અકર્માતો સર્જતા હોય છે, એમ જીવનનૈયા ચલાવતાં સમયસૂચકતા કેળવી લેવાયેલ નિર્ણયો જીવનયાત્રાને સુખમય રીતે મંજિલ સુધી પહોંચવામાં સહાયભૂત થાય.
- પરખ શક્તિ (દફ્કાચ):-** હીરા-માણેકના ધંધા સાથે જોડાયેલ જવેરીઓ જવેરાતની પરખ કરવા વિવિધ ઉપકરણોનો ઉપયોગ કરે છે એમ માનવીને પણ ધણા પ્રસંગે વ્યક્તિની કે સમયની પરખ કરવાની જરૂર પડે છે. જો તે સાચી રીતે પારખી શકે તો જ જે-તે હેતુ સાર્થક બને છે, નહિતર ફસાવાનો વારો આવે છે.
- સહનશક્તિ (હથોડી+ એરણ):-** મૂર્તિ- સર્જક નવી કૃતિનું સર્જન કરવા માટે પદાર્થને અનેક વિધિમાંથી પસાર કરે છે. કેટલાય હથોડીના ઘા સહન કરવા પડે ત્યારે એક સ્વરૂપ અપાય છે, એમ કોઈપણ સંજીવના ઘડતર માટે અનેક પ્રકારની વિટબણાઓ અને તાલીમમાંથી પસાર થવું પડે છે. જે સહન કરી શકે એ જ સમાજનું અને સ્વયંનું નવસર્જન કરી શકે છે.
- સહયોગ શક્તિ (બે હાથનું મિલન):-** વિશ્વમાં

- કોઈપણ વ્યક્તિ એકલા હાથે શ્રેષ્ઠ સર્જનાત્મક કાર્ય કરી શકતો નથી. દરેકને અન્યના સહયોગની આવશ્યકતા છે. જે સહયોગ લઈ શકે તેમજ આપી શકે એ જ જગતું બની શકે છે.
૫. **સમાવવાની શક્તિ (સાગર):-** સંસારના અનેક પ્રવાહોનો આપણે અનુભવ કરીએ છીએ, એમાં સમાવવાને બદલે છલકાઈ જઈએ ત્યારે સામાજિક સમસ્યાઓનું નિર્માણ થાય છે, સામાજિક સ્વાસ્થ્ય ખોરવાય છે. આપણી સમાવવાની શક્તિ જ સમાજમાં સ્વસ્થ પ્રવાહોને પોષિત કરશે અને અવાંદ્રિત દરેક પ્રવાહોને અટકાવશે.
૬. **સમેટવાની શક્તિ (બેગ-બિસ્કો):-** સમય પલટાયે મનુષ્યની ભૂમિકાઓ બદલાતી હોય છે અને Old order change the yielding place to new ના ન્યાયે નૂતન પ્રવાહોને મોકળાશ આપી, જીત સાથે અનુકૂલન કરી નવા પ્રવાહોનું ટિલથી સ્વાગત કરવાની ક્રમતાનો વિકાસ કરવો આવશ્યક છે.
૭. **સામનો કરવાની શક્તિ (ધત્રી):-** પ્રકૃતિ અને મનુષ્ય હંમેશાં તેમના સ્વભાવ પ્રમાણે જ વર્તે- એ નિર્વિવાદ છે. એને કારણે કુદરતી આપદાઓ અને સમસ્યાઓ તો આવવાની જ. આવા પ્રાકૃતિક અને સામાજિક પ્રકારના વિકટ સંઝોગો વચ્ચે પણ અથલ, અડોલ અને અનન્ય આત્મા બની રહેવાની કુશળતા જ સફળતાના શિખરો સર કરવા આવશ્યક છે. સ્થિર ચિત્તે સમસ્યાઓનો સામનો કરવાનો આંતરિક પુરુષાર્થ દરેક સમસ્યામાંથી પાર પડવાનો એકમાત્ર ઉપાય હસ્તગત કરવા જેવો છે.
૮. **સંકીર્ણ શક્તિ (કાચબો):-** આપણે એ જ છીએ જે આપણે વિચારીએ છીએ. સ્વવિકાસને સ્વશિક્ષણથી અને સ્વશિક્ષણને વિચારતાં શિખવાથી અલગ પાડી શકાય નહીં. માટે આપણે આપણું ધ્યાન બહિમુર્ખતાથી સંકેલીને અન્તર્મુખતા પ્રતિ વાળવાનો પ્રયોગ કરવો જરૂરી છે. આપણા આંતરિક વૈભવ પ્રતિ ધ્યાન આપતા આપણે એક એવા અદૃશ્ય અભેદ કવચનું નિર્માણ કરીશું જેમાં આપણે સુરક્ષિત અનુભવ કરીશું. આજે એની તાતી આવશ્યકતા છે.
- (માનદ મંત્રી, ચારુતર વિદ્યામંડળ, વલ્લભ વિદ્યાનગર ફોન નં-(૦૨૬૮૨) ૨૩૭૧૦૮)

લેખ સામગ્રી અને ગ્રંથાવલોકન

ચારુતર વિદ્યામંડળના પ્રતિષ્ઠિત મુખ્યપત્ર ‘વિ-વિદ્યાનગર’ માટે લેખસામગ્રી સહિતની મૌલિક રચનાઓ તંત્રીશીના સરનામે પાઠવવા સાહિત્ય-સાહિત્યેતર ક્ષેત્રના કલમકશો અને સંશોધકોને ભાવભીનું ઈજન છે. આપને ખાસ વિનંતી એ કરવાની કે આપની અન્યત્ર પ્રકાશિત ના થયેલી અથવા ના પાઠવેલી મૌલિક કૃતિનું મૂળ લખાણ જ પાઠવવું અથવા ટાઈપ થયેલી નકલ હોય તો તેની સાથે સાથે પત્રનોંધમાં ‘વિ-વિદ્યાનગરને પાઠવેલી કૃતિ/લેખ અન્ય કોઈ સામયિક/પ્રકાશનમાં પ્રકાશિત થયેલી નથી’ એવી બાંહેધરીની નોંધ અચૂક મૂકવી. આ સિવાયની લેખ/કૃતિ કે અન્ય સામગ્રી પ્રકાશન માટે સ્વીકારવામાં નહીં આવે. ‘વિ-વિદ્યાનગર’માં ગ્રંથાવલોકન ઈચ્છાકુ પ્રકાશકો-સર્જકોએ નવપ્રકાશિત ગ્રંથની બે નકલ તંત્રીના નામે પાઠવવી અનિવાર્ય છે.

વાચક પ્રતિભાવ

‘વિ-વિદ્યાનગર’ સામયિક હવે ચારુતર વિદ્યામંડળની વેબસાઈટ www.ecvm.net પર જાન્યુઆરી-૨૦૧૦થી મૂકાય છે. સામયિકના ગ્રાહકો-વાંચકોના પ્રતિભાવો, સૂચનો અને અન્ય પ્રકાશનયોગ્ય સામગ્રી માટે પણ નિયમિત રીતે જગ્યા ફાળવાશે. તમારા પ્રતિભાવો ગુજરાતી, હિન્દી કે અંગ્રેજીમાં પાઠવવાની મોકળાશ અનુભવશો.

તમે ઈમેઇલ: editor.vidyanagar@gmail.com

પર પણ પાઠવી શકો છો.

॥ આપણો વૈભવ અને વારસો ॥ (પદ વિભાગ)

હંકરી જા

મારી બંસીમાં બોલ બે વગાડી તું જા,
મારી વીજાની વાણી જગાડી તું જા.

ઝંજાનાં ઝંજરને પહેરી પધાર પિયા,
કાનાનાં કમાડ મારાં ઢંઢોળી જા,
પોહેલી પાંપણના પડદા ઉપાડી જરા,
સોનેરી સોશાલું બતાડી તું જા. મારી૦
ચૂની સરિતાને તીર પહેરી પીતાંબરી,
દિલનો દડૂલો રમાડી તું જા,
ભૂખી શબરીનાં બોર બેએક આરોગી,
જનમભૂખીને જમાડી તું જા. મારી૦
ઘાટે બંધાણી મારી હોડી વધોડી જા,
સાગરની સેરે ઉતારી તું જા,
મનના માલિક તારી મોજના હલેસે
ફાવે ત્યાં એને હંકારી તું જા. મારી૦

- સુંદરમુ

ભજન કરે તે જીતે
વજન કરે તે હારેરે મનવા !
ભજન કરે તે જીતે.
તુલસી-દલથી તોલ કરો તો
બને પવન-પરપોટો,
અને હિમાલય મૂકો હેમનો
તો મેરુથી મોટો :
આ ભારે હળવા હરિવરને
મૂલવવો શી રીતે !
રે મનવા, ભજન કરે તે જીતે.
એક ઘડી તને માંડ મળી છે
આ જીવતરને ઘાટે,
સાચ-ઓટનાં ખાતાં પાડી
એમાં તું નહીં ખાટે :
સ્હેલીશ તું સાગરમોજે કે
પડ્યો રહીશ પદીતે ?
રે મનવા, ભજન કરે તે જીતે.
આવ, હવે તારા ગજ મૂકી,
વજન મૂકીને વરવાં,
નવલખ તારા નીચે બેઠો

ક્યાં ગ્રાજવડે તરવા ?
ચૌદ ભુવનનો સ્વામી આવે
ચપટી ધૂળની પ્રીતે.
રે મનવા, ભજન કરે તે જીતે.

- મકરંદ દવે

જૂંક વાગી ગઈ
મને જરા જૂંક વાગી ગઈ.
માલતીની કૂલ કોમળી તો યે દુંખ વાગી ગઈ.
થલમહી મેં જલ ને વળી જલને થાનક વ્યોમ,
એક ઘડીમાં જોઈ લીધા મેં હજાર સૂરજ સોમ;
સોશાલાંને દોર દુનિયા નવી ગુંથવાતી ગઈ.
દંખનું લાગે ઝેર તો હોયે ઝેરનું ઉતારનાર,
મીટ માંડી મેં બેરવી લીધી નયનની જલજાર;
મોહન એના મુખની એમાં ભૂખ જાગી ગઈ.
મને જરા જૂંક વાગી ગઈ.

- રાજેન્દ્ર શાહ

માધવ ક્યાંય નથી મધુવનમાં
કૂલ કહે ભમરાને, ભમરો વાત વહે ગુજનમાં :
માધવ ક્યાંય નથી મધુવનમાં.

કાલિન્દીના જલ પર ઝૂકી
પૂછું કંદબડાળી,
યાદ તને બેસી અહીં વેણુ
વાતા' તા વનમાળી ?

લહર વમળને કહે, વમળ એ વાત સમરે સ્પંદનમાં :
માધવ ક્યાંય નથી મધુવનમાં.

કોઈ ન માગે દાશ
કોઈની આશ ન વાટે ફરતી,
હવે કોઈ લજાથી હસતાં
રાવ કદી ક્યાં કરતી એ
નંદ કહે જશુમતીને, માતા લાલ ઝરે લોચનમાં :
માધવ ક્યાંય નથી મધુવનમાં.

શાર પર ગોરસમટુકી
મારી વાટ ન કેમે ખૂટી,

અબ લગ કંકર એક ન લાગ્યો
ગયાં ભાગ્ય મુજ ફૂટી;
કાળજ કહે આંખોને, આંખો વાત વહે અંસુઅનમાં :
માધવ ક્યાંય નથી મધુવનમાં.

- હરીન્દ્ર દવે

॥ આપણો વૈભવ અને વારસો ॥ (ગદ્ય વિભાગ)

પારસમણી

અંબાલાલ પુરાણી

એક બાળકે મને કાગળ લખ્યો છે તેમાં એ પૂછે છે:
“પારસમણી ખરેખર હોય છે ખરો?” એના જવાબમાં મારે
કબૂલ કરવું જોઈએ કે પારસમણી મને જોવા મળ્યો નથી.

પણ એમ તો બધી વસ્તુઓ આપણે જાતે જોઈએ
તો જ માનીએ, એવું કયાં હોય છે? ઘણાએ મુંબદ્ધ જાતે
નથી જોયું, પણ મુંબદ્ધ છે એ વાત તો સાચી છે. વળી,
આજે કોઈ વસ્તુ ન હોય, તો થોડો વખત પછી માણસ તે
બનાવી પણ શકે છે. વિમાન પહેલાં ન હતું; આજે છે.
એવું પારસમણીની બાબતમાં બને પણ ખરું.

પણ એ બાળકે બીજો સવાલ પૂછ્યો છે : “કહે
છે કે પારસમણી જેને અડકે તે વસ્તુ સોનાની થઈ જાય;
પણ લોઢાનું સોનું કોઈ દિવસે બને ખરું ?”

એનો જવાબ પણ આપું હું. બધાએ કોયલો તો
જોયો છે. હવે એ કોયલો જમીનમાં ખૂબ ઉંડિ દટાઈ જાય
અને તેના ઉપર પાવાગઢ જેવો પર્વત પડે, તો શું થાય તે
જાણો છો? એ કોયલાનો જ હીરો બની જાય !

પણ કોઈને થશે કે જમીનમાં દટાઈ ગયેલો કોલસો
હીરો બની જાય છે તે કાંઈ આપણે જાતે, આપણી નજરે
જોઈ શકતા નથી. તો એ મુશ્કેલીનો જવાબ ફાંસ દેશના
એક રસાયણશાસ્ત્રીએ આચ્છો છે. લાવોજીર એનું નામ. એણે
કોયલાની ભૂકી લઈને ખૂબ ગરમ ધાતુમાં નાખીને પછી
એકદમ તેના ઉપર પેલા પર્વતના જેટલું ભારે દબાડા યંત્રો
વડે કર્યું. પરિણામે નાની નાની હીરાની કણીઓ બંધાઈ
ગઈ ! એટલે કોયલાનો હીરો બને છે, એ નક્કી થયું.

પથરા કે કોયલામાં સમૂહો ફેરફાર થઈ જઈ
શકે છે, તેમ જીવતા પ્રાણીમાં પણ કેટલીક વાર એવો
ફેરફાર થતો જોવામાં આવે છે. જમીન પર પેટ ઘસીને
ચાલતી ઈયળની એક જાત એવી થાય છે કે એની આજુબાજુ
માટીનું પડ કરીને અંદર તેને પૂરી રાખવામાં આવે છે. એ
કેદખાનાની અંદર ને અંદર એનો વિકાસ થાય છે, અને
ધીમે ધીમે એને પાંખો કૂટે છે. ત્યાર પછી માટીના પડને
તોડીને તે બહાર નીકળી ઊરી જાય છે; એ પતંગિયું બની
જાય છે ! જમીન પર પેટ ઘસડતી ઈયળ, અને હવામાં
છૂટથી ઊડતું પતંગિયું : એ બેમાં કેટલો ફેર છે! પણ
ઈયળમાંથી પતંગિયું બની જાય છે.

જોકે ખરો પારસમણી તો આપણા અંતરમાં
રહેલો છે. આપણી પોતાની અંદર જ એવી કોઈક વસ્તુ
રહેલી છે કે જેના સંબંધમાં આપણે આવીએ, તો આપણી
જિંદગી બદલાઈ જાય; આપણે પોતે જેવા હોઈએ તે મટી
જઈને જુદા જ બની જઈએ.

પોતાની અંદર રહેલો આ પારસમણી ઘણાને
હાથ લાગતો નથી. એમાંના કેટલાકને કોઈ ગુરુમાં કે
મહાપુરુષમાં એ પારસમણી મળી આવે છે. એવાનો પરસ
થતાં આપણું જીવન બદલાઈ જાય છે.

અંબાલાલ પુરાણી
(‘વાચનયાત્રાનો પ્રસાદ’માંથી સાભાર)

॥ વિદ્યાવૃત્તા ॥

એમ.યુ. પટેલ (ટેક્સ) હાઈસ્ક્વુલ, વિદ્યાનગર

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત, એમ.યુ.
પટેલ ટેક્નીકલ ઇન્સ્ટિચ્યુનિવર્સિટી હાઇ.માં ઇન્ન્યાર્જ આચાર્યશ્રી
અંબાલાલ સાહેબના માર્ગદર્શન હેઠળ આંતરરાષ્ટ્રીય
બાળદિનની ઉજવણી નિમિત્તે શાળામાં રેલીનું
આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. અને ધોરણ-છના
વિદ્યાર્થીઓની બહુવૈકલ્પિક પ્રશ્નોની એક પરીક્ષાનું
આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં શાળાના ધોરણ-
છના ૨૨૦ જેટલા વિદ્યાર્થીઓએ ભાગ લીધો હતો
જેમાં ૧ થી ૩ નંબર મેળવનાર વિદ્યાર્થીઓના નામો
નીચે મુજબ છે.

પ્રથમ નંબરે બે વિદ્યાર્થીઓએ - ૪૮ ગુણ મેળવ્યા.

૧. ૮-બ ગૌતમ કિશોરભાઈ કોરિયા

૨. ૮-બ વૈભવ સંજ્યભાઈ માધી

દ્વિતીય નંબરે ચાર વિદ્યાર્થીઓએ - ૪૭ ગુણ મેળવ્યા

૧. ૮-અ - શ્રુવિરાજસિંહ મનોહરસિંહ રાડોડ

૨. ૮-અ - નિરજ ભૂપેન્દ્રભાઈ પ્રજ્ઞપત્રિ

૩. ૮-બ પવન બંકુલભાઈ જેઠવા

૪. ૮-૩ તુખાર જિતેન્દ્રભાઈ પાલખાણિયા

તૃતીય નંબરે - ત્રણ વિદ્યાર્થીઓ

૧. ૮-અ શ્રુવલ સંજ્યભાઈ પટેલ

૨. ૮-અ મહેમદઅર્થ ઈમરાનભાઈ પઠાડા

૩. ૮-બ યોગેશ હિનેશભાઈ કોયરા

॥ નવાં કાવ્યો ॥

અધારસ્ય પ્રથમ દિવસે...

- નીરજ મહેતા

અહીં ઊર્જું છે ધાસ આપમેળે
 ફૂલગાડ માગે છે માવજતો, માનપાન
 ધાસ ફકત જંબે આધાર
 બેંચી જુંઓ તો ખ્યાલ આવે કે
 જોડાયું ધરતીમાં કેટલું પ્રગાઢ
 સૂરજ નીકળે ને જેમ અજવાણું થાય
 ફરી વળતું ચોપાસ આપમેળે
 અહીં ઊર્જું છે ધાસ આપમેળે...
 મોતીની જેમ સમેતાઈને ધાસ ઉપર
 સૂતી દીઠી મેં પરોઢ
 હળવેથી સ્પર્શી ત્યાં ફોરમ લીલેરી
 સાવ આવી ઊને છે મોઢામોઢ
 ચાંબું જરાક તોય અંઠી ન થાય
 બની બેસે છે શાસ આપમેળે
 અહીં ઊર્જું છે ધાસ આપમેળે.
 (૧૦૨, આશિયાના, ૨-વૈશાલીનગર, રૈયા રોડ, રાજકોટ-
 ૩૬૦૦૦૭ મો: ૯૬૬૨૦૪૯૪૮૮)
 (૧)

કવિતાનું કેરી જેવું છે

- ભૂપેન્દ્ર વ્યાસ 'રંજ'

કવિતાનું
કેરી જેવું છે.

એ-
 કાચી હોય તો
 ખાટીય લાગે,
 બહુ પાકી જાય તો
 બેસ્વાદ થઈ જાય,
 ઉતાવળે પકવતાં
 અસસલ સ્વાદ
 શુમાઈ જાય
 માવજત કરીને
 પકવતાં
 મીઠી લાગે.
 પણ એ જો
 ઝડ પર પાકે તો
 થઈ જાય
 અભતની કટોરીએ !

પણ પાકતા પહેલાં

એને ઝડ પરથી
 કોઈ પારી નાખે છે.

(C/o. મોહનલાલ બારોટ, ગ્રંથગોળિ અને સર્વેચદ .
 મહાત્મા ગાંધી ફાઉન્ડેશન, ૨૮, સુનિતા સોસાયટી,
 અકોટા માર્ગ, વડોદરા- ૩૬૦૦૨૦)

તને આપતો નહીં

- ભરત વિંજુડા

હું મારી ઓળખાણ તને આપતો નહીં,
 દુનિયામાં હું હતો ને ખરેખર હતો નહીં !

મારા સિવાય કોઈ બીજાને ખબર નથી,
 લેતો હતો હું શાસ અને જીવતો નહીં !

જે કંઈ વિચારતો તે લખાતું હતું ભીતર,
 ભીતરની વાત કોઈ દિવસ બોલતો નહીં !

ચહેરા ઉકેલવાની મને ટેવ જો પડી,
 કાગળ ઉપર લખેલું કદી વાંચતો નહીં !

આ મારું ઘર એ તારું અચાનક બની ગયું,
 આવું છું રોજ જ્યાં હું પહેલાં જતો નહીં !

અજ્ઞાનતા છે એ જ અને શાન એ જ છે,
 હું જાણતો હતો એ બધું જાણતો નહીં !

(રામકૃપા, ખાદી કાર્યાલય પાસે, સાવરકુંડલા,
 જિ: અમરેલી, મો: ૯૪૨૬૪૫૬૬૭૪)

મને

- પરાજિત ડાખી

પંડિતોનો ડર સતાવે છે મને,
 એજ ભય સાચું લખાવે છે મને.

મારવા ઊભા થયા છે દોસ્તો,
 દુશ્મનો કાયમ બચાવે છે મને.

સુખમાં ગમગીન રહેતો હોઉં છું,
 આ બધા દુઃખો હસાવે છે મને.

એક અદનો દુંહ અભાશ હું આદમી,
 સૌ કવિઓમાં ખપાવે છે મને.

કાંખ્ઘોડી જેમનો આધાર છે,
 એ હવે રસ્તો બતાવે છે મને.

(ઓમ નમ: શિવાય સોસાયટી, પ્લોટ નં ૩૪-એ ગુરુકુળ
 વિદ્યાલય પાસે, ફૂલસર, ભાવનગર- ૩૬૪૦૦૪
 મો: ૯૮૨૪૬૦૩૮૦૩)

॥ પ્રાસંગિક ॥

વલ્લભવિદ્યાનગરથી ન્યૂ વલ્લભવિદ્યાનગરની
વિદ્યાવિકાસયાત્રાના મશાલચી-ડૉ. સી. એલ. પટેલ
રમણભાઈ પી. પટેલ

વલ્લભવિદ્યાનગરની તપોભૂમિ પર સરદાર પટેલના પ્રેરણાબળે સ્વ. ભાઈકાકા - ભીખાભાઈસાહેબ-એચ. એમ. પટેલની ત્રિપુટી દ્વારા પ્રજજવલિત થયેલી શિક્ષણજ્યોતને પ્રસ્તારિત કરનાર ચાહુતર વિદ્યામંડળના અથક-આધુનિક વિદ્યાજ્ઞાંધિ ડૉ. સી. એલ. પટેલને શિક્ષણ ક્ષેત્રના તેમના વિશિષ્ટ-પ્રશસ્ય પ્રદાન માટે વિશ્વ ગુજરાતી સમાજ તરફથી ‘શ્રી કાન્જુભાઈ દેસાઈ ગુજરાત પ્રતિભા એવોઈ’ ગુજરાતના મુખ્યમંત્રી શ્રી વિજયભાઈ રૂપાધીના વરદ હસ્તે, અનેક મહાનુભાવોની ઉપસ્થિતિમાં, અમદાવાદ ખાતે યોજાયેલ એક સમારંભમાં અર્પણ કરી તાજેતરમાં સન્માનિત કરવામાં આવ્યા. ગુજરાતના વિદ્યાજગત માટે આ એક પ્રસન્નકર ગૌરવઘટના છે.

આ પ્રતિષ્ઠિત પ્રતિભા એવોઈ અંતર્ગત પ્રશસ્તિપત્ર, સ્મૃતિચિહ્ન અને રૂપિયા એક લાખની ધનરાશિ આ પ્રસંગે તેમને અર્પણ કરવામાં આવી. એવોઈનો ઋણભાવપૂર્વક સાભાર સ્વીકાર કરી, તે પૈકી રૂ. એકલાખની ધનરાશિને શિક્ષણયક્ષમાં પ્રયોજવા સંસ્થાને પરત કરતાં તેમણે જણાયું હતું કે, ‘હું સરદાર પટેલ, ભાઈકાકા, ભીખાભાઈ અને ડૉ. એચ. એમ. પટેલ જેવા શિક્ષણ ક્ષેત્રના આદરણીય મહાપુરુષોએ આરંભેલી વિદ્યાયાત્રાને અને તેમના યોગદાનના વારસાને પ્રામાણિકતાથી આગળ લઈ જવાનો નમ્રતાપૂર્વક પ્રયાસ કરી રહ્યો છું, જેમાં મને અનેકોનો સાથ-સહકાર સાંપડતો રહ્યો છે.’

ડૉ. સી. એલ. પટેલને તેમના બહુવિધ સેવાપ્રદાન માટે આ અગાઉ અનેક માન-સન્માન-એવોઈ-પુરસ્કાર પ્રાપ્ત થયેલ છે, જેમ કે સ. પ. યુનિવર્સિટી તરફથી ‘ડોક્ટર ઓફ લેટર્સ’ અને કૃષિ યુનિવર્સિટી તરફથી ‘ડોક્ટર ઓફ લીટરેચર’ની માનદ પદવી, અનુપમ મિશન તરફથી ‘શાલિન માનવરત્ન’, જ્લોબલ ઇકોનોમિક કાઉન્સિલ (નવી દિલ્હી) તરફથી ‘રાજ્ય ગાંધી શિરોમણિ એવોઈ’, રોટરી કલબ રાઉન્ડ ટાઉન કલબ તરફથી ‘ચરોતરરત્ન’, સીટીઝન્સ ઇન્ટીગ્રેશન પીસ સોસાયટી (નવી દિલ્હી) તરફથી ‘રાષ્ટ્રીય રત્ન એવોઈ’, સરદાર પટેલ ટ્રસ્ટ (દિલ્હી)

તરફથી ‘સરદાર પટેલ એવોઈ’ આભિય ભારત ગુજરાતી સમાજ તરફથી ‘ગુર્જર રત્ન એવોઈ’, ગુજરાત ઇનોવેશન સોસાયટી (અમદાવાદ) તરફથી ‘ગુજરાત રત્ન એવોઈ’ તેમજ ડૉ. સી. એલ. પટેલ અમૃત મહોસુવ પ્રસંગે તત્કાલીન મુખ્યમંત્રીશ્રી નરેન્દ્ર મોદી દ્વારા સન્માનપત્ર અર્પણ સહિત બહુમાન તેમજ ‘દ્વિભાસ્કર’ દૈનિક અખભાર તરફથી પ્રગટ થયેલ એમીનાન્ટ પર્સનાલીટી ધરાવતી ૧૦૦ વ્યક્તિવિશેષની યાદીમાં ‘ધ પાવર (૨૦૦૮)’ અને ‘સુપર પાવર’ (૨૦૧૧) તરીકે સમાવેશ થકી તેઓ સન્માનિત થયા છે.

આણંદ તાલુકાના ગામડી ગામે પ્રતિષ્ઠિત મધ્યમવર્ગીય ગરબડાસ કૃષિ પરિવારમાં ૧૦ એક્રિલ, ૧૮૮૫માં જન્મેલા, પિતા લલુભાઈ અને જ્બાબેન (ગંગાબેન)ના વિશાળ સંયુક્ત પરિવારમાં ઉછેર-સંસ્કાર-શિક્ષણ પામેલા સી. એલ. પટેલે પ્રાથમિક શિક્ષણ ગામડીમાં, માધ્યમિક શિક્ષણ ડી. એન. હાઈસ્કૂલ, આણંદમાં અને ઉચ્ચશિક્ષણ વલ્લભવિદ્યાનગરની બિરલા એન્જિનીયરી ગ કોલેજમાંથી મેળવી મિકેનિકિલ-ઇલેક્ટ્રિકલની ડિશ્રી હંસલ કરી. એમના જીવનકાર્યના પ્રેરણપુરુષ સરદાર પટેલ અને વિદ્યાગુરુ વિહૃલભાઈ સાહેબ છે, આધ્યાત્મિક ગુરુ પ. પૂ. પ્રમુખ સ્વામી છે.

અભ્યાસકાળ પૂર્ણ થતાં તેમણે ૧૯૬૧માં ગુજરાત વિદ્યુત બોર્ડમાં એક્ઝિક્યુટીવ એન્જિનીયર તરીકે વ્યાવસાયિક કારકિર્દિનો આરંભ કર્યો. નોકરી દરમિયાન એક સિદ્ધાંતનિષ્ઠ, કર્તવ્યનિષ્ઠ, પ્રામાણિક, ન્યાયી અને કડક અધિકારી તરીકે તેમણે આ વિભાગમાં છાપ ઉપસાવી. પરંતુ તત્કાલીન પરિસ્થિતિઓ-પદ્ધતિઓ-વાતાવરણ સાથે પોતાનાં જીવનમૂલ્યે સુસંગત ન થતાં આ સ્વમાની વિદ્યુત કર્મચારીએ નોકરીમાથી સ્વૈચ્છિક નિવૃત્તિ લઈ વતનની મોટી ભેતી અને જાહેર સમાજસેવાના કાર્યોમાં પ્રેરણા. નોકરીને તિલાંજલિ આપવાના પગલાથી તેમના જીવનકાર્યને નવી જ દિશા-ગતિ સાથે વળાંક-વિકાસ સાંપડતાં, જે સમાજ અને વિદ્યાજગત માટે ઉપકારક નીવડ્યાં.

આ સમયકાળ દરમિયાન, વૈશ્વકરણના પ્રભાવે સમસ્ત ભારતની સાથે ગુજરાત પણ ઔદ્યોગિકરણ તરફ આગળ વધી રહ્યું હતું. ફલત: અધ્યાત્મન ટેક્નોલોજીથી

સુસજ્જ કુશળ કર્મચારીઓની માંગ વધતાં એ પ્રકારના ટેક્નીકલ અભ્યાસકમવાળી સંસ્થાનિર્માણની જરૂરિયાત ઊભી થઈ રહી હતી. એવા સમયમાં ચારુતર વિદ્યામંડળના સુકાની ડૉ. એચ. એ. મ. પટેલનું આણધાર્ય નિધન થતાં વહીવટીય શુન્યાવકાશ સર્જયું. ત્યારે ડૉ. સી. એ. લ. પટેલે પોતાના ગુરુ પ. પૂ. પ્રમુખ સ્વામીની આજા અને આશિર્વાદથી આ પડકાર જીવી લઈ ઈ. સ. ૧૯૮૪માં ચારુતર વિદ્યામંડળનું સુકાન સંભાયું. આમ તો, તેઓ ૧૯૮૬થી એચ. એ. મ. પટેલના સહકાર્યકર અને સીવીએમના સહમંગી તરીકે અસરકારક કામગીરી બજાવતા હતા જ.

વલ્લભ વિદ્યાનગરમાં આવીને તેમણે પ્રથમ કાર્ય વિદ્યાર્થીઓની હોસ્પિટોમાં ફેલાયેલી ડેફી દ્વયો જેવાં વ્યસનોની બદ્ધી દૂર કરવાનું કડક હાથે કામ લીધું. યુવાધનને આડમાર્ગ જતા અટકાવી અભ્યાસામુખ બને એ પ્રકારની શિસ્ત અને આબોહવા સર્જ. એ સાથે શિક્ષણસંસ્થાઓના મકાનનું નવીનિકરણ કરી, ભૌતિક સુવિધા ઉપલબ્ધ કરી આપી. તેથી વિશેષ તો આ કેમ્પસ પર સ્વનિર્ભરતાના ધોરણે અધ્યતના ટેકનોલોજીવાળા નવનવીન અભ્યાસકમોની સંસ્થાઓ સ્થાપવાની ગુજરાતમાં પહેલ કરી, જે થડી ગુજરાતમાં સ્વનિર્ભર સંસ્થાઓ શરૂ કરવાની અનેકોને પ્રેરણ-પ્રોત્સાહન સાંપડ્યાં. હાલમાં તેઓ ગુજરાતની સ્વનિર્ભર કોલેજોના એસોસિયેશનના પ્રમુખ તરીકે પણ ઉમદા કામગીરી નિભાવી રહ્યાં છે.

તેમની કામ કરવાની અને કામ લેવાની કુનેદ, કોશસૂજ, પ્રામાણિકતા, કર્તવ્યનિષ્ઠા, પરિશ્રમશીલતા જેવા ગુણો કૌંટુંબિક સંસ્કારોમાંથી સાંપડ્યા હતાં. તેમાં સ્વામિનારાયણ સંમદાય પ્રત્યેની અપાર આસ્થા અને ગુરુ પ. પૂ. પ્રમુખસ્વામી મહારાજ પ્રત્યેની અખૂટ શ્રદ્ધાભક્તિના પોષણબણે તેમના ધર્મસંસ્કારનું સિંચન થવા પામ્યું.

ચારુતર વિદ્યામંડળની વિદ્યાવિકાસયાગા વધાથંભી આગળ વધતી રહે એ માટે તેમણે વિદ્યામંડળના પૂર્વજીની પરંપરા અને આદર્શને ભાવનાને કેન્દ્રમાં રાખ્યાં. અધ્યતન ટેકનોલોજીની સંસ્થાઓ સ્થાપવા માટે વિદ્યાનગરમાં જમીન મેળવવી મુશ્કેલ હતી, તેથી કરમસદ, મોગરી અને ગાનાની ત્રિભેટે-સરહદે લોકસહકારથી પ્રાથમિક તબક્કે ૧૦૦ એકર જમીન સંપાદિત કરી, ૨૦ એટ્રિલ-૨૦૦૦ના રેજ પુ. મહંત

સ્વામીના વરદ્ધકસ્તે નવા વિદ્યાધામ ‘ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર’નું ભૂમિપૂજન કરાયું. વિદ્યાનગરનો માહોલ જળવાઈ રહે એ ધ્યાનમાં લઈ, રસ્તા, પાણી, વાહનવટાર, વીજાની, બાગ-બાળીયા, કીડાંગણ, ભૌતિક સુવિધાયુક્ત અધ્યતન ઈમારતો, હોસ્પિટલ, આઈ.ટી.સી., સ્કૂલ આફ લો એન્ડ જર્સીસ, આઇટિક્યર એન્ડ ઈન્ટીરીયર ડિઝાઇન, ગલ્સ એન્જિનીયરીંગ કોલેજ, ઈસરી, વિગેરે શિક્ષણ-સંશોધનની સંસ્થાઓ ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગરમાં કમશા: સર્જન-સંવર્ધન પામી. આ ઉપરાંત વલ્લભ વિદ્યાનગર ખાતે એન.વી.પાસ, સેમકોમ, વેમેડ, આઈસ્ટાર, સિકાર્ટ, ઈલસાસ, સેરલિપ, ઈજિલશ મીડિયમ સ્કૂલ વિગેરે શિક્ષણ-સંશોધનની નવી સંસ્થાઓ કમશા: સર્જન-સંવર્ધન પામી. ટૂંકમાં હાલમાં સીવીએમ સંચાલિત ૪૫ સંસ્થાઓ પૈકી ૨૪ જેટલી સંસ્થાઓ તો તેમના કાર્યકાળ દરમિયાન આસ્તિત્વમાં આવી.

સીવીએમ સંચાલિત કેટલીક સંસ્થાઓએ મેળવેલ વિશીષ વિદ્યાકીય સિદ્ધિ-ઉપલબ્ધિઓનું અતે સગૌરવ સ્મરણ થાય છે. વલ્લભવિદ્યાનગરની પ્રથમ કોલેજ વી.પી. સાયન્સ કોલેજ (૧૯૮૭)ને યુછ્યસી દ્વારા સતત બીજ વખત સીપીઈ પદ પ્રાપ્ત થતાં તેની વિશેષ યોગ્યતાને ધ્યાન લઈ રા. બે કરોડ ગ્રીસ લાખની આર્થિક સહાય સાંપડી છે. ઉપરાંત, આ સંસ્થાને ગુજરાત સરકાર તરફથી ગુજરાત રાજ્યની શ્રેષ્ઠ સાયન્સ કોલેજ તરીકેનો દરજી સતત ત્રણ વખત મળ્યો છે.

આજાદીના ઉધાકાણે સ્થપાયેલી બિરલા એન્જિનીયરીંગ કોલેજ (૧૯૮૮)ને ગુજરાત રાજ્યની પ્રથમ ઓટોનોમસ (સ્વાયત્ત) એન્જિનીયરીંગ કોલેજ તરીકે માન્યતા મળી છે. આ સંસ્થાને ટેકનીકલ એજયુકેશન ક્વોલીટી ઈમ્પ્રુવમેન્ટ પ્રોગ્રામ અંતર્ગત વર્લ્ડબેન્ક, ભારત અને ગુજરાત સરકારના બંડોળમાંથી રૂ. ૧૦ કરોડનું બંડોળ તબક્કાવાર પ્રાપ્ત થયું છે. હોમસાયન્સ કોલેજને પણ યુ.જી.સીની રૂ. ૮૦ લાખની આર્થિક સહાય મળી છે. મહિલા શિક્ષણને પ્રાધાન્ય આપતી ગુજરાતની પ્રથમ મહિલા એન્જિનીયરીંગ કોલેજ આ કેમ્પસ પર કાર્યરત છે.

યુછ્યસી ‘નેક’ દ્વારા સમયાંતરે સંસ્થાઓના થતાં

એકેડેમીકાર્યક્રમ અનુભૂતિ મંડળની સાત જેટલી સંસ્થાઓને ‘એ’ ગ્રેડ હાંસલ કર્યાનું બહુમાન મળ્યું છે. ભારત અને ગુજરાતમાં બહુ ઓછી સંસ્થાઓને આવું ગૌરવ માપું થતું હોય છે. ત્યારે આ વિદ્યાકીય સિદ્ધિ વિશેષ આનંદ-ગૌરવપ્રદ બની રહે છે.

વલ્લભવિદ્યાનગરથી ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગરની વણથંભી વિકાસયાત્રામાં દાતાઓ, સંસ્થા પરિવાર, શુભેચ્છકો વગેરેનો વિવિધ રીતે-રૂપે સહયોગ સાંપડ્યો છે. તેમાં વળી સી.એલ. પટેલે પ્રતિવર્ષ વિદેશપ્રવાસ બેડી એન.આર.આઈ. કુટુંબો, મિત્રો, સ્થાનિક દાતાઓ દ્વારા માતબર દાન મેળવ્યું છે. ઉપરાંત, પોતે અને પોતાનાં સ્વજનોએ પણ તેમાં આર્થિક સહયોગ આપ્યો છે. સત્તાવીસ વર્ષના કાર્યકાળ દરમિયાન તેમણે દાતાઓ પાસેથી મેળવેલ માતબર દાન થકી વિવિધ સંસ્થાઓના નિર્માણ અર્થે રૂ. ૨૫૦ થી ૩૦૦ કરોડથી વધુ ૨૫૮ ખર્ચાવા પામી છે. ઉપરાંત ૫૦૦ કરોડના નવા પ્રોજેક્ટોની સંકલ્પના પૈકી ઘણા બધા પ્રોજેક્ટો હાલ કાર્યરત છે. એ રીતે દાતાઓ, લોકભાગીદારી અને સાથીઓ-શુભેચ્છકોના સહકારથી તેમણે આશરે દોઢસો એકરમાં વિસ્તરેલ ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગરમાં અધ્યતના ટેક્નોલોજીવાળી અનેક સંસ્થાઓના નિર્માણ દ્વારા એક વિશાળ એજયુકેશન હબ (વિદ્યાકીય વસાહત) આકારિત કરી છે.

વલ્લભ વિદ્યાનગર અને ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગરની છેંતાળીસ જેટલી વિદ્યાસંસ્થાઓના આ સંકુલમાં દેશ-વિદેશના તથા ગુજરાતના મળી રૂપ હજારથી વધુ વિદ્યાર્થીઓ-અધ્યાપકો-કર્મચારીઓ હાલમાં વિદ્યા પ્રવૃત્ત છે તેમાં જમ્મુકાશમીર, નાગાલેન્ડ, મિઝોરમના આતંકવાદથી અસર પામેલા વિદ્યાર્થીઓને શિક્ષણની સવલત અને શિષ્યવૃત્તિ નાત-જીતના ભેદભાવ સિવાય અપાય છે. ત્યારે, તેના સુચારુ સંચાલનમાં એમની નજર સમક્ષ આધસ્થાપકો ભાઈકાકા-ભીખાભાઈ સાહેબનો તક્ષશિલા-નાલંદાની વિદ્યારીતિનો સેવાકીય આદર્શનો અને એચ.એમ. પટેલની ઓક્સફર્ડ-કેમ્બ્રિજ યુનિવર્સિટીની વિદેશીય શિક્ષણ પદ્ધતિ-દસ્તિનો અર્થાત્ પરંપરા અને આધુનિકતાનો સંવાદી સમન્વય થયો છે.

અનેક મહાપુરુષોમાંથી પ્રેરણા પામી ડૉ.સી.એલ. પટેલે કટુંબ, વ્યવસાય, સમાજ, વહીવટ, કૃષિ આદિ કોત્રો કોવત દાખવી ભાતીગળ વ્યક્તિત્વ

ઉપસાચ્યું છે. પરંતુ એ પૈકી અનેક વિદ્યાસંસ્થાઓના સર્જન-સંચાલન-સંવર્ધન થકી આ વિસ્તારમાં એક વિશાળ ‘એજયુકેશન હબ’ ઊભું કરનાર દસ્તિવંત સમર્થ શિક્ષણકાર-વિદ્યાપુરુષ તરીકે તેમનું વ્યક્તિત્વ વિશેષ પ્રકાશિત થઈ જ્યાતિ પામ્યું છે. ઉચ્ચશિક્ષણ હેતુપૂર્ણ-અર્થપૂર્ણ બનાવવા માટે તેમણે ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગરના નિર્માણ થકી અધ્યતન ટેક્નોલોજીની શિક્ષણ સંશોધનની સંસ્થાઓ સ્થાપી, ચરોતરના ગ્રામપ્રેદેશમાં ઉચ્ચશિક્ષણને વૈશ્વિક સ્તરે લઈ જવાની દિશામાં મહત્વનું કદમ માંડ્યું છે, અને એ થકી આ ગ્રામવિસ્તારમાં વૈશ્વિક સ્તરના શિક્ષણની સંકલ્પના સાકાર થઈ છે.

વિદ્યામંડળના પૂર્વસૂરિઓની પેરણા અને પ.પ્યુ. પ્રમુખસ્વામી પ્રત્યેની દઠ શ્રદ્ધાભક્તિ તથા તેમની કૃપાદસ્તિ થકી સી. એલ. પટેલે કરેલા સંકલ્પો સાકાર કરી આ ભૂમિ પર પ્રસ્તારિત વિદ્યાજ્યોતને ગુજરાતથી માંડી દેશ-વિદેશ સુધી સંવર્ધિત-વિસ્તરિત કરી વિશેષ પ્રકાશિત બનાવી. શિક્ષણ-સંસ્કૃતિના સેતુ સમાન, વલ્લભ વિદ્યાનગરથી ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગરના વિદ્યાતીર્થના મશાલચી ડૉ.સી.એલ. પટેલનું ‘વિશ્વ ગુજરી એવોડ’થી આંતરરાષ્ટ્રીય બહુમાન તાજેતરમાં થયું છે. ત્યારે આ વિદ્યાજગત તેમને હાર્દિક અભિનંદન પાઠવતાં આનંદ-ગૌરવની લાગણી અનુભવે છે.

અંતમાં, પરમ પરમાત્મા તેમને શિક્ષણ-સમાજની સેવા કરવાનું બળ અને તંદુરસ્ત દીર્ઘયુદ્ધ અર્પે એવી આ પ્રસંગે મંગલ કામના છે. ‘યાત્રા હજે તવ, શુભ ઉર્ધ્વગામી! અસ્તુ.

(માનદ્વનિયામક, એ.આઈ.પી.એસ.,
શ્રી રામકૃષ્ણ સેવા મંડળ, આંદા)

ભુલસુધાર

વર્ષ - ૧૭ અંક-૧૧ નવેમ્બર-૨૦૧૬, સણંગ અંક-૫૪૧માં રવિન્દ્રનાથ ટાગોર સંદર્ભે છિપાયેલ પુસ્તક સમિક્ષામાં રીટાબેન પટેલ ઉપરાંત યુગ્મા શર્મા એમ બે લેખકોનો ફાળો હતો.

વર્ષ-૧૮ અંક-૧૨, ડિસેમ્બર-૨૦૧૬ સણંગ અંક ૫૪૨માં કવર પેજ ૪ પર છિપાયેલ પંક્તિઓ કવિ સુંદરમુની છે.

યુવાનો : સપનાના સોદાગરો બનો

નરેશ વેદ

(૨૭ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૬નાં રોજ વિહૃતભાઈ વાખ્યાન માળા અંતર્ગત અપાયેલ વક્તવ્ય)

રાષ્ટ્રાના ઘડતરમાં સરદાર વહીભાઈ પટેલ અને વિહૃતભાઈ પટેલનું સ્થાન ચોક્કસપણે નિશ્ચિત થઈ ચૂકેલું છે. સરદાર પટેલ લઘુબંધુ હતા. વિહૃતભાઈ વહીલ બંધુ હતા. બંને ભાઈઓ વચ્ચે ખૂબ જ અખલાસ હતો. બેરિસ્ટર થવા માટે સરદાર પટેલ માટે થઈને જે પત્ર આવ્યો ત્યારે બંને ભાઈઓની ઈનિશિયલ સરખી હોવાને કારણે આ પત્ર ઉપર વિહૃતભાઈ બેરિસ્ટર થવા ઈંગ્લેન્ડ પહોંચી ગયા હતા. આ ઘટના સરદાર પટેલની તેમના માટેની લાગણી સૂચ્યે છે. બીજો પ્રસંગ છે કે જ્યારે વિહૃતભાઈએ જીહેરજીવનમાં કાર્ય કરવાની ઈચ્છા પ્રકટ કરી હતી, ત્યારે સરદારે તેમને આર્થિક રીતે નિશ્ચિત રહેવા જણાવી દીધું હતું અને કંધું હતું કે રાજકારણ થકી સમાજની સેવા કરવાનું આપે જે કામ હાથમાં લીધું છે તે આપ ખુશીથી કરો. બંને બંધુઓ વચ્ચે આટલો બધો અખલાસ હતો, પરંતુ મૃકૃતિ ભિન્નતા બંને ભાઈઓ વચ્ચે જોવા મળતી હતી. સરદાર એટલે ‘મેન ઓફ એક્શન’ લોખંડી પુરુષ જેને કારણે ભારત સંગઠિત થઈ અંદર બન્યું. જ્યારે વિહૃતભાઈ અંતર્મુખી મૃકૃતિવાળા, સ્પષ્ટ કક્તા અને પ્રાખર સ્વાભિમાની. આથી ઓછા જાણીતા થયા, પરંતુ રાષ્ટ્ર માટે તેમણે જે સેવાઓ આપી છે તે ખૂબ મોટી છે. તેમનો કેરિયર ગ્રાફ જોઈએ તો નાની વયે જ તેમણે બોઝિક લીડરની પરીક્ષા પાસ કરી, ૧૯૦૫માં બેરિસ્ટર બનવા ઈંગ્લેન્ડ ગયા અને ત્યારબાદ ખૂબ જ ટૂંકા ગાળામાં મહત્વનાં પદો શોભાવ્યાં. ૧૯૧૫માં વિહૃતભાઈ કોંગ્રેસમાં જોડાયા, ૧૯૧૭માં રાખ્ટ્રીય પ્રચારક તરીકે મહત્વની ઝુંબેશ શરૂ કરી. ૧૯૧૮માં તેઓએ બે ખૂબ મહત્વનાં શિખરો સર કર્યો, જેમાંનું એક પોલિટિકલ કોન્ફોર્ન્સનું પ્રમુખપદ અને બીજું ઈન્ફિરિયલ વેજસ્લેટીવ કાઉન્સિલમાં ચૂંટાઈને આવવું તે. અંગ્રેજોની જ્યારે હુક્મત હોય ત્યારે આ રીતે ચૂંટાઈને આવવું તે નાનીસૂની વાત નથી. ૧૯૧૮માં જોઈન્ટ પાલમિન્ટરી કમિટીના સભ્ય તરીકે ‘મેમોરેન્ડમ ઓફ એવીડન્સીસ’ એકટ પસાર કરાવવામાં ખૂબ જ મહત્વની ભૂમિકા તેમણે અદા કરી હતી.

૧૯૨૦માં મહારાષ્ટ્રના મુંબઈમાં મેયર તરીકે

ચૂંટાયા. ગુજરાતના સપૂત્રની આ સિદ્ધિ કંઈ નાનીસૂની ન કહેવાય. ૧૯૨૬માં ઈન્ફિરિયલ લેજીસ્લેટીવ એસેમ્બલીના સ્પીકર બન્યા પછી ઘણાં ઉત્તમ ધોરણો તેમણે સ્થાપિત કર્યા. જેમાં પ્રોટોકોલ, એટીકેટ, બિહેવિયર વગેરેનો સમાવેશ કરી શકાય, તેમણે વિકસાવેલી આવી તંદુરસ્ત પ્રશાલી હાલમાં પણ એટલી જ પ્રાસંગિક છે. એક પરતાંત્ર પ્રજાનો પ્રતિનિધિ લેજીસ્લેટીવ એસેમ્બલીનો સ્પીકર હોય અને અંગ્રેજ હુક્મતને તેની અદબ જાળવવી પડતી હોય તો આવું વ્યક્તિત્વ કેટલી ઉચ્ચ કષાનું હશે તેનો તો આપણે માત્ર વિચાર જ કરી શકીએ. ટાઈબ્સ ઓફ ઈન્ડિયાએ તે વખતે રિઝર્વ બેન્કનાં કોઈ ખરડા વિશે વિહૃતભાઈ વિશે ઘસાતું લખેલું, પરંતુ વિહૃતભાઈનો પ્રભાવ એવો કે આવા અગ્રણી અખબારે પણ તેમની જાહેરમાં માર્કી માગવી પડી હતી.

વિહૃતભાઈએ ગુજરાત તેમજ રાખ્ટ્રીય કષાએ, પ્રાથમિક શિક્ષણ કેન્દ્રો, બેન્ક્સ માટે અને ગ્રીજા તથા ચોથા વર્ગના કર્મચારીઓ માટે જે કંઈ કામગીરી કરી છે તેનું ગ્રંથ ચૂકવી શકીએ તેવી સ્થિતિમાં આપણે નથી.

આ સ્મૃતિ વાખ્યાનમાળા વર્ષોથી અસ્ખલિત રીતે આયોજિત થતી આવી છે. અને તેનો યશ આપ સૌને અને સંસ્થાને જાય છે. આ વાખ્યાનમાળાનો ઉદેશ એ છે કે યુવાન ભાઈઓ બહેનોને ખ્યાલ આપે છે કે લીડર કોન કહેવાય? લીડર શું કરી શકે. મારે આ વિષયના સંદર્ભમાં અત્યારના સંજોગોને આધારે ‘લોટ ઈન્ડિયા વોન્ટ્સ’ વિશે વાત કરવી છે. સમગ્ર માનવજીત માટે આપણું રાખ્ર અપવાદ છે. જેમાં ૬૦ ટકાથી વધુ ૨૫ વર્ષનો યુવાન વર્ગ છે. પરંતુ દુભ્રિય એ છે કે રાખ્રના રાજકારણમાં, સમાજકારણમાં, શિક્ષણમાં યુવાનોના વિચારોને સામેલ કરવામાં આવતા નથી, કે તેને મહત્વ આપવામાં આવતું નથી. આપણે માત્ર યુવાધન હોવાનું ગૌરવ લઈને બેસી રહીએ તો ન ચાલે. યુવાનો જો રાખ્રની મુખ્યધારામાં હોય તો રાખ્ર ગરીબ, અશિક્ષિત કે અવિકસિત ન રહી શકે

પ્રાથમિક શિક્ષણથી જ તેના પર શિસ્તના નામે વધુ પડતા અંકુશ અને સ્વતંત્ર વિચારો વ્યક્ત કરવાને માટે થઈને અનુકૂળ માહોલનો અભાવ યુવાશક્તિને સપ્રેસ (Suppress) કરે છે. શિસ્તનું પોતાનું આગવું મહત્વ તો છે જ પરંતુ એ કેટલી માત્રામાં હોવી જોઈએ તે ચર્ચાનો વિષય છે. આજે ઈન્ટરનેટને પરિણામે યુવાવર્ગમાં એક ગ્લોબલ અવેરનેસ

આવી છે, એક લ્યેટફોર્મ મળ્યું છે જેનો સદ્ગુપ્ત્યોગ થવો જોઈએ. પહેલાનાં સમયમાં પ્રજાને પરાજિત કરવી હોય તો યુદ્ધ કરવું પડતું પરંતુ આજે એની જરૂર રહી નથી. ઊરીને ઊભી થતી પેઢીને સેક્સ અને વાયોલન્સના માર્ગ ચઢાવી રાખ્ણે ખોખલું બનાવવાના તરીકા અજમાવાઈ રહ્યા છે. ૨૪ કલાક ચાલતા માધ્યમો દ્વારા થતું સાંસ્કૃતિક આકમણ યુવાધનને ખરાબ આદતો અને નશાખોરીને રવાડે ચઢાવી વિકૃત અને માયકાંગલી બનાવી દેવાનો એક પ્રયાસ ચાલી રહ્યો હોય તેવું લાગે છે.

સામાજિક પરિપ્રેક્ષમાં જોઈએ તો આજે પરિસ્થિતિ એવી છે કે આપણી આવકો ઊંચી થઈ છે પરંતુ ખરીદશક્તિ ઘટી છે. આપણે ચંદ્ર પર જઈને આચા પણ આપણી સોસાયટીમાં નવી રહેવા અવેલી વ્યક્તિને ત્યાં રસ્તો ઓંન્ગીને નથી જઈ શકતા. પતિ-પત્નીની સહિયારી આવકમાં વધારો થયો છે પણ ધૂટાછેણનું પ્રમાણ પણ વધું છે. વિજ્ઞાન-ટેકનોલોજી થકી સગવડતાઓ વધી છે પણ માઈન્ડ સેટ સાયન્ટિફિક થયો નથી. પીઝા, નૂડલ્સ, બર્ગર તો લઈ આચા પણ પોથણ ક્રમતાનો તેમાં નિર્તર અભાવ જણાય છે, આધારકર્ડ તો બનાવી લીધું પણ માર્કેટીંગની માયાજગમાં ફસાઈને આપણે આપણે આધાર અને અસલિયત નથી સાચવી શક્યા. અત્યારના ચોકલેટી હીરો આપણા આઈકોન ન જ હોઈ શકે. આપણા આઈકોન સરદાર પટેલ, વિહુલભાઈ, મહાત્મા ગાંધી કે પદ્ધી સચીન તેંહુલકર કે સીમાડાની રક્ષા કરતો આપણો સૈનિક હોઈ શકે, જેમણે રાખ્ણ કે માનવજાત માટે કંઈક કર્યું છે. આપણું રાખ્ણીય ચિન્તા ધીરે-ધીરે ખરડાઈ રહ્યું છે, નીતિમંત્ર ઘટતી જાય છે અને આજ ધરેદાંમાં આપણે જીવે જઈએ છીએ પરંતુ જો આ જ પરિસ્થિતિ રહેશે તો સશક્ત, સંપત્ત, રાખ્ણનું નિર્માણ નહીં થઈ શકે.

વિદેશોમાં ઘસડાતું આપણું યુવાધન જેને આપણે બ્રેઇન ડ્રેઇન કહીએ છીએ તે નાસા કે સિલિકોન વેલીમાં સારું કામ કરે છે. પણ કોઈ માર્ક ઝુકરબર્ગ ભારતમાં કેમ નથી પાકતો? આટલી બધી સરકારી અને ખાનગી યુનિવર્સિટીઓમાં કરોડોના ખર્ચ રિસર્ચ વર્ક થતું હોવા છતાં પ્રથમ પંક્તિનું કહી શકાય તેવું કોઈ સંશોધન કે નોબલ પ્રાઇજને લાયક કોઈ સંશોધન કેમ આપણા દેશમાં નથી થતું? આપણે સોફ્ટવેરમાં પાવરધા થયા પણ હાઇવેરમાં પછાત કેમ રહી ગયા? આપણે વિચારવું જોઈએ કે જે રાખ્ણ પાસે આટલી બધી પ્રાકૃતિક સંપર્દા અને માનવ સંપર્દાય હોય તે રાખ્ણ ગરીબ કેવી રીતે રહી શકે? તેનો જવાબ એ છે કે ‘વી આર પુવર બાય અવર પોલીસીસ એન્ડ નોટ બાય અવર રીસોર્ચ્સ.’

જ્યારે દેશની આજાદીનાં ૫૦ વર્ષ ઉજવાઈ રહ્યા હતાં ત્યારે તે વખતનાં લોક્સભાના સ્પીકર પી. કે. સંગમાએ આપણા રાખ્ણએ પચાસ વર્ષોમાં જે મજલ કાપી એના લેખાજોખાં રૂપે, ક્યા ખોયા, ક્યા પાયાનો એક અંદાજ આવે, એ માટે રાજકારણ, અર્થકારણ, ધર્મકારણ, શિક્ષણ વગેરે જેવા જુદા-જુદા વિષયો પર વિદ્ધાનો પાસે લેખો તૈયાર કરાયા હતા અનો એના ગ્રંથની દરેક પાલમિન્ટેરીયનને નકલો આપી હતી. તેમાં એટલો તેટા હતો કે તેમાંથી પીએચ.ડી.ની ૨૫ જેટલી થીસિસ તૈયાર થઈ શકે પરંતુ આપણું હુર્ભાય કે આ માહિતીનો આપણે યોગ્ય ઉપયોગ ન કરી શક્યા અને રાખ્ણના વિકાસ માટેનો એક યોગ્ય રોડમેપ બનાવવામાં કચાશ રહી ગઈ.

બેતકાન્નિ અને ઉદ્યોગકાન્નિ પછી ૧૮મી સદીમાં જે એક મહત્વની કંતિ હતી તે હતી આઈન્ડિયોલોજીકલ કંતિ જેણો આલબટ આઈન્સ્ટાઈન, સીઓમેન્ટ ફોઈડ, કાલ માર્ક્સ જેવી વિભૂતિઓ દુનિયાને આપી. એમણે માનવજાતને કનડતા અને મૂંગવતા અનેક પ્રશ્નો ઉપર માર્ગદર્શન આપી વૈચારિક આબોહવા બદલી હતી. આજે જે આપણા દેશમાં ભાષાવાદ, ક્રેમવાદ, પ્રાંતવાદ, આતંકવાદ, ગરીબી, બેકારી, ભાષાચાર, કાળુંધન વગેરે જેવી અનેક સમસ્યાઓ છે, જે ઉકેલવી બાકી છે. પરંતુ આપણે ક્રાંક આ કંતિથી વંચિત રહી ગયા.

આવી પરિસ્થિતિ હોય ત્યારે આપણે શું કરવું જોઈએ? આમાંથી બહાર આવવાનો કોઈ રોડમેપ છે ખરો? જવાબ છે હા. આ રોડમેપ તૈયાર કર્યો છે આપણા ભૂતપૂર્વ રાખ્ણપતિ, પ્રખર વૈજ્ઞાનિક ડૉ. એ.પી.જે. અન્ધુલકલામ સાહેબે. ૨૦૦૪ની સાલમાં કલામ સાહેબ જ્યારે રાખ્ણપતિ હતા ત્યારે ગુજરાતની એક હાયર સેકન્ડરી સ્ક્લૂલમાં વ્યાખ્યાન આપવા ગયા હતા. વ્યાખ્યાન પછી વિદ્યાર્થીઓ જ્યારે તેમનો ઓટોગ્રાફ માંગવા લાગ્યા ત્યારે તેમણે કહ્યું કે હું તેમને એક સવાલ પૂછીશ અને આ સવાલનો જે જવાબ આવશે તેને હું મારો ઓટોગ્રાફ આપીશ. બારમાં ધોરણમાં ભાજાતી એક વિદ્યાર્થીનીને એમણે સવાલ પૂછ્યો કે જીવનમાં બેટા તારી મહત્વાકંદ્શા શી છે? ત્યારે વિદ્યાર્થીએ જવાબ આયો કે એ મહામહિમ મારી મહત્વાકંદ્શા એ છેકે જ્યારે હું ચૂંટણીમાં મત આપવા યોગ્ય બનું ત્યારે મારું રાખ્ણ વિકાસશીલ નહિ પણ વિકસિત હોય. અને હું એક વિકસિત રાખ્ણની નાગરિક દું તેનું ગૌરવ લઈ શકું. આ જવાબ સાંભળીને ડો. કલામ સાહેબ ઊંડા વિચારમાં પડી ગયા એમને થયું કે વાત તો સાચી છે આજાદીના ઇદાયકાંદ્શી પૂરા થયા છતાં આપણે હજુ વિકાસશીલ રાખ્ણ છીએ, વિકસિત રાખ્ણ નથી. રાખ્ણના એક મોટા વૈજ્ઞાનિક અને રાખ્ણપતિ તરીકે દેશના પ્રથમ નાગરિક અને રાખ્ણધુરાના ધારક તરીકે

દેશની ઊગીને ઊત્સી થતી પેઢીનો આ સવાલ અત્યંત મહત્વનો અને પડકાર રૂપ છે. એના પર ખૂબ વિચાર વિમર્શ કરીને આપણા રાષ્ટ્રને ટૂંકા સમયગાળામાં વિકસિત બનાવી આપે એવા એક રોડમેપ દર્શાવતું એક પુસ્તક એમણે પ્રગટ કર્યું, જેનું નામ હતું ‘ઈન્ડિયા વિઝન ૨૦૨૦’.

આ પુસ્તક તેમણે ભારતની યુવાપેઢીના પ્રતિનિધિ રૂપે પેલી વિદ્યાર્થીનીને સમર્પિત કર્યું. બારમાં ધોરણમાં ભાષતી એક વિદ્યાર્થીનામાં જો આટલી તાકાત હોય, એ દેશના રાષ્ટ્રપતિને વિચારતા કરી શકતી હોય તો દેશનાં આટલાં બધાં યુવાનોની શક્તિ જો સંકલિત થાય તો શું ન કરી શકે? આપણે એવો સમાજ ઉભો કરીએ કે જેમાં નોલેજ જ કરન્સી હોય. નાશાં અને પ્રોપર્ટીની કરન્સી ભૂકુંપ કે સુનામી કે કોમી દંગાઓમાં નાશ પામી શકે અને કરોડપતિમાંથી રોડપતિ થઈ જવાય. પણ જ્ઞાનથી જો આપણે સમૃદ્ધ હોઈએ તો આ સંપત્તિ ક્યારેય નહિ ધોવાય, આપણે જ્ઞાનથી સમૃદ્ધ થવું છે. આપણે ‘નિશાન ચૂક માફ નહિ માફ નીચું નિશાન’ને અનુસરવાનું છે. પોતાની લીટી મોટી કરવાની છે. આજે જે યુવાનો છે, બૌદ્ધિકો છે. ચિંતકો અને વિશ્લેષકો છે તે રાજકરણથી અવિમ રહે છે અને આથી જ ચૂંટણીઓ જાતિ અને ધર્મના નામથી લડતી રહે છે. આથી સૌએ રાષ્ટ્રની મુખ્ય ધારામાં સક્રિય થવું જોઈશે.

યુવાન ભાઈઓ બહેનો! કલામ સાહેબનાં બે પુસ્તકો ‘વીજસ ઓફ ફાયર’ અને ‘ઈન્જનાઈટેડ માઈન્ડ’ આપ જરૂરથી વાંચજો. ભગવાને ઉડવા માટે તમને પાંખો આપી છે, સર્જનાત્મકતા અને કલ્યનાશક્તિ એ તમારી પાંખો છે. તમારી પાસે સ્પાર્ક છે. કલામ સાહેબ કહેતા કે હું સપનાનો સોદાગર હું, સપના વહેંચવા આવ્યો હું. જેની પાસે સપનાઓ નથી તેમની પાસે ભવિષ્ય નથી. સપનાનાં અર્થ છે: આશાઓ, અપેક્ષાઓ જે સર્જનાત્મકતાનું વાતાવરણ સર્જે છે. આપણે આપણા દેશ માટે સપનાઓ જોઈએ અને એવું કામ કરીએ કે આપણું આવતી કાલનું ભવિષ્ય સુધરે. જેમ કાર કે સ્કુટર ચાલુ કરવા ઈન્જિનિશન કી ફેરવાની પડે તે જ રીતે કલ્યનાશક્તિ અને સપનાઓને ચરિતાર્થ કરવા અને સર્જનાત્મકતારૂપી સ્પાર્કને જગાવવા શિક્ષક અને સંસ્થાના રૂપમાં આપણને ઈન્જનિશન કી જોઈએ, જેનાથી આપણું કર્મપ્રવૃત્તિરૂપ એન્જિન ચાલુ થાય. અને આથી જ આપણને આપણા શિક્ષકો, સ્કુલ અને કોલેજ જેવી સંસ્થાઓ અને યુનિવર્સિટી પ્રત્યે આદરભાવ હોવો જોઈએ. મારી કોલેજ મારું ગૌરવ, મારી યુનિવર્સિટી મારું ગૌરવ તેવી ભાવના,

જો આપણે નહીં કેળવીએ તો આપણું પતન નિશ્ચિત છે. આપ સૌ શિક્ષિત, દીક્ષિત અને ભક્તિશીલ થાવ તે આજના સમયની માંગ છે. પીએચ.ડી. થઈ ગયા એટલે મહાપંડિત થથા એમ નહિ જ્ઞાન સાથે વિનય, વિવેક અને નાત્રા પણ જોઈએ. વિહુલભાઈની બાયોગ્રાફી વાંચીએ ત્યારે આ બધી જ લાક્ષણિકતાઓનો આપણને જ્યાલ આવે છે.

આપણે દરિદ્રતામાંથી સમૃદ્ધ તરફ, પદ્ધતપણમાંથી વિકાસશીલતા તરફ, અંધકારમાંથી ઉજાસ તરફ જવું છે અને એક સુખી, સમૃદ્ધ, વિકસિત રાષ્ટ્ર સર્જવું છે. એ માટે આપણે આપણી નબળાઈઓને ઓળખી એને દૂર કરી કર્મશીલ બનવું છે.

આપણાં રાષ્ટ્રની હાલની પરિસ્થિતિ જોઈને સાહિત્ય અકાદમી, ન્યૂ ડિલ્હીના એવોડ વિજેતા કવિ જગદીશ જોખીએ એક માર્મિક કાવ્ય લખ્યું છે. એના ઉદ્ઘોષ સાથે હું મારું આ વ્યાખ્યાન પૂરું કરીશ. ઉડી દેશદાઝ અને વતનપ્રેમને વ્યક્ત કરવા એમણે વધિત હદદે એ લખેલું. કાવ્ય આ મુજબ છે.

‘છિન્ મિન્’

ઓચિતો ફ્યુઝ જતાં મારા માળામાં અંધારું ધોર કોઈએ બૂમ પારીને કહું
અદ્યા નરસિહ, મીરાં, સૂરદાસ, તુલસીદાસ, નાનક,
રહીમ, કબીર કયાં છો?

કોઈ ઈલેક્ટ્રોશિયનને તો બોલાવો.
બાજુના રૂમમાંથી નીકળીને મીરાંબહેને કહું
અદ્યા ગિરધર!
ઈલેક્ટ્રોશિયન આવે ત્યાં સુધી મીશબજી તો લાવ
ત્યારથી મારા માળામાં

મારી ચાલીમાં
મારા દેશમાં
મીશબજીની શોધા શોધ ચાલે છે!

- જગદીશ જોખી

આપણા જીવનનો ફ્યુઝ ઉડી ગયો છે, એમાંથી ચૈતન્ય ચાલ્યું ગયું છે અને માટે અંધકાર છાવાઈ ગયો છે. સામાન્ય ફ્યુઝ ઉડી ગયો હોતો તો વાયરમેન કે ઈલેક્ટ્રોશિયન કામ આવતે. આ તો જીવનનો ફ્યુઝ ઉડી ગયો છે. એ સાંધી આપવા તો આપણી સંસ્કૃતિના ચિરંતન જ્યોતિસંભ જેવા આવા દ્રષ્ટાઓ જોઈએ. ફાટીને તાર તાર થઈ ગાભા જેવા થઈ ગયેલા આપણા જીવનવખને બખ્યા ભરીને ફરી કોણ અખંડ કરી આપશે? આપણે રાહ જોઈએ છીએ સ્વમુખે ભગવદ્ગીતામાં ખાતી આપનાર ભગવાનની જેઓએ કહું હતું કે આવી વિષમ પરિસ્થિતિમાંથી લોકોને ઉગારવા હું

આવીશ.

બાજુની રૂમમાંથી મીરાંબહેન નીકળી છે એટલા માટે કે એ કમિનેડ છે. એ મીણબત્તી લાવવાનું કહે છે, પણ મીણબત્તી કયાંય મળતી નથી. આ મીણબત્તી આપણે ગુમાવી દીધેલાં આદર્શો અને મૂલ્યોનું પ્રતીક છે. કવિ નિરાશાવાદી થઈને મીણબત્તી મળતી ન હોવાનો ખેદ પ્રગત કરે છે.

પણ આપણે નિરાશાવાદી નથી, આશાવાદી

છીએ. આપણને એ મીણબત્તી મળી ગઈ છે. એ મીણબત્તી એટલે હું અને તમે, તમે અને તમારા અધ્યાપકો, તમે અને તમારા વાતીઓ. એક મીણબત્તીમાંથી હજારો મીણબત્તી પેટાવી શકાય છે, પણ આપણી પાસે તો અસંખ્ય મીણબત્તીઓ છે, આવો આપણે એ એક સાથે પેટાવીએ અને અજ્ઞાનમાંથી જ્ઞાનમાં, અંધકારમાંથી ઉજાસમાં, પછાતામાંથી પ્રગતિમાં, ગરીબીમાંથી સપન્નતામાં આગળ ધૂપીએ. આભાર

(ઉપ-ગ્રેફસર્સ સોસાયટી, વલ્લભ વિદ્યાનગર)

॥ સન્માન ॥

શિક્ષણક્ષેત્રે પ્રશંસનીય યોગદાન બદલ વિશ્વ ગુજરાતી સમાજ દ્વારા ડૉ. સી. એલ. પટેલ “શ્રી કાનજીભાઈ દેસાઈ ગુજરાત પ્રતિભા એવોર્ડ”થી સન્માનિત

સંજ્ય ક્રોટ

ચરોતર રત્ન, શિક્ષણ મહર્ષિ, શિક્ષણ ક્ષેત્રના આજીવન ભેખધારી અને ચારુતર વિદ્યામંડળના અધ્યક્ષ ડૉ. સી. એલ. પટેલને ‘વિશ્વ ગુજરાતી સમાજ’ પ્રેરિત પ્રતિષ્ઠિત “શ્રી કાનજીભાઈ દેસાઈ ગુજરાત પ્રતિભા એવોર્ડ”થી સન્માનિત કરવામાં આવ્યા છે. શિક્ષણના ક્ષેત્રમાં પ્રશંસનીય કામગીરી બદલ ડૉ. પટેલને આ એવોર્ડ ગુજરાત રાજ્યના મુખ્યમંત્રીશ્રી વિજયભાઈ રૂપાણીના હસ્તે ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ ખાતે યોજાયેલા એક વિશેષ કાર્યકર્મમાં તારીખ ૧૮ નવેમ્બરના રોજ એનાયત કરવામાં આવ્યો હતો. અતે ઉલ્લેખનીય છે કે કલા, સાહિત્ય, સંસ્કૃતિ, લેખન અને શિક્ષણક્ષેત્રની આગવી પ્રતિભાની પસંદગી આ એવોર્ડ માટે કરવામાં આવે છે.

આ એવોર્ડ અંતર્ગત પ્રશસ્તિપત્ર, સ્મૃતિચિહ્ન અને રૂ. એક લાખની એવોર્ડ ધનરાશી આપવામાં આવી.

વર્ષ ૨૦૧૬ માટે પ્રાપ્ત થયેલા આ સન્માનને ડૉ. પટેલે તેમના શિક્ષણયજ્ઞને પ્રજ્વલિત રાખનારા દાનવીરો, શાળા-કોલેજોના આચાર્યો, અધ્યાપકો અને તમામ બિન-રૈક્ષણિક કર્મચારીઓને સર્માપ્ત કર્યો હતો.

આ એવોર્ડ અંતર્ગત મળેલી એવોર્ડ ધનરાશી વિનમતાથી પરત કરી આ સન્માનને સ્વીકારતાં તેમણે જ્ઞાન્યું હતું કે, “હું સરદાર પટેલ, ભાઈકાકા, ભીખાભાઈ સાહેબ અને ડૉ. એચ. એમ. પટેલ જેવા શિક્ષણક્ષેત્રના આદર્શીય મહાપુરુષોએ આંભેલી યાત્રા અને યોગદાનના વારસાને પ્રામાણિકતાથી આગળ લઈ જવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો હું. વિદ્યાનગરને મળેલી સુવિધા અને વિકાસના ફાળામાં વલ્લભ વિદ્યાનગર નગરપાલિકાનું પણ ભારે યોગદાન છે. વિદ્યાનગર નગરપાલિકાએ સ્થાનિક લોકોની સેવા અને સુખાકારી માટે લીધેલા પગલાંઓ પણ અતે અભિનંદનને પાત્ર છે.” આ પ્રસંગે તેમણે જ્ઞાન્યું હતું કે “ચારુતર વિદ્યામંડળને કેટલાક

કિસ્સાઓમાં ગુજરાત સરકારો સહયોગ પ્રાપ્ત થયો છે. ડા. કેટલીક બાબતોમાં સહકાર પ્રાપ્ત નથી પણ થતો. જોકે, શિક્ષણ વિકાસની પ્રક્રિયા કોઈ અદ્યાત્મ વિના અવિરત ચાલી રહી છે ને જે કંઈ પણ પ્રાપ્ત થયું છે તે મારા આધ્યાત્મિક ગુરુજી પરમ આદરણીય પૂજય પ્રમુખ સ્વામીજી મહારાજના આશીર્વાદનું પરિણામ માત્ર છે. મને દઢ વિશ્વાસ છે કે તેમના આશિષ્પ હું જીવનપર્યત્ત પ્રાપ્ત કરતો રહીશ.”

ડૉ. સી. એલ. પટેલના સન્માન પ્રતિભાવમાં ગુજરાત રાજ્યના મુખ્યમંત્રીશ્રી વિજયભાઈ રૂપાણીએ જ્ઞાન્યું હતું કે, દેશના મહાન નેતાઓ અને તેમના પૂર્વ સૂચિઓની શ્રેષ્ઠીમાં ડૉ. પટેલને આ તબકે મૂરીશ તો એ જરાય અતિશયોક્તિભર્યું નહિ ગણાય. સરદાર પટેલે પ્રગટાવેલી શિક્ષણની ઉજાસભરી જ્યોત પ્રજ્વલિત રાખવામાં સી. એલ. પટેલ સાહેબનું યોગદાન અભૂતપૂર્વ છે.

શ્રી રૂપાણીએ ઉમેર્યું હતું કે, “બિનનિવાસી ગુજરાતીઓ પાસેથી બંડોલ કે દાન લાવવું એ મુશ્કેલ બાબત છે. આ મુશ્કેલ બાબતને સરળ બનાવી શિક્ષણક્ષેત્ર માટે એન. આર. જી. પાસેથી લાખો-કરોડો રૂપિયાના દાનનો ધોધ વહેવડાવો એ જ એમની પ્રામાણિકતા, નિષા અને વિશ્વસનીયતાની સૂચ્યક છે.”

આ એવોર્ડ કાર્યકર્મની પૂર્વ ડૉ. ડૉ. સી. એલ. પટેલના પ્રશસ્તિપત્રનું વાંચન કરવામાં આવ્યું હતું.

આ તબકે જાણીતા સાહિત્યકાર ડૉ. કુમારપાણ દેસાઈને પણ સાહિત્યક્ષેત્રના પ્રદાન બદલ ઉક્ત એવોર્ડથી સન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતા.

આ એવોર્ડ પ્રદાન સમારંભમાં જ્ઞાનીઠ એવોર્ડ વિજેતા સાહિત્યકાર શ્રી રઘુવીર ચૌધરી, વિશ્વ ગુજરાતી સમાજના પ્રમુખ શ્રી કૃષ્ણકાંત વખારિયા, મહામંત્રીશ્રી વિષ્ણુ પંડ્યા તથા વિશ્વ ગુજરાતી સમાજના ઉપપ્રમુખો-શ્રી હેમરાજભાઈ શાહ અને શ્રી શ્રેયાંશભાઈ શાહની સાથે શહેરના સંખ્યાબંધ અગ્રણી નાગરિકો અને બુદ્ધિજીવીઓ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

(પ્રાધ્યાપક, ઈલસાસ, વલ્લભ વિદ્યાનગર)

॥ નવલિકા ॥

છાપરાં

ભૂખણ ઓળા

સવારના ૭ વાગે સરકારી પાણી આવે ત્યારે શરૂ થાય આ જુયાનું જીવન... કોમન ઓટલા પર સવિતામાસી કપડાનો ઢગલો લઈને બેસે ને પછી ધીરે ધીરે બીજી મહિલાઓ, છોકરીઓ બાળકો ઉમેરાતા જાય. છોકરીઓ અને જુવાન મહિલાઓ નણમાંથી પાણી ભરી ભરીને લાવે ને.... બધું ધોવાતું જાય.. છોકરાંય છબ છબાવે પોતાને કપડાં સાથે... કુકડા ય પછી બોલવાના ચાલુ થાય

એવામાં શરૂ થાય વાતચીતનો દૌર.... સવિતા માસી કપડા ને સાખુ દેતાં દેતાં પૂછે “અલી પની કાલ રાત્યે તારો બાપ પાણો પી ન આયો તો ક? ...” પની જરા જોર દઈને મેલ કાઢતાં બોલી “ઈ ન શી નવઈ છ પીવામો... ધરે આખ્યાનું ભૂલઅ.... પીવાનું નઈ...” ને નીચોંચું કપડાને બરોબર... જાણે સુકવ્યા વગર જ સુકવવાનું ન હોય!.. ત્યાં પાછું પાણી ભરવામાં વાતચીત ... બોલાચાલી... તું-તાં-ગાળાગળી એવું ય ચાલે... “આખ ગોમનું પાણી તમ જ ઉલેચવાના ક...” અવાજ ૧.

અરે ઈ ના ડિલ મો તો આખું... ટીપુદુ રેડો તો ય મેશ ને ય હારી કેલાવે એવો વાન ઊજગવાનો નઈ- અવાજ ૨
તી અમી તો વાન ના કાળા... તમ તો કોમના ય... અવાજ ૩

બસ... ને પછી આ ગ્રાણના તેર થાય.. ધમાલ... “પાણી માટે યુદ્ધ થશે એવી વાયકા અહીંથી જ બહાર આવી હોય એવું લાગે... પણ બધું સહેજ વાર... સાવ અંદરથી કામે જનારાઓની શરૂઆત થાય.. કાનજી પ્લાન્ફર થેલો લઈને નીકળે.. બે-ગ્રાણ રિક્ષાવાળાઓ સેલ મારે... શાકભાજીની લારીવાળો કાલના શાક પર આજનું પાણી છાંટી ને તાજપનું પડ ચાવે. રોજિંદું.. ઘટમાળિયું, જીવન પણ સાવ એકાળિયું નહિ... બનતું રહે અહીં કંઈ નું કંઈ...

રવિવારનો દિવસ હતો.. બહાર જનારાને કામ માં રજ હતી... ને રોજનું વેચનારા ફેરિયા હજ નીકળ્યા નહોતા. ત્યાં બે લક્જુરીયસ કાર આવીને ઊભી રહી..

રમેશ ઢોલવાળો પોતાના ઢોલને સહેજ ટીકઠાક કરી સજાવતો હતો... એને થાપ મારી ને કહું. “લો આઈ જ્યા ટાવરિયાઓ..! હૃષે રે’ વા નઈ દે!”

મખાજી ઓર્ડીમાંથી ખાંસતો બહાર આવ્યો “આપડા નોના મોણાહના જીવતરના આશરા સમાં આ ધરાને ઉશેટી ને ઈ ન કોઈ બરકત નઈ આવ.. ગમી ઈટલા ઊંસા ક મોટા મકોન બનાવ ઈ ન શાતા નઈ વળઅ...” આટલું થતામાં તો દરેક ખોરડામાંથી બધા બહાર ઠલવાઈ

ગયા... પેલી કારમાંથી કડક કપડામાં વીટેલા રૂઆબ ઉત્યા... ને વાત શરૂ કરવા માણસના ચહેરા ચાડાબા...

“ભાઈઓ, બહેનો... તમને ફરી એક વાર સમજાવવા આવ્યા છીએ- તમે જે જગા પર આ ઝૂપપાં બનાવી દીધાં છે... એ જમીન હવે અમારી છે... સરકારી ચોપડે ય ચી ગઈ છે... આ રહ્યા કાગળો ...

સરકારી ચોપડાની વાત સાંભળી ને બે-ગ્રાણ સમજાદાર જુવાનિયા પેલા ચહેરાઓ સામે જોઈ રહ્યા ને પછી થોડાં ડગલાં આગળ આવ્યા. થોડા ગમ્ભુ લોકો પોતાના ખોરડાને જોઈને પછી કાગળોને તાકી ર્ધી. ને પછી એ લોકોએ સ્થાપેલી આધાર સ્થંભ સમી મેલડીમાની દરી અને ફરકતી ધજ સામે રડમસ ચહેરે હાથ જોડ્યા.

પણ સવિતામાસી ને બીજા બે-ગ્રાણ ખમતીધર બેરાં એ ધજાને આંબે એવા અવાજે બોલ્યાં “તમી સ ન ઈ શરકાર ના થોથા ન આ સોપનિયા રાખો તમારી પોંછે... ”

ઝમીન ક જગા જીની ઓય ઈની આ ધરતી મા અમારી સ... અમી આ મા મેલડી ન બોલાઈ સ... તી હવ તો આ ઈની ઝગા થઈ. ની ઈંણો અમન એવો કોલ આલ્યો સ ક ઈ રે તાં હુંધી આ ભોમ સોડાય નઈ અમારાથી.....

હા... ન અમી તો હવ ખોડાઈ જ્યા.. બંધાઈ જ્યા.. બીજે તમ બંગલા આલો ન તોય ના જવાય.. અમારી માયા સ આ માટીની હાર્દી.. લુગડાં ઓય તો બદલી... ચોમડા ચ્યમ બદલાય હે.... ફરી એકવાર રૂઆબને સમેટી, ચહેરાઓ કંઈક મસલત કરી ને પાછા ગયા. એમણે અધિકારીઓ પાસે ખ્લાન પાસ કરવેલો હતો... પણ આ સ્વયમ્ભુ સિદ્ધ અધિકારથી બેઠેલા લોકને હટાવવાનો મનસૂબો પાર ન પડ્યો.

સાંજ પરી ને આકશે લાલ જાજમ ઓડી..... ને મા મેલડીને ભોગ ચડાવા ને દિવસે જ થયેલો વધુ એક રાહતનો પ્રસંગ, ચડાવા ના કેફમાં રંગ લાયો.. બધાય ના સગા-લ્હાલા આવેલા દૂરદૂર થી.... ને બકરા શાશગારાયા... ઢોલ-નગારા-દીવા-ધૂપ-ધૂષો... ધૂણવું... ઉલ્લાસ ચરમસીમાંએ પહોંચ્યો ને.. ચિત્કાર.. સાંજની લાલાશને જાંખો પાડતોએ ચિત્કારમાંથી નીકળેલો લાલ રંગ... છંટાયો... કુદરતની રમ્યતા પર માનવે ઊભો કરેલો આ અક્ષમ્ય ઉન્માદનો કેર ભારે પડ્યો... ”

આમ... કહેવાતા સન્ય સમાજની વચ્ચે જ પોતાની રીત-ભાતથી રહેતો આ સમુદ્ધાય લગભગ કહો ને કે વણાઈ ગયેલો આ એકબીજાને અડીને બનાવેલા સાવ અણધડ ઊજાઈનાના ખોરડાઓમાં... વિચાર તો થાય લગાવ-અંજળા-મમત જેવી ભાવ સૂચિ સર્વવ્યાપી છે. પણ

તો ય આ લોડેને મન આ જગાનું મહાત્મ્ય આટલું કેમ?

ને એક સવારે પની કે જે ઘરના કામ કરતી હતી એ એની બા સાથે ઘરે આવી. હથમાં કંઈ ફોર્મ હતું...

આ ફારમ ભરી આવો ન... ખાતું ખોલાઓબાનું સ બેંક મો

હા લાવો...

નામ: જરી બેન... ઉંમર, પતિનું નામ, જન્મ તારીખ (અટકળે)... બધું લખાયા પછી સરનામાના ખાને હું અટક્યો...

પૂછ્યું સરનામું શું લખવાનું ?

જરી: છાપરા!!! મારે આમ તો હસવું હતું પણ હસ્યો નહિએ... બે કારણ હતાં... એક કે એને કદાચ માહું લાગે. ને બીજું કે એનો અજબ રણકો... તો ય પૂછ્યું “બસ છાપરા?? દાને જરી નો જવાબ ‘‘સાયેબ તી તમી ર્યો સો ઈ સુ સે...તમી નોમ આલ્યા જુદા જુદા.... તી તમન નવાઈ લાગ.. પણ આ ટાઈ તડકે ને ચોમાહે તમને હાયે ઈ હંધાય કેવાય તો છાપરા જ ને!!!

હું છત ભણી તકી રહ્યો.

(૧૫, ઇન્ડનીલ સોસાયટી, જીવરાજ ચાર સ્તા પાસે, જીવરાજ પાર્ક, અમદાવાદ-૫૧, મો: ૯૯૨૮૬૫૮૮૫૦)

॥ અભિનંદન ॥

નર્મદચંદ્રક વિભૂષિત
શ્રી મહિલાલ હ. પટેલ

મહિસાગર જિલ્લાના લુણાવાડા તાલુકાના મોટાપાલ્યા ગામના વતની અને વલ્લભ વિદ્યાનગરના નિવાસી સર્જક શ્રી મહિલાલ હ. પટેલે કવિતા, વાર્તા, નિબંધ, નવલકથા, પ્રવાસ, જીવનકથા, આત્મકથા, વિવેચન તેમજ સંપાદન કેત્રે અમૃત્ય યોગદાન આય્યું છે. સાહિત્યના મહત્વના સ્વરૂપોમાં સફળતાપૂર્વક ભેડાણ કરતા તેઓ સતત વાંચતા-લખતા રહેલા સચ્યાસાચી સર્જક છે. વિદ્યાર્થી વત્સલતા, નિષ્ઠાવાન અધ્યાપક, રસાળાશૈલીના પ્રભાવક વક્તા, માનવીય મૂલ્યોની ખેવના... જેવા ગુણો તેમના વ્યક્તિત્વને ગરિમાપૂર્ણ ઊચાઈ બક્ષે છે. તેઓ મિશનરી જોસ્સાથી સાહિત્ય અને સાહિત્યશિક્ષણ નિમિત્તે સમગ્ર ગુજરાત અને દેશ-પરદેશ ખૂંઢી ચૂક્લેલા પ્રવારી છે. તેમની પાસેથી છ કાવ્યસંગ્રહો, છ વાર્તા સંગ્રહો, બે પ્રવાસ ગ્રંથો, છ નવલકથા, તાજ ચરિત્ર-આત્મચરિત્ર ગ્રંથો સોણ નિબંધ સંગ્રહો, ૨૦ વિવેચન ગ્રંથો અને ૨૫ જેટલાં સંપાદનો પ્રાપ્ત થયાં છે. ‘દસમો દાયકો’, ‘ખેવના’ અને ‘પરસ્પર’ તેમનાં સંપાદકીય સ્લૂઝ અને સજ્જતા દર્શાવતા સામયિકો છે.

તેમણે સાહિત્યના વિવિધ સ્વરૂપોમાં નિષ્ઠાપૂર્વક કામ કર્યું છે પણ તેમને નિબંધનું સ્વરૂપ વિશેષ પ્રિય રહ્યું છે. તેમની વતનપ્રીતિ અને નિબંધપ્રીતિ અંગે વીનેશ અંતાણી લખે છે: “કવિ-વાર્તાકાર-નવલકથાકાર-વિવેચક મહિલાલ હ. પટેલની સર્જકતા એમના નિબંધોમાં વિશેષ ખીલી ઊઠી છે. તેઓ તેમના ગ્રામજીવનના નિબંધોમાં સહજતા અને સરળતાથી વિહાર કરી શકે છે. એનું કારણ સ્પષ્ટ છે. ગ્રામજીવન સાથે એમની ચેતના, એમનું ભાવજગત-કહોને, એમનું સમગ્ર અસ્તિત્વ એકાકાર થયેલું છે. ગ્રામજીવન સાથે એમનો સંબંધ નામિનાળનો છે. તેઓ તે વિશે નિબંધ લખે છે ત્યારે કશુંય બહારથી આરોપિત કે શિક્ષણ-અભ્યાસ દ્વારા થયેલું એમનું સંમાજન પ્રેરકબળ બનતું નથી. ગ્રામજીવનના નિબંધોનું સર્જન કરવું એમના માટે શાસોચ્છ્વાસ લેવા જેવી સ્વાભાવિક પ્રવૃત્તિ છે.” (પૃ.૪, ‘ગામવટો’)

૧૯૮૮માં ‘મુખ્યોમુખ’ નિબંધસંગ્રહી આરંભાયેલી તેમની નિબંધયાત્રા ‘કોઈ સાદ પાડે છે’ (૧૯૮૮), ‘મારી વટો’ (૧૯૮૮), ‘અરણ્યોમાં આકાશ ઢોળાય છે’ (૧૯૮૯), ‘વૃક્ષાલોક’ (૧૯૮૯), ‘માટીનાં મનેખ’ (૧૯૯૦), ‘ભૂસાતાં ગ્રામચિત્રો’ (૨૦૦૦), ‘મલકની માયા’ (૨૦૦૨), ‘વેળાવેળાની વાત’ (૨૦૦૪), ‘આડા કુંગર ઊભી વાટ’ (૨૦૦૬), ‘સર્જકનો સમાજલોક’ (૨૦૦૭), ‘ધૂળમાં ઊડતો મેવાડ’ (૨૦૧૦) અને ‘તોરણમાળ’ (૨૦૧૪) સુધી સાતત્યપૂર્વક વિકસતી રહી છે. ‘ધૂળમાં ઊડતો મેવાડ’માં ત્રીસ નિબંધો સંગ્રહિત છે. આ સંગ્રહના નિબંધોમાં સર્જકચેતનાનો આવિજ્ઞાર ભાવકચેતનાને ઊડાણથી સ્પર્શે છે- સંકોરે છે. ‘માટીવટી,’ ‘અરણ્યોમાં આકાશ ઢોળાય છે’, ‘વૃક્ષાલોક’, ‘ભૂસાતાં ગ્રામચિત્રો’ અને ‘મલકની માયા’ નિબંધસંગ્રહો પુરસ્કૃત થઈ ચૂક્યા છે. અને તેઓ ‘ધનજ કાનજ સુવર્ણચંદ્રક’ થી વિભૂષિત થઈ ચૂક્યા છે. આ પુરસ્કારો તેમની ઉત્તમ સર્જકતાની શાહિદી પૂરે છે.

આ વર્ષે (ઇ.સ. ૨૦૧૬) ‘નર્મદ સાહિત્ય સભા’ દ્વારા અપાતો ‘નર્મદ સુવર્ણચંદ્રક’ તેમના ‘ધૂળમાં ઊડતો મેવાડ’ નિબંધ સંગ્રહને પ્રાપ્ત થયો છે. આ એવોઈથી મહિલાલ હ. પટેલ અને તેમના નિબંધો યોગ્ય રીતે જ ગૌરવાન્યિત થયા છે. સર્જક શ્રી મહિલાલ હ. પટેલને મળેલી આ સિદ્ધી માટે ચારુતર વિદ્યામંડળ અને ‘વિ-વિદ્યાનગર’ સામયિકિનું સંપાદક મંડળ સાનંદ અભિનંદન પાડે છે.

સર્જકની સર્જનયાત્રા ઉત્તરોત્તર વિકાસોનુખ બની રહે એવી શુભકામના.

॥ લલિત નિબંધ ॥

ક્રીડીઃ ઊંચાઈ અને ઊંડાઈને આંબનારો જીવ ભગીરથ બ્રહ્મભક્ત

ક્રીડી એ હળવી ગતિનું પ્રતીક છે. નાની અમથી ક્રીડી એ ભલી અને એની ગતિ ભલી. ક્રીડીને ક્યારેય તમે વધારે સમય માટે ઊભી રહેલી, ઊંઘી જતી, થાકી જતી જોઈ છે? ના. ક્રીડી, એ એની ગતિમાં રત હોય છે. ક્રીડીને આમ તો કોઈ ઉતાવળ નથી હોતી છતાં એ ઉતાવળે જાય છે: એને એનામાં મસ્ત રહેવું છે. ક્રીડીની ઈચ્છા કોઈને ખલેલ પહોંચાડવાની નથી હોતી, એના કામમાં દખલગીરી થાય તો જ ક્રીડી અસ્વસ્થ થાય છે, સહન કરતી નથી. છેડાય છે, ચટકે છે. ક્રીડીબાઈઓ કશાય કોલાહલ વગર પોતાની પ્રવૃત્તિઓ કરે જાય છે. કોઈ ક્રીડીસમૂહ ભેણો અવાજ ભજતો નથી. અથવા તો ક્રીડીઓ એટલી હળવાશથી હલનયલન કરે છે કે એ પ્રવૃત્તિની કોઈનેય ખબર ન પડે. અવાજ ન કરવાનું ક્રીડીઓ પાસેથી શીખવા જેવું છે, કોઈ અવસરટાણે પરિવારની ખીઓ એકઠી થઈ હોય, એમાં જે ખૂબ ઓછું બોલીને પોતાની ફરજ નિભાવે છે. એ ખીનું કામ મહાયનું છે.

ક્રીડીની ચાલ તાલીમ પામેલા સૈનિક જેવી હોય છે- હરોળબદ્ધ એ ચાલે છે... એનાં માર્ગમાં સ્પીડ બ્રેકરો હોય કે પછી ખીંખો-એ તો બધુંય હળવી ગતિએ ઓળંગી જાય છે. પર્વતની ઊંચાઈ કે કુવાની ઊંડાઈ જોઈને કોઈ ક્રીડી હબકી જતી નથી, ગભરાઈ જતી નથી. ક્રીડીનો માર્ગ સ્વયંશિસ્તનો માર્ગ છે, એને કોઈ પરાકરો કરવાં નથી, કે નથી કોઈ તોપખાનામાં નામો નોંધાવવાં.

ક્રીડીને પોતાના કામોનાં સાર્ટિફિકેટ મેળવવાં નથી, કે નથી ઢોલનગારાં વગાડવાં, કે નથી માંડવા તોરણો બંધાવવાં! ક્રીડીને તો નિત્ય નક્કર પ્રવૃત્તિમય રહેવું છે- તમે જુઓ ક્રીડીનો કારોબાર કેવો છે- એ એનું કામ કર્યા જ કરે છે. ખૂણો ઘર કરે, ફરે, ચરે, નાના જીવથી (દર) જંગલનો અને નગરનો તાગ ન લઈ શકાય? કોઈ ઝડ નીચે ગુફા કરી, મંગલ મંત્રો દ્વારા જંગલની પેલેપારાનું સંગીત સાંભળનારા ઝાંખિઓ હોય, તો ક્રીડીઓમાં પણ એક પ્રકારની શ્રેયપ્રવૃત્તિ કરનારાં

વ્યક્તિત્વો છે. ક્રીડીને કર્મઠતાનું પ્રમાણપત્ર ભલે આપવામાં ન આવ્યું હોય પણ એની કર્મઠતા અદ્વિતીય છે. ક્રીડી પોતે જ નાની, સાવ અમથી, છતાંય એનું અસ્તિત્વ, વ્યક્તિત્વ નોંધપાત્ર છે. એના દેહની લધુતાએ એને મોટાઈ આપી છે, એ ભલે નાની રહી, એ પોતાના લાઘવને ઓળખી શકી છે- એટલે એ મોટી છે- ‘હું’ ના ભાર વગરની.

ક્રીડીનો બધો સમાજ કંઈ માદાઓનો નહિ હોય, નર ક્રીડીઓ પણ હોવાના, તેમ છતાં એની ઓળખ ‘માદા’ તરીકેની છે- એમાંય એની નમ્રતા છે. માનવ સમાજમાંના નર વર્ગ એ વાત સમજી લેવા જેવી છે. ક્રીડી એટલી બધી હળવી છે કે એનો પોતાનોય ભાર નહિ, આમ નિર્ભર થઈને જીવ તરીકે પૃથ્વી ઉપર કેવળ ધૂળમાં વસવું એ કંઈ નાની સૂની વાત નથી.

ક્રીડીમાં કેટલા બધા સદ્ગુણો છે- એ કોઈનો દ્વેષ કરતી નથી. અને મંદિરના ગર્ભગૃહમાં પહોંચી જાય છે, છતાં એનું અભિમાન કરતી નથી, ક્રીડી શિખરેય જાય અને મંદિરની દીવાલમાંય ફરે એ સઘણે આત્મીયતા જુએ છે. એ નિષાપૂર્વક દિનચર્ચા કરે છે. ક્રીડી રાઢ, તડકાથી માણસ જેટલું ડરતી નથી. પ્રસન્નતા સિવાયનો બીજો કોઈ ભાવ એની ગતિમાં હોતો નથી. કોઈ મહાકાયના પગતળે એનો દેહ છુંદાઈ જાય તો ભલે એના ડરથી એ કંઈ દરમાં બેસી રહેતી નથી. કોઈ થાંભલાને, કોઈ દીવાલને, કોઈ થડને, કોઈ ડાળને એ આધાર માને છે પણ એ સર્વે માધ્યમોમાં કોઈનેય ભારરૂપ બનતી નથી. આપણે માનવીઓ એમ માનીએ છીએ કે નાના માણસોને વધારે સમસ્યાઓ હોય છે-ક્રીડી એ દણ્ણતમાંથી કેવી અપવાદરૂપ છે!!

કબીરે કહ્યું છે કે ક્રીડીના પગમાં જંઝર હોય છે- એનો રણકાર કોઈક મરમીને જ સંભળાય! ક્રીડી પોતે જ ક્યાંય કોઈનેય બોજરૂપ બનવા માંગતી નથી, એની હળવાશ કબીરના બંદાને સંભળાય છે.

‘ક્રીડી’ની ભાષા કઈ? ક્રીડીનો ‘હું’ કેટલો નિર્ભરી છે. નાનું બાળક કાલીકાલી ભાષા બોલે, નાનું પંખીય પોતાની રીતે ટહુકે, કૂતરાનું બચ્ચુંય ઉઆ... બોલે... ક્રીડી શું બોલે? ‘ક્રીડી’ ને પોતાનો અહમું વ્યક્ત અનુસંધાન પાન નં. ૨૪ પર

॥ અભ્યાસ ॥

વૃદ્ધત્વ : વૈજ્ઞાનિક અભિગમ

ઈલા એમ. મેકવાન

વૃદ્ધત્વ એ માનવજીવનનો અંતિમ તબક્કો છે. માણસ પોતાની જિંદગીના અગાઉના બશે તબક્કાઓ સ્વાભિમાનપૂર્વક વીતાવી ચૂક્યો હોય છે. વૃદ્ધત્વના આ તબક્કાને આધેડ અવસ્થા તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. વૃદ્ધત્વને જુદા જુદા દિશ્યકોણથી જોવામાં આવે છે. ૧૮મી સદીના પૂર્વાંધમાં વૃદ્ધત્વને વૈજ્ઞાનિક અભિગમથી જોવાની શરૂઆત થઈ. વૃદ્ધત્વને શરીરશાસ્ત્રીય, મનોવૈજ્ઞાનિક, આર્થિક અને સામાજિક અભિગમથી જોવામાં આવે છે. દરેક માનવી માટે વૃદ્ધત્વ એ નિશ્ચિત અવસ્થા છે. પરંતુ વૃદ્ધત્વને સ્વાભાવિક સ્વીકૃતિ પ્રાપ્ત થતી નથી. સમાજના દરેક વર્ગમાં વૃદ્ધત્વને બોજારૂપ કે ઉપેક્ષિત ગણવામાં આવે છે. વૃદ્ધજીનો અંગે ઘણી કહેવતો પ્રચલિત છે. જેવી કે ઘરડા ગાડા વાળે, ઘરડા ઉહાપણાનું ઘર વગેરે... આ કહેવતો માત્ર સાહિત્ય પૂરતી સીમિત રહી ગઈ છે.

દેખીતી રીતે વૃદ્ધત્વની વ્યાખ્યા બહુ જ ટૂંકી છે. પરંતુ તેને વિસ્તૃત સ્વરૂપે અને વૈજ્ઞાનિક અભિગમથી જોવામાં આવે તો વૃદ્ધત્વ એ સામાન્ય રીતે ૬૦ વર્ષથી ઉપરની વય ધરાવતા વ્યક્તિ માટે અથવા તો વ્યક્તિની તે અવસ્થા માટે ઉપોગમાં લેવાતો શર્બત છે. વૃદ્ધત્વ એ માત્ર શર્બત ન રહેતા એક શારીરિક લાક્ષણિકતા બને છે. વયવૃદ્ધિની સાથે માનવ શરીરમાં થતાં શારીરિક પરિવર્તનો અને શારીરિક શક્તિઓમાં આવતી શિથિલતા અને કાર્યક્ષમતાનો અભાવ એ વૃદ્ધત્વની નિશાની છે. ભારતીય સમાજમાં ભારત સરકારની નીતિ અંતર્ગત વૃદ્ધત્વની ઉંમર ૬૦ વર્ષ પછી ગણાય છે. અને તેને વૃદ્ધત્વ અંગેના સરકારી લાભો પ્રાપ્ત થાય છે.

જર્મન ચાંસેલર ઓટો વાન બિસમાર્ક દુનિયાની પ્રથમ સમાજ સુરક્ષા નીતિની સ્થાપના કરી જેમાં વૃદ્ધજીનો પેન્શન આપવાની જોગવાઈ કરવામાં આવેલ. આ બાબત સૂચવે છે કે તે સમયથી વૃદ્ધત્વને એક વૈજ્ઞાનિક અભિગમથી જોવામાં આવે છે. ત્યારથી માનવજીવનના આ સ્તરને વૈજ્ઞાનિક રીતે મૂલવવાનું શરૂ થયું.

વૃદ્ધત્વની વ્યાખ્યા

વૃદ્ધત્વ માટે અલગ અલગ વિજ્ઞાન અલગ અલગ વ્યાખ્યા આપે છે. વસ્તીશાસ્ત્ર વધતી વયને વૃદ્ધત્વ ગણાવે

છે. સરેરાશ મૃત્યુની વયના આધારે વૃદ્ધત્વની વય મર્યાદા નક્કી કરે છે. શરીરવિજ્ઞાન અને રોગ નિદાનશાસ્ત્ર વૃદ્ધત્વને શારીરિક વૃદ્ધિની સાથે સાથે વયવૃદ્ધિને લીધે થતી શારીરિક ક્ષમતાઓના ક્ષયની પ્રક્રિયાને વૃદ્ધત્વ ગણાવે છે. જર્નોટોલોજ વયવૃદ્ધિની સાથે ઘણા રોગો અને અક્ષમતાઓ ઉદ્ભવે તેને વૃદ્ધત્વ તરીકે ઓળખાવે છે. મનોવિજ્ઞાનના મતે વ્યક્તિની માનસિકક્ષમતાઓ અને કાર્યક્ષમ નિર્ણયશક્તિનો અભાવ વૃદ્ધત્વની નિશાની છે. સમાજશાસ્ત્રીય અભિગમ પ્રમાણે વૃદ્ધત્વ સામાજિક દરજામાં આવતા પરિવર્તનને લીધે ઉદ્ભવતી હતાશા અને સામાજિક અનુકૂલનમાં અનુભવાતી મુશ્કેલીને સૂચવતો જ્યાલ છે.

વૃદ્ધત્વની લાક્ષણિકતાઓ

જ્યારે વ્યક્તિ વૃદ્ધાવસ્થા તરફ આગળ વધે છે ત્યારે તે જે શારીરિક લાક્ષણિકતાઓ અનુભવે છે જેને મુખ્યત્વે નાણ વિભાગમાં વહેંચી શકાય જે નીચે પ્રમાણે છે.

(અ) શારીરિક લાક્ષણિકતાઓ

વયવૃદ્ધિને લીધે ૫૦ વર્ષની વય પછી વ્યક્તિ પોતાના શરીરમાં અમુક પ્રકારના બદલાવો અનુભવે છે પહેલાની સરખામણીમાં શારીરિક ક્ષમતાઓ ઘટતી જતી હોય, અમુક પ્રકારનું શ્રમવાળું કાર્ય અશક્ય થવા લાગે, કામની ઝડપ અને સ્રુતિમાં ઘટાડો થાય. આવા લક્ષણો શારીરિક લક્ષણો તરીકે માનવ શરીરમાં ઉદ્ભવતા જોવા મળે છે. જે નીચેની ચર્ચાથી સારી રીતે સમજ શકાશે.

૧. હાડકાં અન સાંધાઓ

વૃદ્ધત્વ તરફ ગતિ કરતી વ્યક્તિના હાડકાંઓ પાતળા અને નબળા થવા લાગે છે. શરીરમાં કુદરતી રીતે ઉત્પન્ન થતું કેલ્લિયમ અને આર્થન ઘટવા લાગે છે. આથી શરીરશાસ્ત્રીય સંશોધનોના આધારે જીવા મળ્યું છે કે વૃદ્ધ વ્યક્તિના હાડકાંઓ નબળાં અને શિથિલ થઈ જાય છે. હલન ચલન કરવામાં પણ વ્યક્તિને મુશ્કેલી અનુભવાય છે. શરીરના હાડકાંઓના સાંધાઓ કાર્યક્ષમ રીતે કાર્ય કરી શકતા નથી આથી સાંધાના દુખાવાઓ, બેસવા ઉઠવામાં થતા તકલીફો વગેરે લક્ષણો વૃદ્ધાવસ્થામાં વિકસતા જોવા મળે છે.

૨. શાસોશાસ અને દાંતની તકલીફ

સામાન્ય રીતે યુવાવસ્થા અને પ્રૌદ્યોગિકવસ્થામાં વ્યક્તિનું

શસનતંત્ર જે રીતે કાર્ય કરતું હોય છે તે રીતે વૃદ્ધાવસ્થામાં કાર્ય કરી શકતું નથી. સામાન્ય રીતે યુવાવસ્થામાં વ્યક્તિ જે રીતે ઊંડા શાસ લઈ શકે છે તે રીતે વૃદ્ધાવસ્થામાં તે શાસ લઈ શકતો નથી. ફેફસાંઓની કાર્યક્રમતાઓ પણ ઘટવા લાગે છે આથી પૂરતા પ્રમાણમાં વ્યક્તિને ઓક્સિજન મળતું નથી. શાસ ચઠવો, ચાલવામાં થાક લાગવો કે કોઈ શ્રમ સ્વરૂપનું કાર્ય કરવામાં મુશ્કેલી અનુભવવી આવા લક્ષણો શાસોશાસની પ્રક્રિયામાં નબળાઈ ઉદ્ભબવાતાં વ્યક્તિ મુશ્કેલી અનુભવે છે.

વૃદ્ધાવસ્થાની બીજી એક લાક્ષણિકતા તે દાંત છે. વૃદ્ધાવસ્થામાં વ્યક્તિ પોતાના કુદરતી દાંત ગુમાવી દે છે આથી વ્યક્તિને બોલવામાં તથા ખોરાક ચાવવામાં તકલીફ પડે છે. ખોરાક ખાતી વખતે ખોરાક બરોબર ન ચાવવાથી પાચનતંત્રની પ્રક્રિયા પર તેની અસર થતી હોય છે. વૃદ્ધ વ્યક્તિના દાંતની ઉણપના કારણે ખોરાકની પસંદગી પર પણ અસર થતી હોય છે.

૩. પાચન કિયા અને દાંતના અભાવને લીધે અધકચરો ચવાયેલો ખોરાક જઠરમાં પૂરતા પ્રમાણમાં પાચન થઈ શકતો નથી.

જઠર પૂરતા પ્રમાણમાં પાચક રસો ઉત્પન્ન કરી શકતું નથી. ખાખેલા ખોરાકમાંથી જઠરે જે પોખકતત્ત્વો છૂટાં પાડવા જોઈએ તે પાડી શકતું નથી. આથી પાચન કિયામાં રહેલી ક્ષતિઓને લીધે ઉત્સર્ગ કિયામાં પણ અવરોધ ઊભો થાય છે. કબજિયાત, ગેસ જેવી શારીરિક તકલીફો ઉદ્ભબે છે.

મોટી ઉંમરે દાંતના નબળી પડે છે. આંખમાં મોતીઓ આવે છે. દૂરના અને નજીકના ચેમના આવે છે તેમજ દૂરની વસ્તુને ઓળખવાની આંખથી જ તેની ઝડપ માપવાની ક્ષમતા ઘટે છે. આથી વૃદ્ધ વ્યક્તિ કોઈ પણ વસ્તુને ચેમના વિના જોઈ શકતી નથી. જે તેની કાર્યક્રમતા પર અસર કરે છે.

૪. શ્રવણ શક્તિ ઘટવી

વયવૃદ્ધિની સાથે અન્ય ઈન્ડિયોની જેમ શ્રવણ શક્તિ પણ ઘટવા લાગે છે. વ્યક્તિ ઊંચા અવાજે બોલેલી વાત જ સાંભળી શકે છે અથવા એક થી વધારે વાર જ્યારે કહેવામાં આવે ત્યારે જ તે વાત સાંભળી શકે છે અને સમજ શકે છે. આથી ઘણીવાર પરિવારના સભ્યો કે આસપાસના લોકો વૃદ્ધજન પર ચુસ્સો કરે છે. પરંતુ આ પરિસ્થિતિ શારીરિક પરિસ્થિતિ હોવાથી વૃદ્ધ નિઃસહાય બની જાય છે.

૫. હદ્યની તકલીફ

વયવૃદ્ધિની સાથે વૃદ્ધ વ્યક્તિની હદ્યની ક્ષમતા પણ

ઘટે છે આથી શરીરાભિસરણ તંત્રની કાર્યક્રમતા ઘટે છે. સામાન્ય રીતે યુવા વ્યક્તિનું રક્ત આવર્તન એક મિનિટમાં ૮૦ વાર થાય છે. જ્યારે વૃદ્ધાવસ્થામાં આ ઝડપ ઘટે છે, આથી શરીરમાં રક્તપરિબ્રમણની પ્રક્રિયા ધીમી પેઢે જે શરીરના કોષોને નભળા બનાવે છે, ચામતીઓ પર કરયાલી પેઢે છે અને નવા રક્તકણો બનવાની પ્રક્રિયા મંદ પેઢે છે. હદ્યનો જમણો ભાગ મોટો થાય છે જેથી પૂરતા પ્રમાણમાં રક્તનું દબાણ રહેતું નથી. મોટાભાગના વૃદ્ધજનોને ઉચ્ચ રક્તચાપ તથા નિભ રક્તચાપની સામાન્ય તકલીફ જોવા મળે છે.

૬. ઊંઘ અને અવાજ

વૃદ્ધાવસ્થામાં વૃદ્ધ વ્યક્તિની ઊંઘનું પ્રમાણ ઘટવા લાગે છે. સરેરાશ એક પુખ્ત વયની વ્યક્તિ દરરોજ હ થી ૮ કલાકની ઊંઘ લેતો હોય છે જ્યારે વૃદ્ધાવસ્થામાં વ્યક્તિ મહત્તમ ત થી ૪ કલાક જ ઊંઘ લઈ શકે છે. આથી ઊંઘ ઘટવાથી તેની શરીરના વિવિધ તંત્રો પર વિપરીત અસર પડે છે. લાંબો સમય ઊંઘીન શકતા વૃદ્ધો ઘરના અન્ય સભ્યોને અડચણડુપ બને છે. જેથી વૃદ્ધ વ્યક્તિ પરિવારમાં અપ્રિય બની જાય છે.

વયવૃદ્ધિ સાથે શસનતંત્રમાં ઊભી થતી ખામીને લીધે તેમજ દાંત ન હોવાથી વૃદ્ધજનનાં અવાજમાં અને શબ્દોના ઉચ્ચારમાં અડચણ ઊભી થાય છે. અવાજ પ્રૂજવા લાગે છે અને અસ્પષ્ટ ઉચ્ચારો થવા લાગે છે. જેથી અન્ય વ્યક્તિઓ સાથેના વાર્તાલાપમાં મુશ્કેલી સર્જીય છે. વૃદ્ધ વ્યક્તિ બોલતી વખતે તોતડાવા લાગે છે. આથી સામેની વ્યક્તિ તેની વાત પૂરતા પ્રમાણમાં સમજ શકતી નથી.

(બ) માનસિક લક્ષણો

વયવૃદ્ધિને લીધે વ્યક્તિની માનસિક કાર્યક્રમતાઓ પર તેની સીધી અસર થતી હોય છે. મોટા ભાગના વૃદ્ધો જે શારીરિક મુશ્કેલીઓ અનુભવે છે તેના કરતાં પણ જે માનસિક મુશ્કેલીઓ અનુભવે છે તે તેઓ માટે વધારે ગ્રાસદાયક હોય છે. વયવૃદ્ધિને લીધે વૃદ્ધો સતત અસલા મતીની લાગણી અનુભવતા હોય છે. કાર્યક્રમતામાંથી અકાર્યક્રમતા તરફ જવાની જે પ્રક્રિયા થાય છે તેને પરિણામે એક તરફ કામ કરવાનો જુસ્સો હોય છે અને બીજી તરફ શારીરિક અક્ષમતા હોય છે. જે મનોદૂદ્ધ ઊભો કરે છે. આથી વૃદ્ધાવસ્થા વિવિધ માનસિક પરિસ્થિતાઓને જન્માવે છે.

૧. આત્મવિશ્વાસમાં ઘટાડો:

વૃદ્ધ વ્યક્તિ ધીમે ધીમે પોતાનો આત્મવિશ્વાસ ગુમાવવા લાગે છે. શારીરિક ક્ષમતાઓ ક્ષીણ થવાને લીધે તેમજ નિર્ણય શક્તિ ઘટવાથી આત્મવિશ્વાસમાં ઘટાડો થાય છે. ચેતાતંત્ર ધીમું પડવાથી વ્યક્તિ કોઈપણ નિર્ણય જરૂરી લઈ શકતી નથી. આથી વૃદ્ધ વ્યક્તિ પોતાના પરનો વિશ્વાસ ગુમાવવા લાગે છે. જે આત્મવિશ્વાસમાં ઘટાડો કરે છે.

૨. ભૂતકાળનું મમત્વ અને પુનરાવર્તનઃ-

વૃદ્ધ વ્યક્તિ પોતાની ભૂતકાળની ઘટનાઓને યાદ કરતી રહે છે. અને આસપાસના લોકોને એ સતત કહેતી રહે છે. આથી એકને એક વાતનું પુનરાવર્તન કરવાની તેઓને ટેવ પડી જાય છે. જે આસપાસના લોકો વચ્ચે વ્યક્તિને અપ્રિય બનાવી દે છે. આમ ભૂતકાળનું મમત્વ વૃદ્ધ વ્યક્તિ છોડી શકતી નથી. પોતાના પરિવારના સત્યોની વર્તમાન પરિસ્થિતિને પોતાની ભૂતકાળીન પરિસ્થિતિ સાથે જોડીને તેના ઉદાહરણ આપ્યા કરે છે.

૩. સ્મૃતિલોપઃ-

વૃદ્ધ વ્યક્તિની યાદશક્તિ ઘટવા લાગે છે. આથી સ્મૃતિલોપની પરિસ્થિતિ ઊભી થાય છે. વૃદ્ધ વ્યક્તિ અવારનવાર બધું ભૂલવા લાગે છે અને આ ભૂલવાની પ્રક્રિયાને લીધે વૃદ્ધ વ્યક્તિ આત્મવિશ્વાસ ગુમાવે છે. કુટુંબના સત્યો પણ વૃદ્ધ વ્યક્તિની આ સ્મૃતિલોપની પરિસ્થિતિને લીધે તેઓ ઉપર વિશ્વાસ મુક્તા નથી. આથી વૃદ્ધ વ્યક્તિ હીનતાની લાગણી અનુભવે છે. સ્મૃતિલોપ અને વિસ્મરણ એ વૃદ્ધાવસ્થા સાથે જોડાયેલી એક પરિસ્થિતિ છે. જે સામાન્ય રીતે ૮૦ વર્ષની ઉપર પછી જોવા મળતી હોય છે.

(ક) સામાજિક લાક્ષણિકતાઃ-

વૃદ્ધાવસ્થા એ માત્ર શારીરિક, માનસિક પરિસ્થિતિ નથી પરંતુ એક સામાજિક પરિસ્થિતિ પણ છે. કિંદળીના છ દસકા સુધી જે વ્યક્તિ સ્વાતિમાન અને આત્મગૌરવપૂર્ણ રીતે જીવન જીવી હોય. જેમણે મહિયના નિર્ણયો પોતાની જાતે લીધા હોય તેવી વ્યક્તિ જીવનના અંતિમ તબક્કામાં બીજા ઉપર આપ્યારિત બની જાય આ પરિસ્થિતિ તેના માટે સહ્ય રહેતી નથી. વૃદ્ધાવસ્થા જેમ શારીરિક-માનસિક લાક્ષણિકતાઓ જન્માવે છે તેમ કેટલીક સામાજિક લાક્ષણિકતાઓ પણ જન્માવતી હોય છે.

૧. સામાજિક સમાયોજન

વૃદ્ધાવસ્થાએ પહોંચેલ વ્યક્તિએ સામાજિક

સમાયોજન સાધવું પડે છે લગભગ ચાર દસકા સુધી સંપૂર્ણપણે સ્વતંત્ર જીવન જીવેલ અને સ્વનિર્ણયથી દરેક કાર્ય કરેલ હોય તેવી વ્યક્તિએ અચાનક જ જીવનના બધા જ કેતોમાંથી નિવૃત્તિ લેવી પડે છે. ભારત જેવા પરંપરા પ્રધાન સમાજમાં જીવનના વિવિધ આશ્રમોના અંતિમ આશ્રમમાં તેણે સમાજ જીવનની બધી જ જવાબદારીઓથી મુક્ત થઈ જવું જોઈએ તેવી માન્યતા પ્રવર્તતી હોય ત્યાં વ્યક્તિએ ફરજિયાતપણે દરેક કાર્યમાંથી નિવૃત્તિ લેવી પડે છે. આથી સતત પ્રવૃત્તિમાં રહેલી વ્યક્તિએ ફરજિયાત પણ નિવૃત્ત થવું પડે છે. આ પરિસ્થિતિમાં સમાયોજન સાધવામાં વૃદ્ધ વ્યક્તિને તકલીફ પડે છે. ભારતીય સમાજ વ્યવસ્થામાં કુટુંબમાં કમાતો વડીલ પુરુષ બધા જ નિર્ણયો લેવા માટે અધિકારી હોય છે. આથી નિવૃત્ત થયેલા વૃદ્ધને આ નિર્ણયોની ફક્ત જાણ કરવામાં આવે છે. તેઓને નિર્ણયમાં સહભાગી બનાવવામાં આવતા નથી. વૃદ્ધે કુટુંબની દરેક પરિસ્થિતિમાં સમાયોજન સાધવું પડે છે. આ પરિસ્થિતિ વૃદ્ધો માટે આકરી બને છે.

૨. દરજાઓ અને ભૂમિકાઃ-

વૃદ્ધાવસ્થામાં પહોંચેલાં જ વૃદ્ધ વ્યક્તિનો સામાજિક દરજાઓ બદલાય છે. વૃદ્ધ વ્યક્તિને વૃદ્ધાવસ્થામાં પહોંચેલાં જ માનનેરે દરેક ભૂમિકાઓથી મુક્ત કરી દેવામાં આવે છે. વૃદ્ધો પરિવારમાં માત્ર તેમની ઉપસ્થિતિ જ નોંધાવતા હોય છે. એ સિવાયની દરેક ભૂમિકાઓમાંથી તેમને મુક્ત કરી દેવામાં આવે છે. કોઈપણ કામ હોય, કોઈ નિર્ણય લેવાનો હોય, કે કોઈ જવાબદારીઓ ઉઠાવવાની હોય, તો ત્યારે ‘તમે આ ન કરી શકો’ અથવા તો ‘તમારાથી નહીં થાય’ તેવું કહી તેઓને ભૂમિકા ભજવાણીથી દૂર કરી દેવામાં આવે છે. ‘હવે ભગવાનનું નામ લો’, ‘કથા શ્રવણ કરવા જાગો’, ‘મંદિર જાગો’ આવા શબ્દો કહી વૃદ્ધોને તેઓની બિનઉપયોગિતા બતાવવામાં આવે છે. વૃદ્ધાવસ્થામાં આ ભૂમિકા બદલવાને લીધે વૃદ્ધો સતત મનોસંદર્ભ અનુભવતા હોય છે.

૩. પેઢીઅંતરઃ (Generation Gap)

વૃદ્ધો અને યુવા કુટુંબીજનો વચ્ચે બે પેઢી વચ્ચેનું સામાજિક અંતર ઊભું થાય છે. બજેની સામાજિક પરિસ્થિતિઓ બિન હોય છે. વૃદ્ધ સત્યો પોતે જ્યારે યુવાવસ્થામાં હતા એટલે કે પોતાના સંતાનોની અવસ્થામાં હતા ત્યારે શું હતા, કેવી સામાજિક પરિસ્થિતિ હતી, કઈ પરિસ્થિતિમાં શું કરતાં અને કેવા સંધર્ષો કરીને આગળ

આવ્યા છે તે પોતાના સંતાનોને સતત કહ્યા કરે છે . જ્યારે યુવા પેઢીઓનો સમય ભિન્ન હોય છે. વૃદ્ધ જ્યારે યુવા હતા ત્યારે જે સમય અને પરિસ્થિતિ હતી તેમાં આજે પરિવર્તન આવ્યું છે આથી બસે પેઢીની સમય અને પરિસ્થિતિ અંગેની સમજણ ભિન્ન હોય છે. આથી બે પેઢી વચ્ચેનું અંતર સંઘર્ષ જન્માવે છે. આ સંઘર્ષના પરિણામે આગળ જતાં બે પેઢી વચ્ચેનો સંવાદ જ અટકી જાય છે. જે વૃદ્ધો માટે કપરી પરિસ્થિતિ છે. ઘણા વૃદ્ધો પરિવારમાં જ એકલતાની અનુભૂતિ કરતા હોય છે.

૪. સામાજિક એકલતા:-

સામાજિક પરિવર્તનને લીધે પરંપરાગત સંયુક્ત કુટુંબ વ્યવસ્થા તૂટવા લાગી છે. તેના સ્થાને વિભક્ત કુટુંબો અસ્તિત્વમાં આવવા લાગ્યા છે. સંતાનો પુખ્લ થતાં અને નોકરી મળતાં માતા-પિતાથી અલગ થાય છે. અથવા તો એક શહેરમાંથી બીજા શહેરમાં અથવા તો ગામડામાંથી શહેરમાં સ્થળાંતરિત થતાં માતા-પિતા પોતાના સ્થાનમાં એકલા. પડી જાય છે. વૃદ્ધાવસ્થામાં આ એકલતા વૃદ્ધોને પીડિ છે. વિભક્ત રહેતા પરિવારોમાં વૃદ્ધોની કાળજીનો મોટો પ્રશ્ન છે. દિવસે-દિવસે એકલા રહેતા વૃદ્ધોનું પ્રમાણ વધવા લાગ્યું છે. આથી તેના વિકલ્પ તરીકે વૃદ્ધાશ્રમો ખૂલવા લાગ્યા છે. જ્યાં વૃદ્ધોને તેની એકલતા દૂર કરનાર સાથીઓ મળે છે. તેમજ તેની સારસંભાળ લેનાર લોકો પણ મળે છે. ઘણા કુટુંબોમાં વૃદ્ધો પરિવારમાં સાથે જ રહેતા હોવા છતાં તેઓ સાથે કુટુંબના અન્ય સભ્યો જરૂરિયાતથી વધારે વાતચીત કરતા નથી. તેમજ તેઓ કોઈ બાબતમાં પોતાનો અભિગ્રાય વ્યક્ત કરે તો તેના તરફ દુર્લક્ષ સેવવામાં આવે છે. આથી વૃદ્ધો ઉપેક્ષિતતાની લાગળી અનુભવે છે. અને તે એકલતામાં ધકેલાઈ જાય છે.

વૃદ્ધાવસ્થા શારીરિક, માનસિક અને સામાજિક રીતે વૃદ્ધોને સતત પીડતી પરિસ્થિતિ છે. વૃદ્ધાવસ્થામાં પહોંચતી દરેક વ્યક્તિ વૃદ્ધાવસ્થાથી ભયભીત થતી હોય છે. વૃદ્ધાવસ્થા એ અનિવાર્ય સત્ય છે. ઇન્ટાં પણ તે અનિશ્ચિનીય છે. કોઈ વ્યક્તિ પોતે વૃદ્ધ છે તેવું જરૂરી સ્વીકારતી નથી. આથી વૃદ્ધાવસ્થામાં સામાજિક-માનસિક સમાયોજનના વિશેષ પ્રશ્નો ઉપસ્થિત થાય છે, જે માનવ જીવનમાં અનેક સમસ્યાઓ જન્માવે છે.

સંદર્ભસૂચિ

- Bengtson. V.L.1973, The Social Psychology

of Aging, Bobbs Merrill Co., New York

- Bhatia, H.S., 1983, aging and Society, A Sociological study, of Retired Public Servants, The Arya Book Center, Udaipur.
 - Bose, Ashish, 1981, Aspects of Aging in India Social Action, Indian Social Institute, New Delhi
 - પટેલ હિતેશ, ૧૯૮૮, વૃદ્ધત્વની સમસ્યા, હર્ષ પ્રકાશન, અમદાવાદ.
 - પટેલ મહિતલાલ, ૨૦૦૨, “ભારતીય સંસ્કૃતિની કરુણતા વૃદ્ધાશ્રમ” ધરતી અંક, જાન્યુઆરી, ૨૦૦૧.
 - પટેલ રમેશભાઈ, ૧૯૭૪, વૃદ્ધાશ્રમમાં સેવાથીઓનો અભ્યાસ બી.એડ. ની પદવી માટેનો નિબંધ, ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ.
 - ભહુ, મીરા, ૨૦૦૧, જીવનનું અંતિમ પર્વ, પ્રવીષ પ્રકાશન, વેરાવળ જિલ્લો, રાજકોટ.
 - રાવલ, ચંદ્રકા, ૨૦૦૭, વૃદ્ધત્વ એક વૈશ્વિક સમસ્યા, નિવૃત્ત સાથી, અંક-૩, માર્ચ, અમદાવાદ.
- (પા.શાળા પે સેન્ટર, મુ.પો. સંદેશર, જી. આંશંદ)

આઈ.બી. પટેલ ઈંજિલશ સ્કૂલમાં ‘સંવિધાન દિવસ’ની ઉજવણી

ચારુતર વિદ્યામંડળ, વિદ્યાનગર સંચાલિત આઈ.બી. પટેલ ઈંજિલશ સ્કૂલ, માધ્યમિક વિભાગ ખાતે ૨૬ નવેમ્બર, ૨૦૧૬ના રોજ ભારતીય સંવિધાન દિવસની ઉજવણી કરવામાં આવી હતી. જેના ભાગરૂપે શાળાના શિક્ષક શ્રી રાજેશભાઈ ભહુ દ્વારા ભારતીય સંવિધાન વિશે વિદ્યાર્થીઓ સાથે ચર્ચા-સંવાદનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. શ્રી દર્શનભાઈ સુથાર તથા ભાવેશ ભહુ દ્વારા ભારતીય બંધારણનું મહત્વ તથા કાયદા વિશે ઊંડાણમાં માહિતી આપવામાં આવી હતી.

શાળાના આચાર્ય ડૉ. મહેશ સ્ટેલીને કાયદાના હેતુઓ, મળવાપાત્ર લાભ, કાયદાની ગ્રાફિયા અને જોગાઈઓ વિશે જણાવ્યું હતું. શાળાનાં શિક્ષિકા શ્રીમતી કલ્પનાબેન પટેલ દ્વારા ‘ડૉ.ભીમરાવ આંબેડકરનું ભારતીય બંધારણ ઘડવામાં પ્રદાન’ વિશે વિદ્યાર્થીઓને માહિતગાર કરવામાં આવ્યા હતી.

કાર્યક્રમનું સફળ સંચાલન શાળાનાં સુપરવાઈઝર શ્રી મહેન્દ્રભાઈ સેવકના માર્ગદર્શન હેઠળ શ્રી રાજેશભાઈ ભહુ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું.

યોગદર્શનમાં અષ્ટંગ રાજ્યોગ

કે.વી. તાવિયાડ

યોગદર્શનની રચના પતંજલિ મુનિએ કરી છે. આ દર્શન મનુષ્ય જીવનને સૌથી વધારે સ્પર્શે છે. તેમાં ચાર પાદ છે. જેમાં સાધનપાદ નામના બીજા પાદમાં અષ્ટંગ રાજ્યોગ આવે છે. જીવનને પવિત્ર અને સર્વાંગસંપૂર્ણ બનાવવા માટે અષ્ટંગ રાજ્યોગ અત્યંત જરૂરી છે. યોગમાં તે રાજ્યતુલ્ય છે તેથી જ તો તે રાજ્યોગ છે. યોગમાં ‘યુજ’ ધાતુ છે. તેનો અર્થ મનને પરમશક્તિ સાથે જોડવું તેવો થાય છે. તેના આઠ અંગ છે તેથી તેને અષ્ટંગ રાજ્યોગ કહે છે. જેમકે, યમ, નિયમ, આસન, પ્રાણાયામ, પ્રત્યાહાર, ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ.

(૧) યમ:-

મન સહિત ઈન્દ્રિયો વિષયોમાંથી ઉપરામ પામે તે યમ છે. વળી, યમ પાંચ છે. અહિસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ.

૧. અહિસા:-

મનથી, વાણીથી કે કર્મથી કોઈની હિંસા ન કરવી તે અહિસા છે. અર્થાત્ પ્રાણી માત્ર પ્રયે પ્રેમ અને ધ્યાન રાખવાં. જ્યારે અહિસા સિદ્ધ થાય છે ત્યારે શત્રુતાનો ભાવ રહેતો નથી.

૨. સત્ય:-

યથાર્થ ચિંતન અને યથાર્થ વાચન એટલે સત્ય. સત્ય જ્યારે સિદ્ધ થાય છે ત્યારે વાણી અમોદ બને છે.

૩. અસ્તેય:-

કોઈપણ પ્રકારની ચોરી ન કરવી અને પદાર્થમાત્ર ઉપર સ્પૃહ ન રાખવી એને અસ્તેય કહે છે. અસ્તેય જ્યારે પ્રતિષ્ઠિત થાય છે ત્યારે મનુષ્ય સૌના વિશ્વાસનું પાત્ર બને છે.

૪. બ્રહ્મચર્ય-

તમામ ઈન્દ્રિયો પર સમજપૂર્વકો સંયમ તેને બ્રહ્મચર્ય કહે છે. બ્રહ્મચર્ય જ્યારે સિદ્ધ થાય છે ત્યારે તનનું અને મનનું સામર્થ્ય સાંપદે છે.

૫. અપરિગ્રહ:-

દેહમાત્રના નિભાવ માટે જરૂરી હોય તે કરતા

વધારે કોઈપણ ભોગના સાધનનો અસ્વીકાર એટલે અપરિગ્રહ. અપરિગ્રહ સિદ્ધ થાય છે ત્યારે જીવનમાં પ્રતિષ્ઠા ખીલી ઊઠે છે.

(૨) નિયમ:-

નિયમો પાંચ છે. શૌચ, સંતોષ, તપ, સ્વાધ્યાય, ઈશ્વરપ્રાણીધાન.

૧. શૌચ:-

બાધ અને આંતરિક જીવનની પવિત્રતા તેને શૌચ કહે છે. શૌચ જ્યારે સિદ્ધ થાય છે ત્યારે મનની પ્રસન્નતા મળે છે. ઈન્દ્રિયો પર વિજય પ્રાપ્ત થાય છે.

૨. સંતોષ:-

પ્રાણ રેનીને સાત્ત્વિક કર્મો કરવા જોઈએ પછી જે ફળ મળે તેમાં સંતોષ પામવો તે સંતોષ છે. સંતોષ જ્યારે સિદ્ધ થાય છે ત્યારે પ્રશાંત મનને ઉત્તમોત્તમ સુખનો લાભ થાય છે.

૩. તપ:-

માન-અપમાન, સુખ હુઃખ વગેરે દ્વન્દ્વોને પ્રભતાથી સહી લેવા તે તપ છે. તપ જ્યારે સિદ્ધ થાય ત્યારે કાયાની અને પ્રતિભાની સિદ્ધાંશો પ્રાપ્ત થાય છે.

૪. સ્વાધ્યાય:-

ગીતા વગેરે પવિત્ર શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ તે સ્વાધ્યાય છે. સ્વાધ્યાય જ્યારે સિદ્ધ થાય ત્યારે વિદ્વાનની પાત્રતા પ્રાપ્ત થાય છે.

૫. ઈશ્વરપ્રાણીધાન:-

નિષ્કામભાવે ઈશ્વરની ભક્તિ કરવી તેને ઈશ્વરપ્રાણીધાન કહે છે. ઈશ્વરપ્રાણીધાન જ્યારે સિદ્ધ થાય છે ત્યારે સમાવિની સિદ્ધ પ્રાપ્ત થાય છે.

૬. આસન:-

આસનના બે પ્રકાર છે. બાધ આસન અને શરીરનું આસન. મૃગચર્યમ વગેરે આસન તે બાધ આસન છે. પદાસન, શવાસન વગેરે શરીરના આસન છે. આસન જ્યારે સિદ્ધ થાય ત્યારે શરીર અને મનને ઠંડી-ગરમી વગેરે દ્વન્દ્વોની પ્રતિકૂળ અસર થતી નથી.

૭. પ્રાણાયામ:-

શાસ અને પ્રશાસની ગતિને શાખીય રીતે રૂધવી તે પ્રાણાયામ છે. બહારના વાયુનું આચમન કરવું તે શાસ છે. કોઇમાં રહેલા વાયુને બહાર કાઢવો તે પ્રશાસ છે. રેચક,

પૂરક, કુભક અને ડેવળ કુભક એમ પ્રાણાયામ ચાર પ્રકારનો છે. પ્રાણાયામ સિદ્ધ થવાથી વિવેકજ્ઞાન પ્રામ થાય છે.

૫. પ્રત્યાહાર:-

પ્રત્યાહારથી ઠન્ડિયોમાં સંયમ પ્રામ થાય છે. પ્રત્યાહાર સિદ્ધ થતાં જિતેન્દ્રિય થવાય છે.

૬. ધારણા:-

કોઈપણ ભાગમાં ચિત્તને બાંધી દેવું તે ધારણા છે. ધારણા સિદ્ધ થતાં ચંચળ મન સ્થિર બને છે.

૭. ધ્યાન:-

ધારણાથી ચિત્ત એક પદાર્થમાં બંધાય છે ત્યારે પછી તે પદાર્થને લગતી વૃત્તિઓનો જે એક સરખો સજીતીય પ્રવાહ વહેવો તે ધ્યાન છે. ધ્યાન સિદ્ધ થતાં તેમાં વિજીતીય વૃત્તિઓનો પ્રવાહ અટકી જાય છે.

૮. સમાધિ:-

એક જ પદાર્થમાં ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ એ ત્રણે કરવામાં આવે તે ક્રિયાને સંયમ કહે છે. જે પદાર્થમાં ચિત્ત એકાગ્ર કરવામાં આવે તે આકારનું ચિત્ત થઈ જાય તે સમાધિ છે. સમાધિ સિદ્ધ થતાં મનુષ્ય સ્થિતપ્રકા બને છે.

આ ઉપરાંત ચાર મહાભાવનાઓનો ઉલ્લેખ મહર્ષિ પતંજલિએ કર્યો છે. મૈત્રી, કરુણા, મુદ્રિતા અને આસુરી વૃત્તિની ઉપેક્ષા વગેરે. અવતારો અને ઋષિઓ આ મહાભાવનાના જ મૂર્તિમંત સ્વરૂપો હતા.

ઓમ એ ઈશ્વરનું ટૂંકુ નામ છે. યોગવિદ્યામાં ઓમ્ નું ખૂબ મહત્વ છે. વિવિધ મહર્ષિઓ, ઋષિઓ, વિભૂતિઓ, મહામાનવો, સંતો વગેરેએ યોગ દ્વારા અનેક ભવ્ય અને દિવ્ય સિદ્ધિઓ મેળવી છે. વિસ્તારભયે અહીં નામોલ્લેખ કર્યો નથી.

સંદર્ભગ્રંથો:-

યોગદર્શન-પતંજલિ

પતંજલિ યોગદર્શન પ્રા. નલિન ભટ્ટ,

યોગ વિદ્યા-ભાષાદેવ

(નલિની અરવિંદ એન્ડ ટી.વી. પટેલ આદર્સ કોલેજ, વલ્લભ વિદ્યાનગર)

અનુસંધાન પાન નં. ૧૮ પરસ્નું

કરવો જ નથી, એને એના નાનપણાંમાં જ સદા આનંદ છે. ‘હું’ નો ભાર જીવતરને દૂખાડે છે એની શીખ કીરીએ જન્મ લેતાં જ ક્યાંથી મેળવી લીધી હશે?

કર્મમાર્ગના સિદ્ધાંતને વરેલી કીરીને ગમે તાંથી, ગમે તે રીતે કષ તો મળી જ રહે છે, પણ કીરીના એ કષમાં પૃથ્વી પરના માનવ-કુંજરો હાથ નાખવા જાય છે ત્યારે માનવોની જ દયા આવે છે!!

શ્રી રામકૃષ્ણ પરમહંસે કોઈ જગ્યાએ તેમના શિષ્યને કીરીની જેમ નિર્ણયો કરવા સૂચયું છે. કીરી ધૂળમાં નિવાસ કરે છે અને છતાં સાકરનો શોખ ધરાવે છે. ‘ધૂળમાં રહેવું ને ધૂપેલના સવાદ?’ એ કહેવત કીરી માટે અપવાદ રચે છે. કીરીનો સંકલ્પ છે કે મીઠાશ સિવાય તેને કશું જ ખપે નહિ. સાકર જેવી મીઠાશવાળી જગ્યાએ કીરી વણનોતરે પહોંચી જતી હોય છે. કીરીના ભાજ્યમાં ભલે ધૂળમાં નિવાસ કરવાનું લખાયું હોય પણ કુદરત એને સાકરના સંકેતો પહોંચાડે છે. કીરીનો સંકલ્પ કેટલો બધો ઊંચો છે.

કીરી કદમાં ભલે નાની હોય, પણ સામુહિકતાનો શિસ્તનો સંકેત પૂરો પાડે છે. કીરીના દરમાં એના ભવિષ્યનો અસબાબ હોય છે. કીરીઓ વણનોતરે આવતી નથી, એમને મીઠાશનું નોતરું પહોંચી જાય છે. એ નોતરામાં સૂચવેલા સરનામે સરનામે એ પહોંચી જાય છે એના લક્ષ્ય સ્થાને. મંદિરમાં દરશને જતા ભક્તો કે પૂજારીઓ મંદિરના શિખરે પહોંચી શકતા નથી પણ મંદિરને શિખરે સ્પર્શવાનું સદ્ભાજ્ય એ કીરીના ભાજ્યમાં લખાયેલું હોય છે. કીરી જમીનમાં નિવાસ કરાડે છે- બ્યાવસ્થા કરે છે- ગોઠવે છે. કીરીના કરતાં કીરીના આવાસનો મહિમા ઘણો મોટો.

(ખોટનં. ૮૬૪, મહાદેવ એરિયા, વલ્લભ વિદ્યાનગર)

॥ આયુર્વેદ ॥

સ્થૂળતાનાં સામાન્ય કારણો અને પ્રતિબંધાત્મક ઉપાયો સુલક્ષ્ણા જ્યાભાયે અભિપેક પાટલિયા

જેમ જેમ આપણે આધુનિકતાની ચરમસીમાને પ્રામ કરવામાં વસ્ત છીએ તેમ તેમ અનેક પોપણજન્ય તેમજ ચયાપચયજન્ય વ્યાધિઓનો શિકાર બનતા જઈએ છીએ. જેને આધુનિક વિજ્ઞાન નોન-કોમ્યુનિકેન્સ ડિસીજ કે લાઈફ સ્ટાઇલ ડિસીજ કહે છે. આવી વ્યાધિઓમાંથી આજે સંપૂર્ણ જગતની સામે જેણે એક પ્રશ્નચિહ્ન ઊભો કર્યો છે અને દરેક અનુસંધાનકર્તા માટે એક મોટી સમસ્યા રૂપ બનેલો છે તેવો વ્યાધિ એ સ્થૂળતા છે. આ એક એવો રોગ છે કે જે શરીરમાં ક્યારે, કેવી રીતે અને કઈ પરિસ્થિતિમાં આવી જાય તેની કોઈને ખબર પડતી નથી. એકવાર સ્થૂળતાનો રોગ થઈ ગયા પછી પૂર્ણરૂપે પ્રયત્ન કરવા છીતાં આ રોગ જલદીથી દૂર ન થાય તેમ વણબોલાવેલા મહેમાનની જેમ પરેશાન કરે છે. સ્થૂળતાને કારણે અનેક રોગો થઈ શકે છે. આથી સ્થૂળતાને ન આવવા દેવું એ જ શ્રેષ્ઠ છે. Prevention is better than cure આથી આ રોગની સંપૂર્ણ જાણકારી હોવી આવશ્યક છે.

સ્થૂળતાનાં કારણ :-

- અધિક માત્રામાં ભોજન કરવું.
- સ્વભાવથી જ ભારે તેમજ પચવામાં ભારે પદાર્થોનું અત્યારિક સેવન કરવું. જેમ કે માવાની વસ્તુ, પનીર, અડદ વગેરે.
- મધુર પદાર્થોનું અધિક સેવન
- ઠડા પદાર્થોનું અતિ સેવન, જેમ કે આઈસ્ક્રીમ, કોલ શ્રીંક, ગોલા, ઠંકુ પાણી વગેરે
- સ્નિગ્ધ પદાર્થોનું અતિ સેવન, જેમ કે તળેલી વસ્તુઓ, બાસુંદી, હલવો, શીરો, ધીથી બનાવેલાં પદાર્થો વગેરે.
- વ્યાયામ ન કરવો
- અમૈયુન
- જમીને તરત જ સૂઈ જવું
- ક્યારેય કોઈપણ વસ્તુની ચિત્તા ન કરવી.
- માતા પિતા સ્થૂળ હોવા.

આધુનિક મતાનુસાર કારણ :

- આધુનિક જીવનશૈલી
- અનેક દવાઓનાં વિપરીત પરિજ્ઞામ જેમ કે હોર્મોન, કોન્ટ્રાસેપ્ટીવ તેમજ સાયકોલોજીકલ ડ્રગ્સ
- અંતઃસ્વાવી ગ્રંથીઓને કારણે
- વારસાગત
- ઉચ્ચ વર્જના લોકોની વૈભવી જીવનશૈલી
- માનસિક કારણ (ચિત્તા, તથાવ, બીક, એકલાપણું, નિરાશા- આમાં વ્યક્તિ શું અને કેટલું ખાઈ રહ્યો છે તેની ખબર નથી પડતી. તેની સામે શારીરિક મહેનત પણ એટલી ન રહેવાથી સ્થૂળતા વધે છે.
- ચયાપચય કિયામાં વિકાર
- શરીરમાં પાણીનો સંચય થવો.

સ્થૂળતાની સાથે થનારી વ્યાધિઓ :

- મધુપ્રમેહ (ડાયાબિટીસ)
- પિતાશયના વિકાર
- કોલેસ્ટોરોલ વધવું
- શાસ્કષ્ટતા
- પાંદુરોગ
- અનિદ્રા
- હદયરોગ
- રક્તચાપની વૃદ્ધિ (હાઈપરટેંશન)
- સંધિવાત
- વાતરકત
- કેન્સર (મેનોપોઝ પછી બ્રેસ્ટ કેન્સર, એન્ડોમેટ્રીયલ કેન્સર, આંત્રનું કેન્સર)
- પ્રજનન સંસ્થાનનાં રોગો
- વંધત્વ
- કટિશૂળ
- માતાની સ્થૂળતાની વિપરીત અસર ગર્ભમાં રહેલાં બાળક પર થવી.

સ્થૂળતાનો સામાન્ય ઉપચાર:-

- આયુર્વેદ અનુસાર સ્થૂળ વ્યક્તિએ નિભાલિબિત આહારનું સેવન કરવું જોઈએ.
- ગુરુ (ભારે) અને અપતર્પણ આહાર જેમ કે જુવારની ધાળી, જવ
- જૂનાં ધાન્ય, છાશ, જૂનું મધ, જવ, કોદરી, મગ,

અનુસંધાન પાન નં. ૨૮ પૃ

Remote Sensing: Perspective and Indian Status

H. N. Kapse

The science of Remote Sensing (RS) has emerged as one of the most fascinating subjects over the past few decades. India has taken a major step forward to realize tremendous application in the natural resource management. There are noteworthy milestones which our country has reached in the field of Remote Sensing Satellites in the recent times by ISRO [1]. It can be read as:

- Baging orders to launch 68 foreign satellites
- Launching weather satellite.
- Launching four key satellites in comming months; also reveals plans for 2020 mission to sun!
- By 2021, India will launch satellite jointly developed with US
- US'Pentagon to use Indian satellite to map weather conditions in Afghanistan etc.

All these shows that India has grown self sufficient and being capable of designing and operating Remote Sensing Satellites. India is the member of an exclusive group of nations with the other members as China, France, USA, Russia, Canada and European Space Agency. Bold decision was taken at ISRO to have a dedicated remote sensing satellite series with capabilities to provide uninterrupted and assured services. This led to the conceptualization of Indian Remote Sensing Satellite Programme and the first satellite IRS-1A was launched in 1988. It provides key inputs for planning and forms an integral part of resource management so as to facilitate optimal utilization of renewable and non-renewable resources of the Earth. This article summarizes Remote Sensing concepts with Indian Remote Sensing Satellites.

Remote Sensing and its Significance

In general RS is the acquisition of information about an object or phenomenon without making physical contact with the object. In terms of Space Technology, RS is the science of making inferences about objects from measurements made at a distance, without coming into physical contact with the objects under study by making use of the properties of Electromagnetic waves [2]. It is unique capability of space based sensors to provide a wide range of information through the electromagnetic spectrum. It uses the aerial sensing technologies to detect and classify objects on the surface, in the atmosphere and oceans by means of propagated signals. RS data derived may then be transformed into information for different applications using analog or digital image processing techniques with appropriate logic and methods.

Significance: RS derived information is critical to the successful modeling and monitoring of numerous natural and cultural processes. In fact, for successful execution of many models that rely on spatially distributed information- RS is must. It also helps in temporal information collection as it senses the same region for several times. The data provided are more than 95% accurate as compared to the data provided by the aerial or land based survey. This is possible because everything in nature has its own unique pattern of reflected, emitted or absorbed radiation. A sensor on satellite platform is used to record such reflected or emitted energy from the surface fig-1. This recorded energy is then transmitted to the users and processed to form an image, which is then analyzed to extract information about the target. Finally the information extracted is applied to assist in decision making for solving a particular problem.

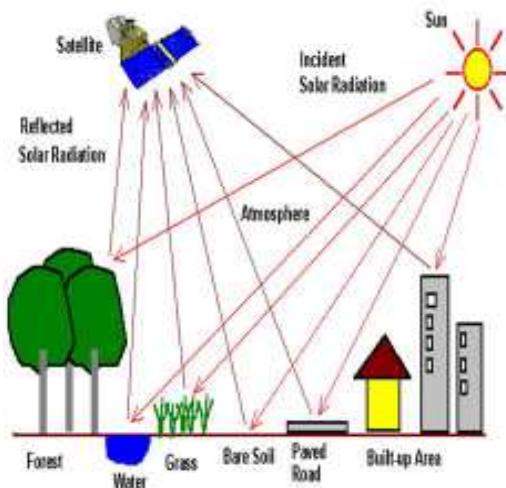

Fig.1 - Satellite Remote Sensing System

Most satellite sensors detect EMR electronically as a continuous stream of digital data. The data are transmitted to ground reception stations, processed to create defined data products, and made available for sale to users on a variety of digital data media.

Advantages:

The speed at which data can be acquired from large areas of the earth's surface or it may be inaccessible area's investigation. All these actions are only possible by RS.

Synoptic View: RS process facilitates the study of various earths' surface features in their spatial relation to each other and helps to delineate the required features and phenomena.

Repetitive: The RS satellites provide repetitive coverage of the earth. This temporal information is very useful for studying landscape dynamics, phenological

variations of vegetation and change detection analysis. Accessibility: RS process made it possible to gather information about the area when it is not possible to do ground survey like in mountainous areas and foreign areas.

Time Conservation: Information about a large area can be gathered quickly, the technique save time and efforts of human. It also saves the time of fieldwork.

Cost Effective: RS is a cost-effective technique as again and again fieldwork is not required and also a large number of users can share and use the same data.

Indian RS Satellites

In India, development of satellite platforms for acquisition of remotely sensed data began with the Bhaskara mission of late seventies. The Bhaskara satellites had two band TV payload for land applications and a Satellite Microwave Radiometer (SAMIR) for oceanographic / atmospheric applications [3]. Convinced with the capabilities and the inevitable role of satellite remote sensing in Nation development, India embarked upon several Joint Projects with the active involvement of the user community for the optimal management of our natural resources. The Indian Space Programme has been an integrated development of space technology and its utilization with a view to harnessing its potential for tasks of nation building providing services in the different areas.

The development and successful launch of the Indian Remote Sensing Satellites (IRS) have established good repute in the space technology community. The IRS satellites launched and its working status [4] is summarized in table 1. The IRS serves an important national goal in terms of providing continuous, operational services for management of the natural resources of the country. It also cater to various requirements, such as continuity of data, improved spatial resolution, enhanced spectral coverage, revisit capabilities and stereo viewing. The trend is to move to better resolutions – spatially to observe local details and map more details spectrally to discriminate (Hyperspectral) more features and temporally to observe more frequently.

Table-1. Indian Remote Sensing Satellite Log

No.	Satellite	Date of launch	Status
1	IRS -1A	17 March '88	Mission Completed
2	IRS – 1B	29 August '91	Mission Completed
3	IRS – P1	20 September'93	Crashed due to launch failure of PSLV
4	IRS – P2	15 October '94	Mission Completed
5	IRS – 1C	28 December'95	Mission Completed
6	IRS – P3	21 March '96	Mission Completed
7	IRS – 1D	29 September '97	Mission Completed
8	IRS – P4 (OceanSat-1)	27 May '99	Mission Completed

9	Technology Experiment Satellite (TES)	22 October '01	In Service
10	IRS -P6	17 October '03	In Service
	(ResourceSat-1)		
11	IRS - P5	5 May '05	In Service
	(CartoSat – 1)		
12	IRS – P7	10 January '07	In Service
	(CartoSat – 2)		
13	IRS	28 April '08	In Service
	(CartoSat – 2A)		
14	IMS - 1	28 April '08	In Service
15	OceanSat -2	23 September '09	In Service
16	CartoSat – 2B	12 July '10	In Service
17	ResourceSat - 2	20 April '11	In Service
18	Megha-Tropiques	12 October 11	In Service
19	RISAT-1	26 April '12	In Service
20	SARAL	25 Feb '13	In Service
21	CartoSat – 2C	22 June '16	In service

RS technology has reached a level of self dependency and is being used for a variety of applications for resource management. To promote the ISRO's products, services and technologies to the world community, Department of Space has established "Antrix Corporation Limited" in 1992 as its marketing or commercial arm for the Remote Sensing data. Antrix markets India's satellites and launch capabilities to global customers [5]. Between 2013 and 2015, India launched 28 foreign satellites for 13 different countries earning total revenue of US\$ 101 million [6]. With fully equipped state-of-the-art facilities, Antrix is a one-stop-shop for any of the space products, ranging from supply of hardware and software including simple subsystems to a complex spacecraft, for varied applications covering communications, earth observation, scientific missions; space related service including RS data series, Transponders lease service; Launch services through the operational launch vehicles (PSLV & GSLV); Mission support services; and a host of consultancy and training services [7].

Applications: RS is useful in varied fields to cater the need. Major areas of applications include:

Agriculture: Crop type classification, Crop condition assessment, Crop yield estimation, Crop canopy, Mapping of soil-characteristic, Soil moisture estimation, Damage assessment

Forestry & Ecosystem: Forest cover & density mapping, Deforestation mapping, Forest fire mapping, Wetland mapping and monitoring, Biomass estimation, Species inventory, Encroachment, Habitat analysis

Land Use/ Land Cover mapping: Natural resource management, Wildlife protection, Encroachment

Geology: Lithological mapping, Mineral exploration,

Environmental geology, Sedimentation mapping and monitoring, Geo-hazard mapping, Glacier mapping, Rock type mapping, Mining pollution assessments, Coal fire analysis, Landslide vulnerability / risk

Hydrology: Watershed mapping & Management Flood delineation and mapping, Ground water targeting

Urban Planning: Land parcel mapping, Infrastructure mapping, Land use change detection, Future urban expansion planning, Road networks, 3D city models, Structural and Hydrological inventory

Ocean applications: Storm forecasting, Water quality monitoring, Aquaculture inventory and monitoring, Navigation routing, Coastal vegetation mapping, Oil spill etc.

Conclusions

Utilization of RS technology for resources mapping and monitoring apart, the RS applications scenario has witnessed a phase transition from resource mapping to decision making. The capability of this technology to provide a wide range of details in a holistic, synoptic and unbiased manner as well as the possibility to obtain the information on a periodic basis has facilitated such transition. The advances in electro-optics, detectors and signal processing onboard with corresponding developments in data processing and analysis on ground have enabled planning for very high spatial resolution payloads to cater to mapping at very large scales.

Thus remarkable developments in space technology and its applications have contributed significantly towards sustainable utilization of our natural resources. The IRS Programme which had modest beginning has grown into a matured and well balanced programme by realizing state-of-art Space, Ground and User segments, leading to an end-to-end capability.

References

1. <http://zeenews.india.com/tags/isro.html>
2. Fundamentals of Remote Sensing, George Joseph, University Press
3. K. Kasturirangan, R. Aravamudan, B. L. Deekshatulu, George Joseph & M. G. Chandrashekhar, Current Science, Vol 70, No. , April-1996
4. <http://112.133.214.6/gis/gis2-3.aspx>
5. www.antrix.gov.in
6. SpaceNews.com. 25 April 2016
7. <http://www.isro.gov.in/about-isro/antrix-corporation-limited>

અનુસંધાન પાન નં. ૨૬ પરનું

કળથી, તુવેર, પરવળ, આમણાં વગેરે ભોજનમાં લઈ શકાય તથા પીવામાં મધૂદક (મધ+પાણી) નો ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

- આધુનિક જીવનશૈલીનાં ખાદ્યપદાર્થો જેવાં કે આથાવાળી વસ્તુઓ, ફાસ્ટ ફૂડ, વધુ તળેલી વાનગીઓ, કોલ્ડ ટ્રીક્સ, આઇસકીમ, ચોકલેટ, ફણગાવેલા કઠોળ વગેરેનું સેવન પૂર્ણ રૂપે બંધ કરી દવું જોઈએ.
- બટાકાં, શકરિયા, સૂરણ જેવા કંદમૂળ ન લેવા જોઈએ.
- કેરી, કેળા, ચીકુ વગેરે જેવા અતિ મીઠાં ફળો ન ખાવાં.
- દૂધમાંથી બનાવેલાં પદાર્થો જેવા કે પનીર, દહીં, મલાઈ, બાસુંદી, શ્રીઅંડ, પેંડા વગેરે, ફરસાણા, અડદ, વધુ ખાતા રસયુક્ત પદાર્થોનું સેવન ન કરવું જોઈએ.
- નવું ધાન્ય ક્યારેય ન ખાવું

વિધાર:-

- સ્થૂળતા ઓછી કરવાં માટે રોજ નિયમિત રીતે સવારે ચાલવાં જરૂર જોઈએ.
- વ્યાયામ કરવો જોઈએ.
- સમાહમાં એક વાર ઉપવાસ કરવો જોઈએ.
- શારીરિક શ્રમ કરવો જોઈએ.
- પ્રિય વ્યક્તિ સાથે રાત્રિ જાગરણ અને મૈથુન કરવું જોઈએ.
- દિવસે ક્યારેય પણ ન સૂવું જોઈએ.
- ટીવી જોતાં જોતાં, વાતો કરતાં કે છાપાં વાંચતાં વાંચતાં ભોજન ન કરવું જોઈએ.
- યોગ માર્ગદર્શકની દેખરેખ હેઠળ યોગાસન, સૂર્યનમસ્કાર, શુદ્ધ કિયા, સૂક્ષ્મ વ્યાયામ, ઘૌતી તથા પ્રાણાયામ કરવાં જોઈએ.
- યોગાસનમાં પશ્ચિમોત્તાસન, અર્ધમત્સ્યેન્દ્રાસન, ઊદ્ધ્રાસન, યોગમુદ્રા, શશાંકાસન, સુમવજાસન, મત્સ્યાસન, પવનમુક્તાસન, ધ્યાનાસન, પાદહસ્તાસન, કટિયકાસન વગેરે કરી શકાય.
- પ્રાણાયામમાં અનુલોભ વિલોભ, સૂર્યભેદન, ભામરી અને ભર્સિકા કરી શકાય.
- ઓમકારનો તેમજ ગાયત્રીમંત્રનો જાપ તથા ધ્યાન પણ ફાયદો કરે છે.

(જ.જે. પટેલ આયુર્વેદ કોલેજ, ન્યુ વલ્લભ વિદ્યાનગર)

॥વિધાવૃત્ત ॥

ઇલસાસના વડપણ હેઠળ સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટીના રાષ્ટ્રીય કક્ષાના એડવેન્ચર કેમ્પનું સફળતાપૂર્વક આયોજન

કલા, સંસ્કૃતિ, શિક્ષણ બાદ હવે સાહસના મામલે પણ ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત ઇલસાસ કોલેજે તેની સાર્થકતા અને સભળતા પુરવાર કરી બતાવી છે. રાષ્ટ્રીય સેવા યોજના (એન.એસ.એસ.), ગુજરાત યુનિવર્સિટી દ્વારા આયોજિત એડવેન્ચર કેમ્પની સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી વતી આગેવાની લેવાનું સૌભાગ્ય આ વખતે ઇલસાસ કોલેજને પ્રાપ્ત થયું હતું.

તારીખ ૧૦ થી ૧૮ નવેમ્બર, ૨૦૧૬ દરમિયાન હિમાયલપ્રદેશના કુલ્લુ જિલ્લાના મનાલી ખાતે યોજાયેલા એડવેન્ચર કેમ્પની આગેવાની ઇલસાસના એમ.એસ.ડબલ્યુના અધ્યાપિકા અને એનએસએસ યુનિટની સંયોજિકા સુશ્રી અનામિકા કિસ્ટીએ લીધી હતી. આ એડવેન્ચર કેમ્પમાં ઇલસાસ કોલેજના બે, બીજેવીએ મના ચાર, એચ.એમ.પટેલ ઇન્ડિશ ઇન્સ્ટિટ્યુટના બે અને વી.પી. સાયન્સ કોલેજના બે વિદ્યાર્થીઓ-મળીને સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટીના ૧૦જ્યારેવીર નર્મદ દક્ષિણ ગુજરાત યુનિવર્સિટીના ૧૦ વિદ્યાર્થીઓ- એમ મળીને સમગ્ર રાજ્યમાંથી કુલ ૨૦ વિદ્યાર્થીઓ ગુજરાતનું આ કેમ્પમાં સફળતાપૂર્વક પ્રતિનિષ્ઠિત કર્યું હતું.

તારીખ ૧૦ થી ૧૮ નવેમ્બર દરમિયાન યોજાયેલા આ એડવેન્ચર કેમ્પમાં ગુજરાત ઉપરાંત આંધ્ર પ્રદેશ અને મહારાષ્ટ્રના એન.એસ.એસ.ના સ્વયંસેવકો પણ હાજર રહ્યા હતા.

હિમાયલ પ્રદેશના મનાલી સ્થિત અટલ બિહારી વાજપેયી ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ માઉન્ટેનીયરીંગ એન્ડ એલાઈડ સ્પોર્ટ્સ તાલીમ સંસ્થા ખાતે આયોજિત આ કેમ્પમાં વિદ્યાર્થીઓને ટ્રેકિંગ, રિવર રાફિંગ, સ્કીર્ટિંગ, રિવર-કોસિંગ, રોક-કલાઈંબિંગ, રૈપલિંગ જેવી સંઘાબંધ સાહસ સંબંધિત તાલીમ આપવામાં આવી હતી. આ દિવસો દરમિયાન ગુજરાત ટીમના તમામ સભ્યોએ લગભગ ૮૫ કિલોમીટરનું ટ્રેકિંગ કરવાની સાથે-સાથે ૧૦,૦૦૦ કુટ ઊંચાઈ સુધીની ઊંચાઈ સર કરી હતી, જે એક આગવી ઉપલબ્ધી ગણી શકાય.

આ પ્રકારના એડવેન્ચર કેમ્પના કારણે વિદ્યાર્થીઓમાં સંગઠન ભાવના, સાહસ ખેડવાની વૃત્તિ,

જોખમી પરિસ્થિતિમાં જીવન ટકાવી રાખવાની ક્રમતા અને નેતૃત્વના ગુણો વિકસે છે, તેમ ઇલસાસ કોલેજના પ્રિન્સિપાલ ડૉ.સની થોમસે જણાયું હતું.

ઇલસાસના વડપણ હેઠળ આ સફળ સાહસ કરનારી ટીમને સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટીના વાર્ધસ-ચાન્સેલર ડૉ.શિરીષ કુલકણી, રજિસ્ટ્રાર ડૉ. રામસિંહ રાજપૂત અને યુનિવર્સિટીના એન.એસ.એસ. એકમના પ્રોગ્રામ કો-ઓર્ડિનેટર અને તેથ્યુટી રજિસ્ટ્રાર ડૉ. જાગૃતિ પરમારે અભિનંદન સાથે બિરદાવી હતી.

એરીબાસમાં સી.એસ.આઈ.આર. નેટ ટ્રેનિંગ કોર્સ

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત ન્યુ વિદ્યાનગરમાં આવેલી અશોક એન્ડ રીટા પટેલ ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ ઇંફરીગ્રેટેડ સ્ટડીસ એન્ડ રિસર્ચ ઇન બાયોટેકનોલોજી એન્ડ એપ્લાઈડ સાઇન્સ્સમાં ‘ગુજરાત સ્ટેટ બાયોટેકનોલોજી મિશન, ગાંધીનગર દ્વારા અનુદાનિત’ વિના મૂલ્યે સી.એસ.આઈ.આર. નેટની પરીક્ષાનું કોચિંગ તારીખ ૨૪-૧૧-૨૦૧૬ થી ૨૮-૧૧-૨૦૧૬ દરમ્યાન આપવામાં આવ્યું. પ્રોગ્રામની શરૂઆત પ્રાર્થના દ્વારા કરવામાં આવી હતી. મુખ્ય અતિથિ એમ.એસ. યુનિવર્સિટી, બોટની વિભાગના ડૉ. ધર્મન્દ્ર શાહે નેટની વિશેષતા જણાવી હતી. ત્યારબાદ સંસ્થાના હેડ ડૉ. નીલાંજન રોયે સી.એસ.આઈ.આર. નેટ ટ્રેનરોને આવકાર આપી તજ્શો દ્વારા મળનાર જ્ઞાનનો વિશેષ લાભ લઈ દરેક સેશન બાદ મોક ટેસ્ટ આપવાથી આપણી ખામી કરી જગ્યાએ રહી જાય તે ખાસ જોવી અને તે માટેની તૈયારી વિશેષ કેવી રીતે કરવી તેની માહિતી આપી હતી. પ્રોગ્રામ કોઓર્ડિનેટર ડૉ. દિગ્વિજય રાણાએ પાંચ દિવસ દરમ્યાનની કાર્યપ્રણાલી રજૂ કરી હતી. પસંદગી પામેલા તાલીમાર્થીઓને કોચિંગ દરમ્યાન બૂક અને રીડિંગ મટીરિયલ ફી, બ્રેક ફાસ્ટ અને રીકેશન્મેટ ફી, તેમજ ફી રહેવાની સંગવડ પણ આપવામાં આવી હતી. એરીબાસ કોલેજ દ્વારા ગાના ગામમાં રાષ્ટ્રીય સેવા યોજનાનો પ્રારંભ

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત ન્યુ વિદ્યાનગરમાં આવેલી એરીબાસ કોલેજ દ્વારા એન.એસ.એસ. યુનિટ દ્વારા શિબિરની શરૂઆત ગાના ગામની પટેલ વાડીમાં મુખ્યમહેમાન તરીકે સરપંચ શ્રી વિનુભાઈ પરમાર, આચાર્યશ્રી હિતેશભાઈ, ભાજપ જલ્લા પ્રમુખ શ્રી

નિલેખભાઈ, ઉપપ્રમુખશ્રી રીતેશભાઈ, માજુ સરપંચ શ્રી રેમેશભાઈ, કાંતિભાઈ પટેલ (પટેલ વારી), એરીબાસના હેડ, ડૉ. નીલાંજન રોય, પ્રોગ્રામ કોઓર્ડિનેટર ડૉ. ડિન્દરીભેન તેમજ ડૉ. કલ્પેશ ઈધનાવા તથા સ્વયંસેવકો અને ગ્રામજનોની ઉપસ્થિતિમાં કાર્યક્રમની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી. એરીબાસના સ્વયંસેવકો દ્વારા પ્રાર્થના ગાન કર્યા બાદ મહેમાનોનું સ્વાગત તુલસીના છોડ આપી કરવામાં આવ્યું હતું. ડૉ. રોય, ગાના ગામની સ્કૂલના આચાર્ય શ્રી રિતેશભાઈ તેમજ શ્રી નિલેખભાઈએ તેમનાં વક્તવ્યોમાં જગ્યાવેલ કે ગામની પ્રજાની સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ કોઈ પણ જાતના બેદભાવ રહેત કરવી, સારી રીતે જીવન જીવવા માટેનાં પગલાંઓ, પર્યાવરણની સાચવણી અને જળવણી, પોતે અને બીજાં પાસે પણ સ્વચ્છતાનો આગ્રહ રાખવો અને રખાવવો, લોકોને સાચી માહિતીથી માહિતગાર કરવા એ જ આપણી બધાની રાષ્ટ્રીય સેવા દેશ પ્રતેની ખરા અર્થમાં ગણાશે અને તે પ્રમાણેની પ્રવૃત્તિઓ ખરા અર્થમાં કરીશું તો જ આ કેમ્પની સફળતા ગણાશે.

આ કેમ્પ તારીખ ૨૬.૧૧.૨૦૧૬ થી ૦૨.૧૨.૨૦૧૬ રાખવામાં આવ્યો હતો. આ શિબિરમાં વસન્મુક્તિ, બ્લડોનેશન કેમ્પ, મફત આંખો ચકાસણી કેમ્પ, વૃક્ષારોપણ અને સ્વચ્છતા અભિયાન વગેરે કાર્યક્રમ દ્વારા સેવાયજનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. કાર્યક્રમનું સંપૂર્ણ સંચાલન સાહિલ નાગર, જ્ય દેવ, ધૂવેશ ધોબી, શૈલવી કિશ્ચિયન, ધરતી શાહ અને જાહીય પટેલ, પ્રિતેશ ગુણવંતભાઈ પટેલ, કવિતા પટેલ, દરેક સ્વયંસેવકોએ એનએસએસ યુનિટનાં ડૉ. ડિન્દરી ભિંદી અને ડૉ. કલ્પેશ ઈધનાવાના માર્ગદર્શન મુજબ અને ડૉ. નીલાંજન રોયનાં પથરદશ્ક મુજબ કર્યું હતું.

જી.જે. પટેલ આયુર્વેદ કોલેજના વિદ્યાર્થીઓની આંતર કોલેજ કબડી સ્પર્ધામાં ઝણણી સિદ્ધિ

ગુજરાત આયુર્વેદ યુનિવર્સિટી દ્વારા તાજેતરમાં સરકારી આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય, જૂનાગઢ ખાતે આંતર મહાવિદ્યાલય કબડી ટુનભેન્ટનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં સમગ્ર ગુજરાતની આયુર્વેદ કોલેજના વિદ્યાર્થીઓએ ભાગ લીધો હતો. જેમાં ભાઈઓની ૮ ટીમ અને બહેનોની ૪ ટીમ એમ કુલ ૧૨ ટીમો આ કબડી ટુનભેન્ટમાં સહભાગી બની હતી. જેમાં ન્યુ વિદ્યાનગરની ભાઈઓની ટીમ વિજેતા જાહેર કરાઈ અને આ વર્ષ માટે કબડી ચેમ્પિયનશીપનું બિઝુદ્ધ પ્રામ કર્યું છે. આ સફળતા બદલ કોલેજનાં આચાર્ય અને

સુપ્રિટેન્ડેન્ટ ડૉ. મહુદી દેશપાન્ડેએ વિજેતા ટીમ મેનેજર ડૉ. અનિકેત શીલવંત તથા સ્પર્ધકો દેવલ શાહ, જ્ય ભોરાણીયા, ભૂપેન્દ્ર ઠાકુર, હરેશ ચૌધરી, અર્જુન કુચા, કરશન ચૌધરી, ધ્વીલ જોધી, ચિંતન ચૌધરી, નીલ પટેલ અને ધવલ ઠાકરને અભિનંદન પાઠ્યાં હતાં. તેમજ ભવિષ્યમાં આંતર યુનિવર્સિટી કક્ષાએ પણ કોલેજનું ઝણણતું પ્રદર્શન કરે તેવી શુભકામના પાઠવી હતી.

આઈ.બી. પટેલ ઈંજિનિયરિંગ સ્કૂલમાં ‘બાળ અધિકાર દિન’નું આયોજન:-

વર્તમાન સમયમાં તમામ કેત્રોમાં બાળ-મજૂરી અને બાળકોના અવિકારોના હન્નાને લગતા કિર્સાઓ સમયાંતરે પ્રકાશમાં આવે છે ત્યારે સમાજમાં બાળ-અધિકાર પ્રચ્યે જગૃતિ કેળવાય તે હેતુથી ચારુતર વિદ્યામંડળ, વિદ્યાનગર સંચાલિત આઈ.બી. પટેલ ઈંજિનિયરિંગ સ્કૂલ, માધ્યમિક વિભાગમાં ‘બાળ અધિકાર દિન’ની ઉજવણી કરવામાં આવી.

રાષ્ટ્રીય બાળ અધિકાર સંરક્ષણ આપોગો, નવી દિલ્હી યુનિસેફ તેમજ રાજ્યના આયોગના સંયુક્ત ઉપક્રમે ધોરણ-ઘના વિદ્યાર્થીઓ માટે બાળકોના અવિકારો અંગેનું મટીરિયલ્સ તથા પ્રશ્નપત્રો પૂરાં પાડવામાં આવ્યા જેની શાળામાં ક્સોટી લેવામાં આવી હતી.

કાર્યક્રમની શરૂઆતમાં શાળાના આચાર્ય ડૉ. મહેશ સ્ટેલીન દ્વારા બાળ મજૂરીની બદી તથા તેના કારણોની છિણાવટ કરવામાં આવી. શાળાના શિક્ષક શ્રી રાજેશ ભંડ તથા ભાવેશ ભંડ દ્વારા બાળકોના અવિકાર, બાળકોની સમસ્યા તથા સરકારશ્રી દ્વારા લેવાતા પગલાં વિશે વિદ્યાર્થીઓને માહિતગાર કરવામાં આવ્યા હતા. શ્રી ભાસ્કરભાઈ પટેલ તથા શ્રી મહેશભાઈ પટેલના નેતૃત્વ હેઠળ શાળાના તમામ બાળકોની બાળ અધિકાર જગૃતિના હેતુસર વિશાળ રેલીનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

કાર્યક્રમનું સફળ સંચાલન સુપરવાઈઝ શ્રી મહેન્દ્રભાઈ સેવકના માર્ગદર્શન હેઠળ શ્રી દિનેશભાઈ સુથાર તથા શ્રી રાજેશભાઈ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું.

ટી.વી. પટેલ હાયર સેકન્ડરી

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત ટી.વી. પટેલ હાયર સેકન્ડરી (સામાન્ય પ્રવાહ) વલ્લભવિદ્યાનગરથી ત્રિ-દિવસીય કર્યા-ભૂજ પ્રવાસ યોજાયો હતો. સંસ્થાના આચાર્યશ્રી વિજયભાઈ સુથારના નેતૃત્વમાં ચારુતર વિદ્યામંડળના સહયોગથી ફાળવવામાં આવેલી બસ

દ્વારા યોજાયેલ શૈક્ષણિક પ્રવાસની શરૂઆત ભૂજમાં, સ્વામિનારાયણ મંદિર-આયના મહલ-પ્રાગજ મહેલ-શારદાબાગ - ગણપતિ મંદિર-દાદા ભગવાન પ્રેરિત ત્રિમંદિર- મ્યુઝિયમ અને ફિલ્મી શૂટિંગના બજીઓ, માતાના મધનું પ્રસિદ્ધ આશાપુરા મંદિર, પૌરાણિક માહાત્મ્ય ધરાવતું નારાયણ સરોવર અન ત્રિકમરાયજ મંદિર, કોટેશ્વર મહાદેવ અને આર્મિક્ર્ય, માંડવી બીચ તે મજ વિજયવિલા પોલેસ, અંબેધામ-ગોધરામાં સંસ્કૃતિધામ, અંજારમાં જેસલતોરલ સમાવિ વગેરે સ્થળોની મુલાકાત લીધી હતી. આ પ્રવાસમાં વલ્લભ વિદ્યાનગર પોલીસા તરફથી પોલીસમિતી પણ ફળવવામાં આયા હતા. સંસ્થાએ આકસ્મિક બનતી ઘટના સમયે સુરક્ષા હેતુસર સૌ વિદ્યાર્થી-ભાઈ બહેનો અને સ્ટાફનો વીમો પણ લીધો હતો. આ શૈક્ષણિક પ્રવાસનું આયોજન સિમિતના કન્વીનર શ્રી હર્ષદકુમાર વાવેલા, રાજેશભાઈ મેકવાન, નરેન્દ્રભાઈ વ્યાસ, અને ગીતાબેન ચૌધરી દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. સૌના સહયોગથી વિદ્યાર્થીઓમાં જોવા મળેલ આનંદ-પ્રમોદ સાથે આ પ્રવાસ નિવિધે સંપત્તિ થયો હતો. આચાર્યશ્રીએ સૌને અભિનંદન પાઠવ્યા હતા.

ગો.જો. શારદામંદિર, વલ્લભ વિદ્યાનગરની વિદ્યાર્થીની બાળ કવિ સ્પર્ધામાં રાજ્યકક્ષાએ મેળવેલી સિદ્ધિ

જીસીઈઆરટી ગાંધીનગર, જિલ્લા શિક્ષણ અને તાલીમ ભવન, વલાસણ- આણંદ અને જિલ્લા શિક્ષણાવિકારીની કચેરી આણંદ આયોજિત જિલ્લા કક્ષાના કલા ઉત્સવ વર્ષ ૨૦૧૬માં બાળકવિ સ્પર્ધા નગર પ્રાથમિક શિક્ષણ સમિતિ શાળા નં.૨, ૪માં યોજાઈ ગઈ. જેમાંગો.જો. શારદા મંદિર વલ્લભ વિદ્યાનગરની ધો. ૧૦ની વિદ્યાર્થીની માનસી અન. પટેલ જિલ્લામાં પ્રથમ નંબર મેળવી શાળાનું નામ રોશન કર્યું હતું. ત્યારબાદ રાજ્ય કક્ષાની બાળકવિ સ્પર્ધા તા. ૨૮-૧૧-૨૦૧૬ના રોજ ૪૪ જલાચામ સ્કૂલ ગોધરા ખાતે યોજાઈ ગઈ. જેમાં માનસી અન. પટેલ ભાગ લીધો હતો. જેમાં તેને ઈનામ સ્વરૂપે ટ્રોફી તથા સટ્ટાફિકેટ પ્રામ થયું હતું. રાજ્યકક્ષાએ આવી સિદ્ધિ મેળવનાર માનસી પટેલને શાળાના આચાર્ય રીટાબેન પટેલે તથા સ્ટાફ પરિવારે તેને અભિનંદન આપ્યા હતાં.

ગો.જો. શારદા મંદિર, (માધ્યમિક)

વિશ્વ વિકલાંગતા હિવસની ઉજવણી

આજરોજ ગો.જો. શારદા મંદિરમાં રાખ્યીય

અંધજન મંડળ, આણંદ જિલ્લાના મંત્રી સુધાબેન પટેલ (પ્રજ્ઞાયક્ષુ), ઉપપ્રમુખ તથા કટાર લેખિકા સાયકોલોજીસ્ટ મેધનાબેન જોખી, ટ્રસ્ટી (પ્રજ્ઞાયક્ષુ) રાધાબેન પટેલ તથા શાળાનાં આચાર્યા રીટાબેન પટેલના નેતૃત્વ હેઠળ વિશ્વ વિકલાંગ દિનની ઉજવણીનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

પ્રાર્થના થકી કાર્યક્રમની શરૂઆત કર્યા બાદ પ્રજ્ઞાયક્ષુ સુધાબેન વિકલાંગ દિનની ઉજવણી શા માટે કરવામાં આવે છે. વિકલાંગ એટલે શું આપણે વિકલાંગને કેવી રીતે મદદ કરી શકીએ તેની સમજ વક્તવ્ય દ્વારા વિદ્યાર્થીનીઓને આપી વિકલાંગ સમાજને સહકાર, સહનુભૂતિ, સંવેદના થકી મદદરૂપ થવાની ભાવના વિકસાવવાથી સમજમાં સમાનતા લાવી શકાશે તેમ જણાયું.

સાયકોલોજીસ્ટ મેધનાબેન જોખીએ પણ વિકલાંગ માટે સમાજના નાગરિક તરીકે આપણે શું કરી શકીએ તેની વાત તેમના ૪ અનુભવ થકી તબસ્સુમ નામની વિકલાંગ દીકરી સાથે પ્રશ્નોત્તરી દ્વારા સમજાવી હતી. આજે પગથી વિકલાંગ હોવા છતાં તબસ્સુમ તેના મનોબળને આધારે પોતાના પગ પર ઊભી રહેવાનું સ્વમ સેવે છે. આ સાથે શાળામાં અત્યાસ કરતી ચાર પ્રજ્ઞાયક્ષુ વિદ્યાર્થીની બહેનોનું તથા તબસ્સુમ (આમંત્રિત મહેમાન)નું સંન્માન કરી તેમની સિદ્ધિઓને બિરદાવવામાં આવી. આ સાથે શાળાનાં આચાર્યા રીટાબેન પટેલે કાર્યક્રમના અંતમાં મહેમાનો આભાર પ્રકટ કર્યો તથા સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન શાળાના શિક્ષિકા યુગ્મા શર્માએ કર્યું હતું. ખોડિયાર મંદિરે યોજાયેલ હરિહર ભક્તિગીત સ્પર્ધામાં મેળવેલો પ્રથમ નંબર

ગો.જો. શારદા મંદિર, વલ્લભ વિદ્યાનગરની બહેનોએ તા. ૧૪-૧૨-૨૦૧૬ના રોજ ખોડિયાર મંદિર લાંભવેલ-આણંદમાં ૧૪મી હરિહર ભક્તિગીત સ્પર્ધા યોજવામાં આવી હતી. આ સ્પર્ધામાં પ્રાથમિકથી માંડીને ધો. ૧૨ સુધીના ભાઈ-બહેનોએ ભાગલીખો હતો. આ સ્પર્ધામાં ગો.જો. શારદા મંદિર, વલ્લભ વિદ્યાનગરની પ્રાથમિક વિભાગની બહેનોએ પ્રાથમિક વિભાગમાં પ્રથમ નંબર મેળવ્યો હતો તેવી રીતે માધ્યમિક વિભાગની બહેનોએ પણ માધ્યમિક વિભાગમાં પ્રથમ નંબર મેળવી સંસ્થા તરફથી ટ્રોફી મેળવી શાળાનું નામ રોશન કર્યું છે. શાળાના આચાર્યશ્રી રીટાબેન પટેલે તથા સ્ટાફ પરિવારે બંને વિભાગની બહેનોને પ્રથમ નંબર મેળવવા બદલ અભિનંદન પાઠવ્યા હતા.

શાહુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત એરીબાસ કોલેજ અને જીએસબીટીએમ ગાંધીનગરના સંયુક્ત ઉપકમે યોજાયેલ સીએસઆઈઆર નેટ ટ્રેનિંગ કોર્સના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે લેવાયેલ તસવીરમાં મંયસ્થ મુખ્ય મહેમાન એમ.એસ. યુનિવર્સિટી વડોદરાના બોટની વિભાગના ડૉ. ધર્મન્દ્ર શાહ, એરીબાસનાં નિયામક ડૉ. નિલાજન રોય તથા પ્રોફ્ઝેસર કોઓર્ડિનેટર ડૉ. દિગ્વિજય રાણા દેશ્યમાન થાય છે. ઇન્સેટમાં સમગ્ર રાજ્યમાંથી એરીબાસ ખાતે ટ્રેનિંગ કોર્સમાં ભાગ લેવા આવેલા તાલીમાર્ફીઓ દેશ્યમાન થાય છે.

સરકારી આયુર્વેદ મહાવિદ્યાલય-જૂનાગઢના યજમાન પદે ગુજરાત આયુર્વેદ યુનિવર્સિટી દ્વારા આયોજિત આંતર કોલેજ કબડી સ્પર્ધા-૨૦૧૬માં સીવીએમ સંચાલિત જી.જે. પટેલ આયુર્વેદ કોલેજના વિજેતા વિદ્યાર્થીઓ ટ્રોફી સાથે દેશ્યમાન થાય છે.

V-Vidyanagar 19 (1)

January 2017

Postal Regd. No. AND/318/2015-17

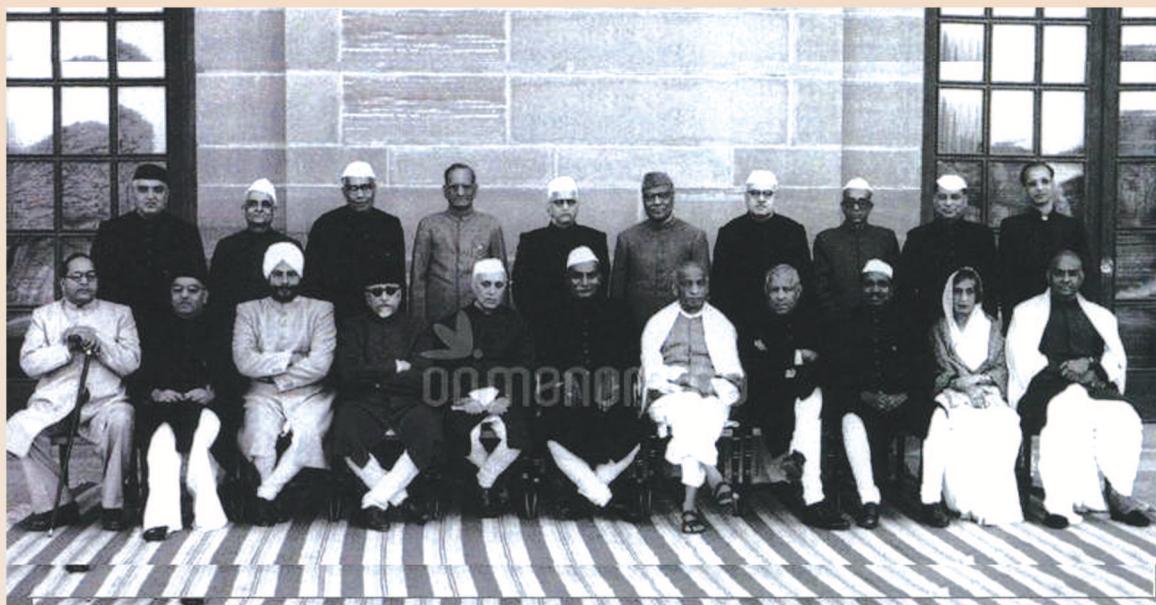
Published on Saturday, 24.12.2016

No. of Pages 36 Including Cover

RNI Regd. No. Guj/2009-11/5433

ISSN 0976 – 9609 V-Vidyanagar

Posted at Vallabh Vidyanagar on 25th of Every Month

The cabinet of India on 31 January 1950, along with the newly appointed President Rajendra Prasad. (L to R sitting) Dr. B.R. Ambedkar, Rafi Ahmed Kidwai, Sardar Baldev Singh, Maulana Abul Kalam Azad, Jawaharlal Nehru, Dr. Rajendra Prasad, Sardar Patel, Dr. John Mathai, Shri Jagjivan Ram, Rajkumari Amrit Kaur and Dr. S. P. Mukherjee. (L to R standing) Khurshed Lal, R.R. Diwakar, Mohanlal Saksena, N. Gopalaswami Ayyangar, N.V. Gadgil, K. C. Neogy, Jairamdas Daulatram, K. Santhanam, Satya Narayan Sinha and Dr. B. V. Keskar.